

Nulmeting regeldruk

Nulmeting van het regeldrukeffect van de nieuwe regelgeving van de ministeries van EZ en VWS als gevolg van de overname van de publieke taken van de voormalige product- en bedrijfsschappen

Nulmeting regeldruk

Nulmeting van het regeldrukeffect van de nieuwe regelgeving van de ministeries van EZ en VWS als gevolg van de overname van de publieke taken van de voormalige product- en bedrijven

Eindrapport 1.2

29 mei 2015

Auteurs

drs. Ing. P.M.H.H. Bex

drs. P.A.M. van der Poll MSc

drs. J. J. van der Heijden

S.E.A. Janssen Msc

C.A.M. Buil MSc

Sira Consulting B.V. is inhoudelijk verantwoordelijk voor deze rapportage. De in deze rapportage opgenomen teksten en onderzoeksresultaten mogen uitsluitend worden gebruikt als toelichting of ondersteuning in artikelen, scripties en boeken mits de bron duidelijk wordt vermeld. Vermenigvuldiging en/of openbaarmaking in welke vorm ook, is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van Sira Consulting B.V.. Sira Consulting B.V. aanvaardt geen aansprakelijkheid voor drukfouten en/of andere onvolkomenheden.

Inhoudsopgave

Managementsamenvatting	4
1 Inleiding	7
2 Onderzoeksmethodiek	9
2.1 Nulmeting	9
2.2 Eenmalige versus structurele lasten	10
2.3 Europese regelgeving	10
2.4 Toezicht	11
2.5 Bronnen	11
3 Voormalige en huidige situatie	12
4 Regeldruk per wet, besluit en regeling	13
4.1 Overzicht van de regelgeving	13
4.2 Regeldruk per besluit	14
4.3 Regeldruk per regeling	18
5 Regeldruk per doelgroep	29
5.1 Pluimvee	29
5.2 Varkens, runderen en schapen	31
5.3 Zuivel	32
5.4 Diervoeder	33
5.5 Wijn	34
5.6 Akker- en tuinbouw	34
6 Conclusies en aanbevelingen	36
6.1 Conclusies	36
6.2 Aanbevelingen	38
Bijlagen	
I Projectbegeleiding en uitvoering	42
II Structuur van het standaard kostenmodel	43
III Overzicht regeldruk	44
IV Overzicht van de verplichtingen	45

Managementsamenvatting

Aanleiding

Zoals afgesproken in het Regeerakkoord van kabinet Rutte-II van 29 oktober 2012 zijn per 1 januari 2015 de product- en bedrijfschappen opgeheven. De publieke taken van deze organisaties zijn overgenomen door de ministeries van EZ en VWS. De overgenomen taken hebben onder meer betrekking op de bevordering van plant- en diergezondheid en dierenwelzijn, de voedselveiligheid en de gezondheid. Door deze omzetting van de productschapsregelgeving in regelgeving van de centrale overheid, vallen de lasten die voortkomen uit deze regelgeving onder de definitie van regeldruk. Omdat deze regelgeving nieuw is, dient een nulmeting te worden uitgevoerd waarin deze regeldruk voor bedrijven en burgers wordt gekwantificeerd. De nulmeting is het ijkpunt om de regeldrukeffecten voor bedrijven en burgers van veranderingen in de regelgeving te bepalen.

Werkwijze

Het onderzoek is uitgevoerd op basis van de uitgangpunten van het Handboek Meting Regeldruk, waarin de landelijke methodiek voor het meten van regeldruk is vastgelegd, en het Standaard Kostenmodel. De uitvoering kende op hoofdlijnen vier stappen:

1. Identificatie van de (informatie)verplichtingen uit de nieuwe regelgeving. Hiertoe is alle nieuwe en gewijzigde wet- en regelgeving doorgenomen.
2. De 330 geïdentificeerde verplichtingen zijn geverifieerd en uitgewerkt in overleggen met deskundigen van het ministerie en/of uitvoerings-/toezichtorganisaties.
3. De regeldruk is gekwantificeerd met de gegevens uit 87 interviews met bedrijven en diverse aanvullende gesprekken met andere partijen, zoals brancheorganisaties en keuringsinstanties.
4. De onderzoekresultaten samengevoegd in een eindrapportage.

De werkwijze en resultaten zijn besproken in een begeleidingscommissie met daarin vertegenwoordigers van het ministerie van EZ, de NVWA, RVO.nl en Actal.

Resultaat per besluit

De onderstaande tabel geeft aan welke besluiten en regelingen regeldruk veroorzaken en hoe hoog de lasten zijn. Wet- en regelgeving die niet leidt tot regeldruk is niet opgenomen in de tabel.

Naam besluit/regeling	AL-bedrijf	NK-bedrijf	AL-burger
Besluit van 30 juni 2014 (dieren en dierlijke producten)	€ 0	€ 0	€ 8.700
Besluit van 8 december 2014 (wijziging besluit houders van dieren en welzijnsregels)	€ 1.410.700	€ 629.300	€ 0
Besluit van 10 december 2014 (huisvestingsregels nertsen)	€ 0	€ 2.400.000	€ 0
Besluit van 17 december 2014 (wijziging van diverse besluiten)	€ 2.111.600	€ 0	€ 0
Regeling van 5 juni 2014 (wijn en olijfolie)	€ 90.900	€ 0	€ 0
Regeling van 5 juni 2014 (bestrijding schadelijke organismen en bruin- en ringrot)	€ 0	€ 93.200	€ 0
Regeling van 5 juni 2014 (wijziging diverse regelingen)	€ 14.519.200	€ 611.400	€ 0
Regeling van 9 december 2014 (uitvoeringsregeling diergezondheidsheffing)	€ 177.400	€ 0	€ 0

Naam besluit/regeling	AL-bedrijf	NK-bedrijf	AL-burger
Regeling van 19 november 2014 (bijzondere slachtpluimveehouderijsystemen)	€ 174.800	€ 637.600	€ 0
Regeling van 8 december 2014 (kostenverevening reductie CO ₂ -emissies glastuinbouw)	€ 32.600	€ 0	€ 0
Regeling van 10 december 2014 (wijziging van diverse regelingen)	€ 32.504.700	€ 6.758.000	€ 2.000
Totaal	€ 51.021.900	€ 11.129.500	€ 10.700

De voornaamste administratieve lasten voor bedrijven van deze regelgeving komen voort uit de bemonstering van boerderijmelk, € 16,9 miljoen per jaar, en de vaccinatie NCD voor pluimvee¹, € 11,0 miljoen per jaar. Bedrijven ondervinden de meeste nalevingskosten voor de monsternamen en onderzoek naar salmonella bij diervoederbedrijven, € 4,5 miljoen per jaar. Voor burgers blijven de lasten beperkt tot een jaarlijkse administratieve last van € 10.700. Dit betreft voornamelijk de kosten verbonden aan erkenningen voor en het bijhouden van stamboeken.

Resultaat per doelgroep

De verschillende verplichtingen richten zich vaak op specifieke doelgroepen die vergelijkbaar zijn met de verschillende doelgroepen van de voormalige productschappen. In de onderstaande tabel is de regeldruk verdeeld over deze doelgroepen.

Naam besluit/regeling	AL-bedrijf	NK-bedrijf	AL-Burger
Pluimvee	€ 26.815.000	€ 3.666.900	€ 0
Varkens, runderen, kalveren, schapen en geiten	€ 4.098.700	€ 283.500	€ 10.700
Zuivel	€ 17.786.200	€ 1.791.200	€ 0
Diervoeder	€ 1.500	€ 5.160.300	€ 0
Akker- en tuinbouw	€ 2.229.600	€ 227.600	€ 0
Wijn- en olijfolie	€ 90.900	€ 0	€ 0
Totaal	€ 51.021.900	€ 11.129.500	€ 10.700

Overige conclusies

De betrokken ondernemers ervaren de verplichtingen over het algemeen niet als belastend.

Ten eerste zijn de verplichtingen voor bedrijven niet nieuw, zij dienden deze op basis van de verordeningen van de productschappen ook al uit te voeren. Ten tweede zien bedrijven over het algemeen de noodzaak van de verplichtingen in en sluiten een aantal van de verplichtingen aan bij het beeld dat bedrijven hebben van een goede bedrijfsvoering. Daar waar bedrijven hebben aangegeven dat ze een bepaalde activiteit ook zouden uitvoeren als het niet wettelijk verplicht was, zijn de kosten hiervan als bedrijfs-eigen beschouwd en niet als regeldruk.

Europese verplichtingen zijn de oorzaak van 86% van de totale regeldruk, de resterende 14% zijn het gevolg van nationale regelgeving.

Zoals weergegeven in de tabel op de volgende pagina, komt circa 10% van de regeldruk direct voort uit de implementatie van Europese regelgeving. Het grootste gedeelte van de regeldruk, 76%, komt voort uit verplichtingen die deels een Europese en deels een nationale herkomst hebben. Ten slotte komt nog 14% van de regeldruk volledig voort uit volledig nationaal beleid.

¹ Deze kosten zijn opgenomen als administratieve lasten, omdat bedrijven een administratie moeten bijhouden met de uitslagen van deze onderzoeken en de vaccinatieverklaringen. Deze administratie wordt door controles van de overheid gecontroleerd.

Categorie	Regeldruk	Percentage
A: Volledig Europees voorgeschreven	€ 6.457.100	10%
B: Europese verplichting met nationale beleidsvrijheid	€ 47.055.300	76%
C: Volledig nationaal	€ 8. 649.700	14%
Totaal	€ 62.162.100	100%

In onderstaande tabel is voor de drie genoemde categorieën een onderscheid gemaakt tussen AL en NK. In bijlage III is een tabel opgenomen waarin per besluit of regeling is aangegeven hoe de herkomst van de regelgeving is verdeeld.

Categorie	AL-Bedrijf	AL-Burger	NK-bedrijf
A: Volledig Europees voorgeschreven	€ 5.842.000	€ 3.700	€ 611.400
B: Europese verplichting met nationale beleidsvrijheid	€ 40.837.900	€ 5.500	€ 6.211.900
C: Volledig nationaal	€ 4.342.00	€ 1.500	€ 4.306.200
Totaal	51.021.900	10.700	11.129.500

Naar mate regelgeving meer Europees is geregeld, is het complexer om deze regeldruk te reduceren.

1 Inleiding

In het Regeerakkoord van kabinet Rutte-II van 29 oktober 2012 is afgesproken dat de product- en bedrijfsschappen worden opgeheven. Dit is gebeurd per 1 januari 2015. De publieke taken van de schappen zijn overgenomen door de minister van Economische Zaken (EZ) en het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS). De overgenomen taken hebben onder meer betrekking op de bevordering van plant- en diergezondheid, dierenwelzijn en voedselveiligheid.

Nu de productschapsregelgeving is omgezet naar regelgeving van de centrale overheid, vallen de lasten die voortkomen uit deze nieuwe regelgeving onder de definitie van regeldruk. Hierdoor is er formeel sprake van een toename van de regeldruk. De ervaren regeldruk neemt waarschijnlijk niet toe omdat de verplichtingen uit de voormalige productschapsverordeningen één-op-één door de ministeries zijn overgenomen. De achtergrond van dit onderzoek en de voormalige en huidige situatie zijn toegelicht in hoofdstuk 3 van dit rapport.

Doel van het onderzoek

Het ministerie van EZ heeft Sira Consulting gevraagd om een meting naar de regeldrukeffecten uit te voeren voor de nieuwe regelgeving van de ministeries van EZ en VWS als gevolg van de overgenomen publieke taken van de product- en bedrijfsschappen. De peildatum betreft het moment van inwerkingtreding van de wet- en regelgeving per 1 juli 2014 en per 1 januari 2015. Het onderzoek houdt verband met de 'Wet opheffing bedrijfslichamen' en alle onderliggende besluiten en ministeriële regelingen die gerelateerd zijn aan de overname van de publieke taken van de productschappen.

Werkwijze

Het onderzoek is uitgevoerd in vier fasen. In de eerste fase zijn de (informatie)verplichtingen uit de nieuwe regelgeving geïdentificeerd. In fase 2 zijn de geïdentificeerde verplichtingen besproken met deskundigen van de ministeries, uitvoerings- en toezichtorganisaties. Op basis van deze gesprekken zijn de verplichtingen aangevuld en verder uitgewerkt. In fase 3 is de regeldruk gekwantificeerd op basis van de gegevens uit 87 interviews met bedrijven en diverse aanvullende gesprekken met andere partijen, zoals brancheorganisaties en keuringsinstanties. Ten slotte zijn in de laatste fase de onderzoekresultaten samengevoegd in een eindrapportage. In deze fase zijn ook de minder belastende alternatieven uitgewerkt, nadat deze zijn getoetst op relevantie en haalbaarheid. Meer informatie over de uitgangspunten zijn opgenomen in hoofdstuk 2.

Figuur 1. Schematische weergave van de werkwijze van het project

Leeswijzer

In hoofdstuk 2 is de onderzoeksmethodiek van het project nader toegelicht. Hoofdstuk 3 geeft achtergrondinformatie over de situatie ten tijde van de productschappen en beschrijft de veranderingen die hebben plaatsgevonden. In hoofdstuk 4 is de regeldruk per besluit of regeling uitgewerkt. Hierbij zijn de lasten per besluit en regeling gekwantificeerd en de belangrijkste oorzaken van de regeldruk beschreven. Hoofdstuk 5 beschrijft de regeldruk per doelgroep. Ook hierbij worden de belangrijkste oorzaken van

de regeldruk weergegeven en gekwantificeerd. In hoofdstuk 6 staan ten slotte de conclusies van het onderzoek en de voorstellen voor minder belastende alternatieven (quick wins en verbetermogelijkheden).

2 Onderzoeksmethodiek

Het onderzoek is uitgevoerd aan de hand van de uitgangspunten van het Handboek meting regeldruk van het ministerie van Economische Zaken². Voor het berekenen van regeldruk wordt gebruik gemaakt van het standaard kostenmodel (SKM). Dit standaard kostenmodel maakt het mogelijk om onder andere administratieve lasten en nalevingskosten te berekenen voor alle doelgroepen. In onderstaand kader zijn deze begrippen kort toegelicht.

Administratieve lasten (AL)

De kosten die burgers, bedrijven of professionals maken om te voldoen aan informatieverplichtingen voortvloeiend uit de regelgeving van de overheid. Het gaat hierbij zowel om het nakomen van verplichtingen als het uitoefenen van rechten. Deze kosten worden uitgedrukt in euro's. De lasten die voortvloeien uit toezicht worden ook tot de administratieve lasten gerekend.

Inhoudelijke nalevingskosten (NK)

De kosten die burgers, bedrijven of professionals maken om te voldoen aan de inhoudelijke verplichtingen die wet- en regelgeving stelt. Een voorbeeld voor nalevingskosten zijn de verplichtingen die zijn opgenomen in het bouwbesluit, zoals minimale afmetingen voor hoogte van deuren en de isolatiewaarde van een woning.

De regeldruk wordt bepaald door de kosten per handeling (P) te vermenigvuldigen met het aantal handelingen (Q). De kosten voor een administratieve of inhoudelijke handeling worden berekend als het product van de tijdsbesteding en het uurtarief. In bijlage II is de structuur van het SKM en de berekening van de regeldruk weergegeven.

2.1 Nulmeting

Het onderliggende onderzoek betreft een nulmeting. Dit betekent dat de regeldruk van de geselecteerde regelgeving is gemeten voor een vast moment in de tijd. Dit betreft het moment van inwerkingtreding van de wet- en regelgeving per 1 juli 2014 en per 1 januari 2015. De nulmeting is het ijkpunt om de effecten van toekomstige veranderingen in de regelgeving op de regeldruk voor bedrijven en burgers te kunnen bepalen.

Een nulmeting van deze nieuwe regelgeving was noodzakelijk omdat de regeldruk van de verordeningen van de product- en bedrijfschappen voorheen buiten de definitie van de regeldruk viel. Regeldruk is volgens het Handboek Meting Regeldruk (juli 2014) namelijk de kosten voor het bedrijfsleven, burgers en/of professionals om te voldoen aan inhoudelijke en informatieverplichtingen voortvloeiend uit wet- en regelgeving van de overheid. „De productschappen behoorden als openbare lichamen weliswaar tot de overheid, maar deze vielen buiten de definitie van regeldruk zoals beschreven in het handboek. De administratieve lasten voortvloeiend uit de productschapsregelgeving zijn deels eerder in kaart gebracht, bijvoorbeeld in het onderzoek 'Administratieve lasten Akkerbouwproductschappen'³.

² 'Handboek meting regeldruk', ministerie van Economische Zaken, conceptversie 1-7-2014

³ Deze eerder uitgevoerde onderzoeken zijn als bron geraadpleegd in het huidige onderzoek, maar vanwege de verschillen in scope tussen deze onderzoeken en het huidige kunnen de cijfers niet één-op-één worden vergeleken.

2.2 Eenmalige versus structurele lasten

Het Handboek Meting Regeldruk maakt onderscheid tussen eenmalige en structurele lasteneffecten. De eenmalige effecten zijn de noodzakelijke handelingen waar bedrijven bij de inwerkingtreding van nieuwe of aangepaste regelgeving mee te maken hebben. Dit betreft bijvoorbeeld kennisname van de nieuwe regelgeving. De structurele effecten zijn die verplichtingen die periodiek terugkomen, bijvoorbeeld het verplicht periodiek informatie verstrekken door veehouders aan de NVWA. Eenmalige lasten maken geen onderdeel uit van een nulmeting, omdat een nulmeting de regeldruk op een vast moment meet en niet verbonden is aan een aanpassing van regelgeving.

Het opstellen van de onderzochte regelgeving in het huidige onderzoek is voorafgegaan door de overname van de publieke taken van de productschappen door het ministerie. Het onderzoek betreft echter niet een meting van de effecten van deze overgang, maar een nulmeting van de huidige situatie.

De eenmalige lasten ten behoeve van het kennisnemen van de wijzigingen zijn reeds eerder opgenomen in de toelichting bij de Wet opheffing bedrijfslichamen. Hierin is gesteld dat circa 75.000 bedrijven één uur nodig hebben voor de kennisname. Tegen een uurtarief van € 37 geeft dit een eenmalige administratieve last van € 2.775.000. De gegevens uit dit onderzoek geven dat de omvang van deze doelgroep inderdaad rond de 75.000 individuele bedrijven ligt. De tijdsbesteding verschilt per bedrijf afhankelijk van de omvang en de complexiteit van de bedrijfsactiviteiten. Bedrijven dienen alleen kennis te nemen van de verplichtingen die nieuw voor hen zijn. Voor de meeste bedrijven veranderen in de praktijk de verplichtingen niet of nauwelijks waardoor zij geen uur nodig zullen hebben voor de kennisname. Voor enkele grotere complexere bedrijven kost het meer tijd om te bepalen of er verplichtingen veranderen en zo ja wat dat voor hen betekent. Zij hebben dan ook meer dan een uur nodig. Als gemiddelde tijdsbesteding wordt één uur voor de kennisname aannemelijk geacht.

2.3 Europese regelgeving

Het onderzoek betreft de regeldruk die ontstaat uit de wet- en regelgeving die is opgesteld door EZ en VWS naar aanleiding van de overname van de publieke taken van de product- en bedrijfschappen. Verplichtingen die vanuit de Europese regelgeving direct werken en geen implementatie behoeven in Nederlandse regelgeving, zijn niet meegenomen in het onderzoek.

Verder is wel onderzocht welke herkomst de verplichtingen uit de regelgeving kennen op grond van de beschrijving uit paragraaf 5.4 van het Handboek meting regeldruk. Dit betekent dat is aangegeven of een verplichting:

- A. Volledig voortkomt uit internationale, meestal Europese regelgeving maar moest worden geïmplementeerd. Dit betekent dat de internationale regelgeving uitgebreid voorschrijft wat de verplichting inhoud en hoe deze moet worden uitgevoerd. Nederland heeft een zeer beperkte invloed op de regeldruk.
- B. Voortkomt uit internationale of Europese regelgeving, maar waar Nederland in de implementatie hiervan vrijheid heeft in de uitwerking en invulling van de verplichtingen. En daarmee op een deel van de regeldruk.
- C. Volledig nationaal is en dus geen oorsprong heeft in internationale regelgeving.

2.4 Toezicht

Het toezicht op de verplichtingen uit de onderzochte regelgeving wordt uitgevoerd door de NVWA. Hoe dit toezicht uiteindelijk vorm krijgt is op dit moment nog onzeker. De regeldruk als gevolg van toezicht is hierdoor op dit moment ook nog niet altijd te kwantificeren. Voor de onderwerpen waar de structurele inzet van het toezicht en daarmee de regeldruk voor bedrijven en burgers wel helder is, is deze opgenomen in het rapport. Dit betreft het toezicht op:

- Erkende fokkerijorganisaties
- Bijzondere slachtpluimveehouderijsystemen

Een deel van het toezicht wordt ook administratief uitgevoerd op basis van gegevens die bedrijven en burgers al moeten aanleveren. Dit geeft voor burgers en bedrijven geen extra regeldruk.

Voor enkele andere onderwerpen geldt dat de NVWA een tekort aan naleving heeft geconstateerd. Voor deze onderwerpen vindt de komende tijd intensief toezicht plaats bij de bedrijven. Zij ondervinden hierdoor regeldruk maar het is niet zeker of dit ook zo blijft. Indien de naleving verbetert, is de kans reëel dat ook de intensiteit van het toezicht wordt teruggebracht. Het is echter nog niet vast te stellen of dat gaat gebeuren en wat de frequentie van het structurele toezicht wordt.

2.5 Bronnen

Om te bepalen hoe vaak een bepaalde administratieve of inhoudelijke handeling moet worden verricht (Q), zijn cijfers nodig over de omvang van de doelgroep waarvoor een verplichting geldt. Voor het vaststellen van de omvang van de doelgroepen hebben wij in dit onderzoek zoveel mogelijk gebruik gemaakt van cijfers van CBS Statline (Landbouwtelling 2014 en Bedrijvendemografie 2014). In sommige gevallen bleken de cijfers van het CBS echter niet toereikend, bijvoorbeeld omdat het CBS andere doelgroepen hanteert dan de doelgroepen die in de wet- en regelgeving worden onderscheiden. In gevallen waarin de cijfers van het CBS niet toereikend waren, zijn andere bronnen gehanteerd. De belangrijkste voorbeelden hiervan zijn RVO.nl, de NVWA, COKZ en Ne-vedi.

3 Voormalige en huidige situatie

Product- en bedrijfschappen

Productschappen⁴ waren publiekrechtelijke samenwerkingsverbanden van ondernemers en werknemers, die activiteiten ontplooiden ten behoeve van een gehele sector. Productschappen waren er voor bedrijven die zich met hetzelfde product bezighouden, van grondstof tot eindproduct. Bedrijfschappen waren er voor bedrijven met eenzelfde functie in het economische leven, zoals alle bedrijven in de detailhandel en alle bedrijven in de horeca. Product- en bedrijfschappen behartigden de belangen van branches. Zij stelden regels op voor bedrijven, adviseerden de overheid, namen initiatieven tot onderzoek en gaven voorlichting. Ook deden zij aan promotie van producten (bijvoorbeeld 'Snoep gezond, eet een appel').

In de verordeningen en besluiten van de productschappen waren zowel autonome als medebewindstaken opgenomen. De medebewindstaken betroffen de uitvoering van verplichtingen uit Europese richtlijnen en verordeningen. De overige taken waren autonoom.

Opheffing en overname taken

In het Regeerakkoord van kabinet Rutte-II van 29 oktober 2012 werd afgesproken om de product- en bedrijfschappen op te heffen. Vanaf 1 januari 2014 is een groot deel van de activiteiten van de product- en bedrijfschappen al stilgelegd of overgedragen. Per 1 januari 2015 zijn de product- en bedrijfschappen opgeheven en hebben EZ en VWS de publieke taken overgenomen. Deze taken hebben onder meer betrekking op de bevordering van plant- en diergezondheid en dierenwelzijn, voedselveiligheid en de gezondheid. De heffingen die bedrijven betaalden aan het productschap om de exploitatie en uitvoering van autonome activiteiten te bekostigen, zijn komen te vervallen. Heffingen voor fondsen zoals het diergezondheidsfonds (DGF) zijn wel overgenomen door RVO.nl. De publieke taken uit 112 productschapsverordeningen zijn omgezet in regelgeving van de centrale overheid door de inwerkingtreding van de Wet opheffing bedrijfslichamen en de Goedkeuringswet heffing bestrijding dierziekten, inclusief de onderliggende regelgeving. Door de opname van de verplichtingen in de regelgeving van de rijksoverheid vallen de kosten van de naleving hiervan onder de definitie van regeldruk.

In tabel 1 is per doelgroep aangegeven hoeveel (informatie)verplichtingen er voor deze doelgroep voorkomen in de nieuwe regelgeving. De gehanteerde doelgroepen komen overeen met de indeling van de voormalige productschappen. Onder pluimvee en eieren vallen daarom bijvoorbeeld ook verplichtingen voor konijnen- en nertsenhouders. In hoofdstuk 5 is per doelgroep uitgewerkt wat de omvang is van de regeldruk.

Tabel 1. Overzicht aantal verplichtingen per doelgroep

Doelgroep	Aantal (informatie)verplichtingen
Pluimvee en Eieren	117
Vee en Vlees	78 ⁵
Akkerbouw	30
Zuivel	27
Diervoeder	42
Tuinbouw	13 ⁶
Wijn	23
Totaal	330

⁴ In het huidige project zijn alleen de publieke taken, die EZ en VWS hebben overgenomen van de voormalige productschappen, gemeten. Van de bedrijfschappen zijn geen publieke taken overgenomen door de ministeries.

⁵ Er gelden 8 verplichtingen voor houders van dieren die onderdeel waren van het Productschap Pluimvee en Eieren en het Productschap Vee en Vlees. In de tabel zijn deze verplichtingen aan beide doelgroepen toegekend.

⁶ Er gelden 6 verplichtingen voor zowel akker- als tuinbouwbedrijven. In deze tabel zijn deze verplichtingen bij beide doelgroepen meegenomen.

4 Regeldruk per wet, besluit en regeling

4.1 Overzicht van de regelgeving

De publieke taken uit van de productschappen zijn omgezet in regelgeving van de centrale overheid door de inwerkingtreding van de Wet opheffing bedrijfslichamen en de Goedkeuringswet heffing bestrijding dierziekten, inclusief de onderliggende regelgeving. Een aantal van deze wetten en besluiten bevat geen verplichtingen voor bedrijven en burgers. Deze regelgeving resulteert daarom ook niet in regeldruk en is in de rest van de rapportage buiten beschouwing gelaten. Het gaat hierbij om de:

- Wet opheffing bedrijfslichamen;
- Goedkeuringswet heffing bestrijding dierziekten;
- Besluit heffing bestrijding dierziekten;
- Besluit heffing preventie dierziekten;
- Besluit heffing bestrijding en preventie dierziekten;
- Besluit kostenverevening reductie CO₂- emissies glastuinbouw.
- Besluit van 3 februari 2014, houdende wijziging van enkele algemene maatregelen van bestuur in verband met het opheffen van de product- en bedrijfschappen en aanpassing van het Warenwetbesluit cosmetische producten 2011.

Daarnaast is er een aantal besluiten en regelingen waarin wel verplichtingen voor bedrijven en burgers zijn opgenomen, maar die niet resulteren in regeldruk. Deze besluiten en regelingen zijn wel beschreven in paragraaf 4.2 of 4.3, waarbij is aangegeven waarom ze niet resulteren in regeldruk. Het gaat om de volgende besluiten en regelingen:

- Besluit van 14 april 2014 (wijziging van diverse besluiten)
- Besluit van 17 december (zoönosen)
- Besluit van 8 september 2014 (dranken)
- Regeling van 11 november (fokkerij)
- Regeling van 10 december 2014 (teelt)
- Regeling van 19 februari 2014 (tweekleppige weekdieren)

De onderstaande tabel geeft een overzicht van de administratieve lasten (AL) en nalevingskosten (NK) van de overige besluiten en regelingen. In paragraaf 4.2 en 4.3 zijn de getallen uit deze tabel nader toegelicht.

Tabel 2. Regeldruk per besluit en regeling

Naam besluit/regeling	AL-bedrijf	NK-bedrijf	AL-burger
Besluit van 30 juni 2014 (dieren en dierlijke producten)	€ 0	€ 0	€ 8.700
Besluit van 8 december 2014 (wijziging besluit houders van dieren en welzijnsregels)	€ 1.410.700	€ 629.300	€ 0
Besluit van 10 december 2014 (huisvestingsregels nertsen)	€ 0	€ 2.400.000	€ 0
Besluit van 17 december 2014 (wijziging van diverse besluiten)	€ 2.111.600	€ 0	€ 0
Regeling van 5 juni 2014 (wijn en olijfolie)	€ 90.900	€ 0	€ 0
Regeling van 5 juni 2014 (bestrijding schadelijke organismen en bruin- en ringrot)	€ 0	€ 93.200	€ 0
Regeling van 5 juni 2014 (wijziging diverse regelingen)	€ 14.519.200	€ 611.400	€ 0
Regeling van 9 december 2014 (uitvoeringsregeling diergezondheidsheffing)	€ 177.400	€ 0	€ 0
Regeling van 19 november 2014 (bijzondere slachtpluimveehouderijsystemen)	€ 174.800	€ 637.600	€ 0
Regeling van 8 december 2014 (kostenverevening reductie CO2-emissies glastuinbouw)	€ 32.600	€ 0	€ 0
Regeling van 10 december 2014 (wijziging van diverse regelingen)	€ 32.504.700	€ 6.758.000	€ 2.000
Totaal	€ 51.021.900	€ 11.129.500	€ 10.700

4.2 Regeldruk per besluit

4.2.1 Besluit van 14 april 2014 (wijziging van diverse besluiten)

In dit besluit zijn verplichtingen opgenomen met betrekking tot de vervaardiging, invoer en uitvoer van gemedicineerd diervoeder. Al deze verplichtingen vloeien voort uit de implementatie van Europese regelgeving. Bedrijven die gemedicineerd diervoeder vervaardigen moeten ervoor zorgen dat de bedrijfsruimtes en de technische installaties voldoen aan de regels die hieraan bij ministeriële regeling zijn gesteld. Daarnaast moeten bedrijven die diervoeder vervaardigen of invoeren hiervoor een vergunning aanvragen. Op dit moment zijn er 73 bedrijven met een vergunning voor de vervaardiging van gemedicineerd diervoeder. Het afgelopen jaar zijn er geen nieuwe vergunningen aangevraagd. Een bedrijf dat gemedicineerd diervoeder uitvoert, dient hiervoor een certificaat aan te vragen. Sinds de NVWA certificaten afgeeft voor gemedicineerd diervoeder (medio 2014), zijn er 153 certificaten afgegeven.

De verplichtingen uit dit besluit zijn nader uitgewerkt in de onderliggende regeling (Regeling 5 juni 2014, wijziging van diverse regelingen). De lasten als gevolg van deze verplichtingen zijn berekend in sectie 4.3.3. van dit rapport.

Voorts bevat het Besluit van 14 april 2014 bevat de verplichting voor wijnproducenten en wijnhandelaren dat voorverpakkingen van wijn moeten voldoen aan vastgestelde nominale hoeveelheden. Hierbij gaat het in zijn geheel om de implementatie van Europese regelgeving. Tijdens de interviews is door bedrijven aangegeven dat deze verplichting niet resulteert in regeldruk.

4.2.2 Besluit van 30 juni 2014 (dieren en dierlijke producten)

Het fokkerijbesluit regelt de erkenningen voor het bijhouden of instellen van stamboeken (voor raszuivere dieren) of registers (voor hybride varkens), het reglementeren van prestatieonderzoek, fokwaardeschattingen en de publicatie van de geschatte waarden. Het is voor een fokkerijorganisatie niet verplicht om een erkenning te hebben om activi-

teiten uit te kunnen voeren. Een erkenning geeft wel aan dat activiteiten op een bepaalde manier worden uitgevoerd en geeft voordeel bij de export van dieren naar andere landen. Voor paardenstamboeken geldt bijvoorbeeld dat alleen erkende stamboekorganisaties het recht hebben om paardenpaspoorten uit te geven. Wanneer fokkerijorganisaties ervoor kiezen om een erkenning aan te vragen, moeten ze zich houden aan de verplichtingen uit het fokkerijbesluit.

Deze regelgeving betreft deels de implementatie van Europese regelgeving en deels een nationale aanvulling hierop. In de Europese regelgeving is de erkenning voor het reglementeren van prestatieonderzoek en fokwaardeschattingen alleen geregeld voor runderen. De aanvullende nationale erkenningseis zorgt ervoor dat ook de houders van schapen, geiten en varkens erop kunnen rekenen dat prestatieonderzoek en fokwaardeschattingen worden uitgevoerd door erkende organisaties.

Uit de interviews is naar voren gekomen dat het aanvragen van een erkenning een organisatie ongeveer twee dagen tijd kost. Respondenten geven aan dat ze veel van de informatie die moet worden aangeleverd toch al bijhouden. Organisaties moeten de gevraagde informatie bij elkaar zoeken en indienen bij RVO.nl. RVO.nl schat in dat er jaarlijks ongeveer 5 tot 10 aanvragen worden ingediend. In de berekening is uitgegaan van 7 aanvragen per jaar. Het maakt qua tijdsbesteding niet uit of een erkenning wordt aangevraagd voor alleen het bijhouden of instellen van een stamboek of ook voor de andere onderwerpen. De aanvragen kunnen allemaal tegelijkertijd via één formulier worden ingediend.

Eenmaal erkend moeten organisaties jaarlijks rapporteren aan RVO.nl. Organisaties geven aan dat voor deze rapportage grotendeels dezelfde informatie moet worden aangeleverd als voor de initiële aanvraag. Omdat organisaties al weten welke informatie ze moeten aanleveren en op welke manier, kost deze rapportage hen minder tijd. Organisaties geven aan hier ongeveer zes uur per jaar aan kwijt te zijn.

Wijzigingen die van invloed zijn op de erkenningen moeten zo spoedig mogelijk worden doorgegeven. Deze verplichting resulteert niet in lasten, omdat dergelijke wijzigingen in de praktijk nauwelijks voorkomen.

EZ heeft de NVWA gevraagd toezicht op locatie uit te gaan voeren om de naleving van de verplichtingen uit dit besluit te controleren. De NVWA heeft voor deze controles 100 uur opgenomen in de begroting. Deze 100 uur zullen niet allemaal op locatie worden besteed, maar omdat de organisaties waarop toezicht wordt gehouden naast de bezoeken waarschijnlijk ook nog tijd kwijt zijn aan bijvoorbeeld het opzoeken of aanleveren van informatie, is in de berekening toch uitgegaan van 100 uur.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor burgers**⁷ als gevolg van het besluit van 30 juni 2014 (dieren en dierlijke producten) zijn **€ 8.700 per jaar**.

Deze lasten vallen uiteen in:

- De lasten voor de nieuwe erkenningsaanvragen: 16 uur * € 15 * 7 nieuwe aanvragen per jaar = € 1.700.
- De lasten voor de jaarlijkse rapportage: 6 uur * € 15 * 61 erkende organisaties = € 5.500.
- De lasten van het toezicht: 100 uur * €15 = €1.500 per jaar.

⁷ Stamboekorganisaties zijn in de praktijk bijna altijd verenigingen. De lasten voor deze organisaties zijn daarom meegenomen als administratieve lasten voor burgers. Het uurtarief voor burgers is €15 (bron: 'Handboek meting regeldruk', ministerie van Economische Zaken, conceptversie 1-7-2014).

4.2.3 Besluit van 8 december 2014 (wijziging besluit houders van dieren en welzijnsregels)

In dit besluit zijn welzijnsnormen opgenomen die gelden voor ouderdieren van vleeskuikens, voor (ouderdieren van) vleeskalkoenen, voor nertsen en voor konijnen. Ter borging van het dierenwelzijn zijn regels overgenomen van de productschappen die verder gaan dan Europees is voorgeschreven. Houders van de genoemde diersoorten moeten gegevens over de dieren registreren. Verder moeten zij voldoen aan eisen met betrekking tot de huisvesting van de dieren en moeten zij de dieren elke dag (meermaals) controleren. De houders van deze dieren hebben in de interviews aangegeven dat deze laatste verplichting onderdeel is van de normale bedrijfsvoering. Elke houder van dieren loopt dagelijks door de stal om te controleren of alles nog goed gaat met de dieren. Dit zou ook gebeuren als er geen verplichting tot controle bestond. Deze verplichting wordt dan ook gezien als bedrijfseigen en is niet gekwantificeerd.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** van het wijzigingsbesluit houders van dieren en welzijnsregels bedragen **€ 1.410.700 per jaar**. Deze lasten bestaan voor het grootste deel uit:

- De dagelijkse registratie die houders van ouderdieren van vleeskuikens moeten bijhouden van het aantal ouderdieren dat binnen is gebracht, dat niet-levend wordt afgevoerd en dat levend wordt afgevoerd:
 $\text{€ } 30^8 * 25 \text{ minuten} * 365 \text{ dagen} * 271 \text{ bedrijven} = \text{€ } 1.236.400.$
- De verplichting voor houders van vleeskalkoenen, konijnen en nertsen een registratie bij te houden omtrent het aantal dieren dat ze houden:
 $(\text{€ } 30 * 4 \text{ uur} * 12 \text{ maanden} * 73 \text{ bedrijven}) + (\text{€ } 30 * 0,5 \text{ uur} * 12 \text{ maanden} * 160 \text{ bedrijven}) = \text{€ } 133.900.$

De **inhoudelijke nalevingskosten voor bedrijven** zijn **€ 629.300 per jaar**. De nalevingskosten zijn voornamelijk de kosten die konijnenhouders maken om te voldoen aan de huisvestingseisen:

- Eisen aan de kooien: $\text{€ } 110.000 * (1/20) * 73 \text{ bedrijven} = \text{€ } 401.500.$
- Eisen aan afleidingsmateriaal konijnen:
 $(\text{€ } 30 * 1,5 \text{ uur} + \text{€ } 15) * 52 \text{ weken} * 73 \text{ bedrijven} = \text{€ } 227.800.$

4.2.4 Besluit van 10 december 2014 (huisvestingsregels nertsen)

Dit besluit voegt normen toe over de huisvesting van nertsen aan het besluit houders van nertsen om het welzijn van deze dieren te beschermen. Met de wijziging worden in het besluit eisen opgenomen over de leefruimte, nestboxen, de bezetting per leefruimte en de verrijking van de leefruimte van nertsen. Bij het overnemen van de publieke taken van de productschappen waren deze normen eerst niet meegenomen, vanwege het gelden van de Wet verbod pelsdierhouderij. Deze wet verbiedt het houden, doden of doen doden van een dier dat uitsluitend of in hoofdzaak wordt gehouden vanwege zijn pels. Deze Wet is echter door de rechtbank Den Haag buiten werking gesteld. Om ervoor te zorgen dat er na 1 januari 2015 huisvestingsnormen voor nertsen gelden, zijn deze eisen alsnog in dit besluit van 10 december 2014 opgenomen.

Nertsenhouders geven aan te moeten investeren om aan alle huisvestingsnormen voor de dieren te voldoen. Zij geven aan dat de initiële investering gemiddeld ongeveer € 500.000 bedraagt. In de berekening van de regeldruk is uitgegaan van de jaarlijkse

⁸ Het 'Handboek meting regeldruk', ministerie van Economische Zaken, conceptversie 1-7-2014 gaat uit van een uurtarief van € 30 voor geschoolde landbouwers, bosbouwers en vissers.

kosten voor onderhoud en vervanging, deze kosten bedragen jaarlijks ongeveer 3% van de initiële investering.

Regeldruk

De **inhoudelijke nalevingskosten voor bedrijven** bedragen **€ 2.400.000 per jaar**. Dit betreft de kosten voor het voldoen aan de verplichtingen met betrekking tot de huisvesting van nertsen: $€ 500.000 * 0,03 * 160 = € 2.400.000$ per jaar.

4.2.5 Besluit van 17 december 2014 (zoönosen)

Dit besluit bevat de verplichting dat de exploitant van een levensmiddelenbedrijf die onderzoek doet naar de aanwezigheid van zoönosen of zoönoseverwekkers de resultaten van dit onderzoek moet bijhouden, de onderzoeksgegevens en relevante isolaten twee jaar moet bewaren en desgevraagd ter beschikking moet stellen aan de minister van EZ. Dit besluit is uitgewerkt in de Regeling van 10 december (wijziging van diverse regelingen). De regeldruk van dit besluit is berekend in sectie 4.3.9.

4.2.6 Besluit van 17 december 2014 (wijziging van diverse besluiten)

Dit besluit verplicht dierenartsen een melding te doen wanneer ze aangewezen diergeneesmiddelen (waaronder antibiotica) voorschrijven. Een houder van dieren moet een melding doen bij ontvangst van diergeneesmiddelen. Uit de interviews blijkt echter dat de handelingen met betrekking tot het melden van geneesmiddelen in de praktijk bijna altijd volledig door de dierenarts worden uitgevoerd. De kosten voor het doen van de meldingen zijn in de kosten van de diergeneesmiddelen inbegrepen. Een gemiddeld bedrijf is hier op jaarbasis ongeveer € 50 aan kwijt.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** als gevolg van dit besluit zijn **€ 2.111.600 per jaar**. De regelgeving met betrekking tot antibioticagebruik is geheel een nationale kop. De regeldruk bestaat uit:

- De lasten voor het melden van diergeneesmiddelen in een register: € 50* (2.181 houders van gevogelte + 6.669 varkensbedrijven + 15.770 rundveehouderijen + 17.610 melkveehouderijen) = € 2.111.600 per jaar.

4.2.7 Besluit van 8 september 2014 (dranken)

Op basis van dit besluit van het ministerie van VWS is het verplicht om bij het tappen met overdruk uitsluitend koolzuur en stikstof of een mengsel daarvan te gebruiken. Dit geeft extra kosten ten opzichte van het gebruik van lucht en daarmee in potentie nalevingskosten. In de praktijk wordt lucht echter niet gebruikt omdat dit schimmelgroei geeft en zijn de nalevingskosten volledig bedrijfseigen.

4.3 Regeldruk per regeling

4.3.1 Regeling van 5 juni 2014 (wijn en olijfolie)

Deze regeling bevat verplichtingen voor wijnproducenten en –handelaren en voor handelaren in gearomatiseerde wijnen en olijfolie. De verplichtingen uit deze regeling betreffen in zijn geheel implementatie van Europese regelgeving. Voor verschillende bewerkingen van wijn moet door bedrijven een melding worden gedaan bij RVO.nl. Bedrijven kunnen deze meldingen in één keer aan het begin van het seizoen doen met een formulier dat per post of e-mail aan RVO.nl wordt toegezonden. Bedrijven geven aan dat ze wekelijks een half uur kwijt zijn aan de administratie die met deze melding gepaard gaat.

Bedrijven moeten in een register bijhouden wanneer ze bewerkingen daadwerkelijk gaan uitvoeren. Wijnproducenten moeten ook eenmaal per jaar een opgave doen van de productie en oogst. Ook dit kan door middel van een standaardformulier bij RVO.nl. Indien wijnproducenten een bescherming van een oorsprongsbenaming willen aanvragen, dan moeten zij hiervoor een complexe procedure doorlopen. De relatie tussen het gebied en de wijn moet bijvoorbeeld uitgebreid omschreven en verantwoord worden. Ook moet de afbakening van het gebied precies worden aangegeven. De aanvragen worden eerst getoetst door een adviescommissie, alvorens deze bij de Europese Commissie worden ingediend.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** als gevolg van deze regeling betreffen **€ 90.900 per jaar**. Deze lasten vallen uiteen in:

- De lasten voor het opstellen van een begeleidend document bij het vervoer van wijnproducten: € 30 * 30 minuten * 15 aanvragen per jaar = € 200 per jaar.
- De lasten voor het melden van bewerkingen die op wijn worden uitgevoerd: € 30 * 30 minuten * 52 weken * 100 bedrijven = € 78.000 per jaar.
- De lasten voor het indienen van de jaaropgave en oogstopgave: € 30 * 1 uur * 1 maal per jaar * 100 bedrijven = € 3.000 per jaar.
- De lasten voor het aanvragen van een codenummer: € 30 * 10 minuten * 10 bedrijven per jaar = € 100 per jaar.
- De lasten voor het aanvragen van een beschermde oorsprongsbenaming: € 30 * 320 uur * gemiddeld 1 aanvraag per jaar = € 9.600 per jaar.

4.3.2 Regeling van 5 juni 2014 (bestrijding schadelijke organismen en bruin- en ringrot)

Deze regeling wijzigt de Regeling bestrijding schadelijke organismen en de Regeling bruin- en ringrot 2000. Aan de Regeling bestrijding schadelijke organismen zijn verbodsbepalingen toegevoegd over de teelt van aardappelen en wratziekte. Na 15 april van elk jaar moeten niet-uitgeplante aardappelen of afval van aardappelen, tenzij bestemd om te worden uitgeplant, zodanig afgedekt worden dat stengels met blad niet boven deze afdekking kunnen voorkomen. Ongeveer 10% van alle aardappeltelers heeft afvalhoppen. Het afdekken kost een bedrijf ongeveer € 100 per jaar. Daarnaast legt de regeling verplichtingen op over de bestrijding van *Phytophthora infestans*. Bedrijven geven echter aan dat ze de maatregelen ter bestrijding van *Phytophthora infestans* sowieso treffen. Deze lasten zijn daarom als bedrijfseigen aangemerkt en niet meegenomen in de berekening van de regeldruk.

De verplichting met betrekking tot het voorkomen van de vergelingsziekte bij bieten resulteert ook niet in lasten voor bedrijven, omdat de situatie waarin maatregelen nodig zijn in de praktijk nauwelijks voorkomt.

De verplichtingen uit deze regelingen betreffen nationale aanvullingen op Europese regelgeving. De verplichtingen met betrekking tot de bestrijding van Phytophthora infestans betreft in zijn geheel nationaal beleid.

Regeldruk

De **inhoudelijke nalevingskosten voor bedrijven** als gevolg van deze regeling betreffen **€ 93.200 per jaar**. Dit betreft de lasten voor het afdekken van aardappelen en afval van aardappelen: $((€ 30 * 2 \text{ uur}) + € 40) * 1 \text{ maal per jaar} * (0,10 * 9.324 \text{ bedrijven}) = € 93.200 \text{ per jaar}$.

4.3.3 Regeling van 5 juni 2014 (wijziging van diverse regelingen)

Deze regeling wijzigt een groot aantal bestaande regelingen. Hieronder is per gewijzigde regeling aangegeven welke onderwerpen zijn aangepast.

- Regeling diergeneesmiddelen. De wijzigingsregeling voegt een nieuw hoofdstuk toe aan de Regeling diergeneesmiddelen over diervoeders met medicinale werking. Dit betreft in zijn geheel implementatie van Europese regelgeving. Vervaardigers van diervoeder met medicinale werking moeten voldoen aan verplichtingen met betrekking tot de opslag en vervaardiging van diervoeders om te voorkomen dat gemedicineerd voer wordt vermengd met ander voer. Daarnaast bevat deze regeling verplichtingen met betrekking tot de opslag van voormengsels, het vervoer, de bedrijfshygiëne, bedrijfsinterne controle, etikettering, vergunningen, uitvoer, het afleveren van diervoeder op recept en de administratie betreffende iedere transactie met diervoeders met medicinale werking.
- Regeling erkenning en aanwijzing veterinaire laboratoria. In de wijziging wordt de Gezondheidsdienst voor dieren aangewezen om het onderzoek naar de werking van vaccinatie tegen Newcastle disease en de aanwezigheid van antistoffen tegen aviaire influenza uit te voeren. Hieruit vloeien geen verplichtingen voor bedrijven voort.
- Bijlage bij de Regeling handhaving en overige zaken Wet dieren. De verwijzing naar leden in de bijlage is aangepast. Dit heeft geen regeldrukeffecten.
- Regeling NVWA-tarieven. Aan bijlagen A en D worden punten toegevoegd over de tarieven die de NVWA hanteert voor de vergoeding van zijn werkzaamheden over de aanvraag van een vergunning voor de vervaardiging of invoer van diervoeder met medicinale werking door bedrijven en de aanvraag door andere lidstaten in het kader van de export van diervoeder met medicinale werking vanuit Nederland. Hieruit vloeien geen verplichtingen voort voor bedrijven.
- Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoönosen en TSE's. Aan de regeling is een nieuwe titel toegevoegd genaamd 'monitoring en maatregelen dierziekten'. Deze regeling bevat een verbodsbepaling over de monitoring en maatregelen van ziekten bij varkens. Daarnaast legt de regeling meerdere verplichtingen op aan pluimveehouders over de monitoring van Aviaire influenza door middel van verplichte bloedonderzoeken, de vaccinatie en monitoring van Newcastle Disease en de verplaatsing van pluimvee. In Nederland is gekozen voor strengere monitoringseisen met betrekking tot aviaire influenza dan wettelijk is verplicht. Tevens is in Nederland gekozen voor een verplicht vaccinatieprogramma tegen Newcastle Disease en vindt monitoring van de werkzaamheid van vaccinaties plaats. Ook worden maatregelen voorgeschreven als de vaccinatie niet voldoende werkzaam is. Vanuit de Europese regelgeving is het in dit kader alleen verplicht om preventieve vaccinatie van pluimvee tegen Newcastle Disease mogelijk te maken.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** van de wijzigingsregeling van 5 juni bedragen circa **€ 14.519.200 per jaar**.

De hoogste lasten hiervan gelden voor de bloedonderzoeken die pluimveehouders moeten afnemen voor de monitoring van aviaire influenza en Newcastle Disease (NCD) en voor de vaccinatie tegen NCD. Al deze kosten zijn opgenomen als administratieve lasten, omdat bedrijven een administratie moeten bijhouden met de uitslagen van deze onderzoeken en de vaccinatieverklaringen. Deze administratie wordt door toezichtcontroles gecontroleerd. De belangrijkste kosten zijn:

- Monitoring AI en NCD: € 3.475.400. Deze twee bloedonderzoeken zijn samen genomen, omdat bedrijven deze bloedonderzoeken vaak tegelijkertijd uitvoeren. De kosten omvatten de kosten voor alle (relevante) soorten pluimveebedrijven, zoals vleeskuikenhouders.
- Vaccinatie NCD: € 11.042.300. Hierin zitten de kosten van de vaccinatie, de monitoring van de werkzaamheid van de vaccinatie en de kosten van de maatregelen als de vaccinatie niet voldoende werkzaam is.

De **inhoudelijke nalevingskosten voor bedrijven** bedragen **€ 611.400 per jaar**. De belangrijkste kosten zijn:

- De kosten voor het schoonmaken van vervoermiddelen als hierin producten zijn vervoerd die de medicinale werking van het voer schade kunnen toebrengen: $(€ 30 * 17 \text{ uur} + € 3.400) * 73 \text{ bedrijven} = € 285.400$.
- Het vaststellen van een controleprogramma om te voldoen aan de maatregelen die gelden voor vervaardigers van gemedicineerd diervoeder: $(€ 30 * 36 \text{ uur} + € 500) * 73 \text{ bedrijven} = € 115.300$.

4.3.4 Regeling van 9 december 2014 (uitvoeringsregeling diergezondheidsheffing)

EZ heeft de heffingen voor het Diergezondheidsfonds (DGF) overgenomen van de productschappen. Vanwege de verplichtingen uit de Gezondheid en welzijnswet voor dieren (Gwwd) en de belastingwetgeving is het proces iets anders ingericht dan voorheen.

1. De eerste stap voor bedrijven is het doen van aangifte. Bedrijven ontvangen een uitnodiging tot het doen van aangifte. Vervolgens loggen zij in op RVO.nl, controleren de vooringevulde gegevens (gebaseerd op het voorgaande jaar), passen de gegevens waar nodig aan en sturen de aangifte in. Indien bedrijven niet worden uitgenodigd, zijn ze verplicht om zichzelf te melden en aangifte te doen.
2. Na de aangifte krijgen bedrijven een voorlopige aanslag toegestuurd, die ze moeten betalen.
3. Het jaar daarop volgt de definitieve aanslag, die samenvalt met de voorlopige aanslag van dat jaar. Bedrijven hebben het recht om bezwaar aan te tekenen tegen deze aanslagen.

Omdat bedrijven nog niet te maken hebben gehad met deze verplichting, kunnen zij niet exact aangeven hoeveel tijd het hen kost om aangifte te doen. De verwachting is echter dat de aangifte niet veel tijd zal kosten, omdat bedrijven alleen hun gegevens hoeven te controleren. In de berekening is daarom uitgegaan van 0,5 uur per jaar. Indien bedrijven geen uitnodiging tot aangifte ontvangen, zijn zij verplicht zichzelf te melden. Dit is naar verwachting het geval voor jaarlijks enkele tientallen schapen- en geitenhouders, omdat in deze sector wordt uitgegaan van gegevens over het voorgaande jaar. Bedrijven die net zijn gestart of die recent hun activiteiten hebben uitgebreid,

ontvangen mogelijk nog geen uitnodiging voor aangifte. In de pluimveesector wordt gebruikt gemaakt van real-time cijfers. Dit betekent dat als bedrijven geen uitnodiging tot aangifte ontvangen, ze niet voldoen aan hun I&R-verplichtingen⁹. Als bedrijven zichzelf moeten melden voor aangifte, kost dit naar verwachting 0,5 uur extra. Bedrijven hebben de mogelijkheid om bezwaar aan te tekenen tegen de aanslag. Het ministerie verwacht dat jaarlijks tegen ongeveer 0,3% van alle aanslagen bezwaar wordt aangetekend. Voor het indienen van een bezwaar is 2 uur gerekend. Overigens gelden de verplichtingen uit dit besluit op dit moment alleen nog maar voor pluimvee, schapen- en geitenhouders. Voor houders van varkens en runderen wordt de heffing voor het DGF momenteel nog betaald uit de reserves van het productschap.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** als gevolg van deze regeling bedragen **€ 177.400**. De heffingen voor het DGF komen niet voort uit Europese regelgeving. Deze lasten vallen uiteen in:

- De lasten voor het doen van aangifte: $0,5 \text{ uur} * € 30 * (9.457 \text{ schapen- en geitenhouders} + 2.181 \text{ houders van gevogelte}) = € 174.600$.
- De lasten voor het indienen van een bezwaar: $2 \text{ uur} * € 30 * 0,3\% * (9.457 + 2.181) = € 2.100$.
- De lasten voor bedrijven die geen voorgevulde aangifte ontvangen: $0,5 \text{ uur extra tijd} * € 30 * 0,5\% * 9.457 = € 700$.

4.3.5 Regeling van 11 november (fokkerij)

De erkenningsvoorwaarden voor het bijhouden van een stamboek of register zijn opgenomen in Europese regelgeving. De erkenningen voor het reglementeren van prestatieonderzoek, fokwaardeschattingen en publicatie van geschatte waarden zijn niet Europees geregeld, met uitzondering van runderen. De voorwaarden hiervoor zijn opgenomen in deze fokkerijregeling. De aanvullende nationale erkenningseis zorgt ervoor dat ook de houders van schapen, geiten en varkens erop kunnen rekenen dat het prestatieonderzoek en de fokwaardeschattingen zijn uitgevoerd door erkende organisaties. De administratieve lasten voor burgers van de aanvraag van deze erkenningen zijn al meegenomen in sectie 4.2.2. Bovendien geven organisaties aan dat veel van de gestelde verplichtingen onderdeel zijn van een professionele bedrijfsvoering of verenigingsbeleid en daarmee als bedrijfseigen kosten worden beschouwd. Deze regeling resulteert ook niet in inhoudelijke nalevingskosten.

4.3.6 Regeling van 19 november 2014 (bijzondere slachtpluimveehouderij-systemen)

In deze regeling zijn eisen gesteld aan de stallen en het voeder van slachtpluimvee en is aangegeven waar bedrijven aan moeten voldoen om een bepaalde vermelding (bijvoorbeeld boerenscharrel met uitloop) op hun producten te mogen vermelden. Nationaal gaan dierenwelzijnsregels voor pluimveevlees dat wordt verkocht met de aanduiding 'scharrel' of 'met (vrije) uitloop' verder dan Europees voorgeschreven. Bedrijven geven aan dat de verplichtingen die gelden voor het houden van scharrel en vrije uitloop kippen hen jaarlijks gemiddeld ongeveer € 5.500 kosten. De controles op de naleving van deze regels kosten een bedrijf daarnaast jaarlijks € 500. Met name deze kosten voor controles worden als erg belastend ervaren door bedrijven.

⁹ Identificatie en Registratie (I&R) is bedoeld om levende dieren snel te kunnen herkennen en traceren. Houders van dieren moeten alle dieren na geboorte of aankomst op het bedrijf aanmelden bij RVO.nl.

Deze regeling bevat ook verplichtingen voor bijzondere slachterijen. De verplichtingen met betrekking tot etikettering (gebruik van de aanduiding 'scharrel') kosten een slachterij ongeveer 120-130 uur per jaar.

Daarnaast is in deze regeling de verplichting opgenomen dat, indien geslachte kippen onverpakt worden aangeboden, de kippen gescheiden moeten worden aangeboden. Dit ten behoeve van de controleerbaarheid van de producten. Het scheiden van de kippen is opgenomen in het werkproces en kost een bedrijf ongeveer twee tot drie uur per week. In dit onderzoek is ervan uitgegaan dat 50% van deze tijd toe te schrijven is aan de verplichting. Ten behoeve van de controleerbaarheid moeten slachterijen ook een administratie bijhouden met gegevens over de aangevoerde en geslachte kippen. Het bijhouden van deze administratie kost een bedrijf ongeveer anderhalf uur per week.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** als gevolg van deze regeling bedragen **€ 174.800 per jaar**. De hoogste lasten zijn:

- De verplichtingen met betrekking tot etikettering: 125 uur per jaar * € 30 per uur * 20 bijzondere slachterijen = € 75.000 per jaar.
- De administratie die bijzondere slachterijen moeten bijhouden: 1,5 uur per week * € 30 per uur * 20 bijzondere slachterijen = € 46.800 per jaar.

De **inhoudelijke nalevingskosten voor bedrijven** als gevolg van deze regeling bedragen **€ 637.600 per jaar**. De kosten zijn opgebouwd uit:

- De welzijnsnormen die gelden voor bijzondere slachtpluimveehouderijen (scharrel of scharrel met uitloop):
€5.500 per jaar * 106 bedrijven = € 583.000
- De kosten die bijzondere slachterijen maken om geslachte kippen gescheiden aan te bieden: 1,75 uur per week * € 30 per uur * 20 bijzondere slachterijen = € 54.600 per jaar.

4.3.7 Regeling van 8 december 2014 (kostenverevening reductie CO₂-emissies glastuinbouw)

De Regeling kostenverevening reductie CO₂-emissies glastuinbouw regelt de uitvoering van het kostenvereveningssysteem dat bedoeld is om de CO₂-emissies door de glastuinbouwsector te beperken. De uitvoering van deze regeling ligt bij RVO.nl. De regeling verplicht alle bedrijven om zich (per locatie) te registreren. Aangezien deze verplichting ook al bestond onder het voormalige productschap Tuinbouw, zijn de registraties door het ministerie van EZ overgenomen van het productschap. In de praktijk melden de bedrijven zich ook niet zelf, maar schrijft het ministerie van EZ (en voorheen het productschap) hen aan. Daarnaast is een glastuinbouwbedrijf verplicht om aan te geven als het stopt met zijn activiteiten.

Als de bedrijven samen meer uitstoten dan is toegestaan binnen de CO₂-emissieruimte van de glastuinbouwsector in een betreffend jaar, dan moeten de bedrijven een vergoeding betalen naar rato van het eigen gasverbruik. Om het gebruik te berekenen verplicht de regeling bedrijfslocaties die per jaar 305 ton CO₂ (regime A) of meer uitstoten elk jaar een emissie-aangifte te doen. Voor bedrijven die minder uitstoten (regime B), geldt dat zij de uitstoot eenmalig op moeten geven. Het aantal nieuwe locaties in de glastuinbouwsector is de laatste jaren beperkt (schatting: 2,5% van het totaal aantal locaties). Aangifte doen kost een bedrijf ongeveer een half uur tijd.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** als gevolg van deze regeling bedragen **€ 32.600 per jaar**. De verplichtingen uit deze regeling komen niet voort uit Europese regelgeving. De lasten bestaan uit:

- Het jaarlijks doen van aangifte voor bedrijven die vallen onder regime A: € 30 * 0,5 uur per jaar * 2.037 locaties = € 30.600.
- Het eenmalig doen van aangifte voor nieuwe bedrijven die vallen onder regime B: € 30 * 0,5 uur * 133 nieuwe locaties per jaar = € 2.000.

4.3.8 Regeling van 10 december 2014 (teelt)

De Regeling teelt is een nieuwe regeling die drie voormalige verordeningen op het gebied van het telen van landbouwgewassen overneemt. De regeling behandelt ten eerste het gebruik van teeltmateriaal. Over het algemeen mag alleen goedgekeurd landbouwzaaizaad worden gebruikt voor zaaidoeleinden. In deze regeling zijn alleen de uitzonderingen op deze verplichting geregeld. De activiteiten hiervoor worden door respondenten gezien als bedrijfseigen.

Landbouwzaaizaad mag alleen worden gebruikt voor zaaidoeleinden als het is goedgekeurd. In bepaalde uitzonderingssituaties mag ook gebruik worden gemaakt van niet goedgekeurd landbouwzaaizaad, deze uitzonderingen zijn in deze regeling opgenomen. Als iemand landbouwzaaizaad gebruikt dat niet is goedgekeurd, legt de regeling eisen op omtrent de opslag en bewerking van het landbouwzaaizaad en de administratie over het gebruik van dit zaaizaad. Daarnaast geldt een algemene verplichting aan iedereen die landbouwzaaizaden gebruikt, bewerkt, opslaat of in de handel brengt om een administratie hierover bij te houden. Het bijhouden van deze administratie wordt echter door bedrijven gezien als onderdeel van hun bedrijfsvoering. De lasten hiervan zijn daarom niet meegenomen in de berekening van de regeldruk. De regelgeving met betrekking tot het gebruik van landbouwzaaizaad betreft in zijn geheel nationaal beleid.

Ten tweede gaat de regeling in op de co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen (gg-gewassen) en niet-gg-gewassen. Dit is in zijn geheel nationaal beleid. Deze bepalingen zijn bedoeld om te voorkomen dat het ene type gewas economische schade veroorzaakt bij een ander type gewas, doordat de oogst van de gg-gewassen vermengd raakt met die van niet-gg-gewassen. De verplichtingen hebben echter betrekking op commerciële teelt van gg-gewassen en dit komt (nog) niet voor in Nederland. Deze verplichtingen resulteren daarom niet in regeldruk.

Ten derde verplicht de regeling landbouwbedrijven om wilde haver te bestrijden. Bedrijven geven aan dat het bestrijden van wilde haver wordt meegenomen in de normale gewasbescherming. Deze verplichting resulteert daarom niet in regeldruk.

De verplichtingen in deze regeling komen in zijn geheel voort uit nationaal beleid. Uit de verschillende verplichtingen komen echter geen lasten voort omdat deze allen bedrijfseigen zijn.

4.3.9 Regeling van 10 december 2014 (wijziging van diverse regelingen)

Deze regeling wijzigt een groot aantal bestaande regelingen. Hieronder is per gewijzigde regeling aangegeven welke onderwerpen de regeling van 10 december aanpast.

- Regeling bestrijding schadelijke organismen. In de regeling zijn bepalingen opgenomen over:
 - Het gebruik van goedgekeurde pootaardappelen: bedrijven geven aan dat het in het belang van het bedrijf is om goedgekeurde pootaardappelen te gebruiken. Deze kosten worden daarom beschouwd als bedrijfseigen.
 - De onderzoeksverklaring aardappelmoeheid (AM) voor het telen en in het verkeer brengen van boomkwekerijgewassen en vaste planten. Jaarlijks worden er

bij de NAK 11.000 onderzoeksverklaringen AM aangevraagd. Naar schatting is 5% hiervan aanvragen door boomkwekerijen en vaste plantentelers. Het aanvragen van een onderzoeksverklaring kost een bedrijf ongeveer een kwartier.

- De bestrijding van valse meeldauw bij uien. Om aan een Nederlandse teler plantuitjes te leveren heeft de leverancier een zogenaamde 'valse meeldauw verklaring' nodig. Dit betekent dat de leverancier in het teeltseizoen voorafgaand aan de levering het perceel moet laten keuren op de aanwezigheid van Valse meeldauw om deze verklaring te verkrijgen. Deze keuringen worden uitgevoerd door NAK Tuinbouw. Jaarlijks worden 180 percelen gekeurd tegen een gemiddelde prijs van € 100 per perceel. Het kost daarnaast nog 5 minuten per keuring voor de uienteler om het rapport te archiveren en twee jaar te bewaren.
- De bestrijding van knolcyperus. Knolcyperus moet in zijn geheel worden verwijderd en vernietigd. Bedrijven schatten in hier gedurende 3 jaar lang ongeveer € 1.000 aan kwijt te zijn, uitgaande van een halve hectare land waarop het teeltverbod betrekking heeft. Omdat het bestrijdingsmiddel waarmee knolcyperus tot op heden bestreden werd sinds kort verboden is, is het voor bedrijven lastig aan te geven wat de exacte kosten zijn. In 2014 hebben 40 bedrijven een teeltverbod opgelegd gekregen na constatering van knolcyperus. Veertien van deze bedrijven kregen daarnaast aanvullende maatregelen opgelegd.

De verplichting met betrekking tot de onderzoeksverklaring AM betreft een aanvulling op een Europese verplichting. De overige hierboven genoemde verplichtingen zijn geheel nationaal beleid.

- Regeling diergeneeskundigen

De verplichting is om het gebruik van aangewezen diergeneesmiddelen te melden. Hierbij gaat het specifiek om antibiotica. De lasten van deze verplichting zijn al meegenomen bij het Besluit van 17 december (wijziging van diverse besluiten) in sectie 4.2.6.

- Regeling dierlijke producten. Er zijn bepalingen opgenomen over:

- a. de gegevens die broederijen moeten registreren over ingelegde broedeieren en de capaciteit en benutting van de broedmachines;
- b. de registratie van ontvangers van boerderijmelk bij Stichting COKZ;
- c. het gebruik van melkkoeltanks;
- d. de monsternamen bij de levering van boerderijmelk; en
- e. het gebruik en de keuring van rijdende melkontvangsten.

Het nemen van monsters van boerderijmelk is deels implementatie van Europese regelgeving en deels nationale regelgeving. Europees is het voorgeschreven dat de hoeveelheid melk en het vetgehalte moet worden bepaald. De overige onderzoeken die op melk moeten worden verricht, komen voort uit nationale regelgeving.

- Regeling erkenning en aanwijzing veterinaire laboratoria.

De Gezondheidsdienst voor dieren is aangewezen om de onderzoeken naar niet-zoönotische salmonellasoorten en mycoplasmasoorten uit te voeren. Hier volgen geen specifieke verplichtingen uit die leiden tot regeldruk.

- Regeling gewasbeschermingsmiddelen en biociden. Deze regeling bevat bepalingen omtrent de reiniging van verpakkingen en de keuring van gewasbeschermingsapparatuur. Bedrijven geven aan dat het keuren van gewasbeschermingsapparatuur hen 1x per 3 jaar 3 uur tijd en € 250 kost. Deze keuring komt voort uit Europese regelgeving.

- Regeling houders van dieren. De regeling bevat met de wijzigingsregeling een specificering van de gevallen waarin een houder melding moet doen bij het ontvangen van diergeneesmiddelen en het moment van melden. Ook zijn er verplichtingen opgenomen voor houders van legkippen en voor broederijen omtrent de registratie die zij moeten voeren.

- Regeling identificatie en registratie van dieren. Deze regeling bevat bepalingen over het doorgeven van de wijziging van bedrijfsgegevens en de registratie van gevogelte. Dit betreft in zijn geheel implementatie van Europese regelgeving.
- Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoönosen en TSE's. In deze regeling zijn opgenomen:
 - De aanvraag tot wijziging van de bedrijfsstatus (A t/m F of RE) voor varkenshouderijen en de eisen die hieraan verbonden zijn. Varkenshouderijen krijgen standaard een D-status. Wanneer deze status gewijzigd dient te worden, kan hiervoor een aanvraag worden ingediend middels een standaardformulier dat aangevraagd kan worden bij RVO.nl of bij het I&RVL-bureau. Het opvragen, invullen en indienen van dit formulier kost bedrijven naar schatting 30 minuten. Per jaar vinden ongeveer 206 van deze aanvragen plaats. Deze verplichtingen komen voort uit nationale regelgeving.
 - Regels met betrekking tot de levering van varkens, dit betreft in zijn geheel nationale regelgeving. Om besmetting met dierziekten te voorkomen, gelden er regels voor de levering van varkens en contacten tussen varkenshouderijen. Hoe hoger de status van een varkenshouderij, hoe meer contacten met andere varkensbedrijven zijn toegestaan. Hier staat tegenover dat voor die status ook hogere eisen gelden met betrekking tot de monitoring van dierziekten en de faciliteiten op het bedrijf. Vaste relaties tussen verschillende varkenshouderijen moeten in bepaalde gevallen worden gemeld. Dit kan middels een standaardformulier, het aanvragen, invullen en versturen hiervan kost naar verwachting 30 minuten tijd. Per jaar vinden ongeveer zestig van deze meldingen plaats. Daarnaast dient er toestemming voor transport van varkens te worden aangevraagd. Deze aanvraag voor toestemming kost een bedrijf ongeveer 5 minuten. Per jaar worden er ongeveer 90.625 toestemmingen aangevraagd.
 - De monitoring van de ziekte van Aujeszky. Varkensbedrijven van type A, C, of E dienen 1x per maand bloedmonsters te nemen en deze te laten onderzoeken in een laboratorium. Het nemen van de monsters gebeurt veelal samen met een dierenarts en wordt tegelijk gedaan voor de monitoring van de klassieke varkenspest. De kosten bestaan uit 45 minuten tijdbesteding van de varkenshouder en € 112,50 dierenartskosten. In de berekening worden deze tijd en kosten ongeveer 50/50 toegekend aan de ziekte van Aujeszky en de klassieke varkenspest. Het laten onderzoeken van een individueel monsters op de ziekte van Aujeszky in een laboratorium kost gemiddeld ongeveer € 2,50¹⁰. Voor onderzoek naar de Klassieke Varkenspest geldt een bedrag van circa € 12,50 per monster. Varkenshouderijen van het type B, D, of F zijn verplicht elk trimester bloedmonsters te laten nemen voor de monitoring van de ziekte van Aujeszky. Het is ook mogelijk om deze monsters aan de slachtlijn te laten nemen. Circa de helft van de monsters wordt aan de slachtlijn genomen de kosten hiervan bedragen circa € 40 per jaar voor zowel de monsternamen als het onderzoek. De maatregelen met betrekking tot de monitoring van de ziekte van Aujeszky komen voort uit het feit dat Nederland de Artikel 10 status heeft hetgeen inhoudt dat er een monitoring moet plaatsvinden om aan de EC aan te tonen dat NL vrij is van ZvA (dus voor het behoud van de Art. 10 status). Het archiveren van de verkregen uitslagen kost de varkenshouder nog eens 2 minuten per 4 maanden.
 - De monitoring van endemische leukose bij runderen, dit betreft in zijn geheel een nationale kop. Een eigenaar of exploitant van een slachthuis dient steekproefsgewijs aan de slachtlijn bloedmonsters te laten nemen en staat deze af ten behoeve van de monitoring van endemische leukose bij runderen. Slachterijen

¹⁰ De totale kosten voor de onderzoeken zijn hoger, maar hierin zijn ook de onderzoeken naar andere ziekten meegenomen.

geven aan dat de kosten die zij maken voor deze monitoring vergoed worden door de Gezondheidsdienst voor Dieren.

- De monitoring van mycoplasmose. Bedrijven die kippen of kalkoenen houden, moeten bloedmonsters door een dierenarts laten nemen om deze te laten onderzoeken op de aanwezigheid van mycoplasma. Daarnaast geldt voor houders van kippen of kalkoenen die gevaccineerd zijn tegen mycoplasma synoviae dat tracheswabmonsters genomen moeten worden. Deze monsters moeten vervolgens onderzocht worden door een erkend laboratorium. Europees is de bestrijding van bepaalde serotypen van mycoplasmose verplicht. Nationaal is daarnaast monitoring op een ander serotype geregeld en wordt de reikwijdte van Europese verplichtingen uitgebreid naar dieren waarmee niet intracommunautair wordt gehandeld.
- De monitoring niet-zoönotische salmonellose. Bedrijven die kippen, kalkoenen, parelhoenders, kwartels, fazanten, patrijzen en eenden houden, moeten de aanwezigheid van niet-zoönotische salmonella monitoren. Dit gebeurt ook door middel van bloedmonsters die een dierenarts moet afnemen en die een laboratorium moet onderzoeken. Europees is de bestrijding van niet-zoönotische salmonellose geregeld. Nationaal wordt de reikwijdte van Europese verplichtingen uitgebreid naar dieren waarmee niet intracommunautair wordt gehandeld.
- De monitoring van salmonella. Bedrijven die diervoeder produceren, houders van eendagskuikens en opfokbedrijven van vermeerderingsdieren en leghennen moeten mest- of stalmonsters nemen om deze te laten onderzoeken op Salmonella. Dit onderzoek moet ook uitgevoerd worden door een laboratorium. In het belang van de diergezondheid gelden nationaal diverse extra monitoringsverplichtingen ten aanzien van zoönotische salmonellose en er moeten ook bestrijdingsmaatregelen worden getroffen ten aanzien van serotypen waarvoor dat Europees niet is voorgeschreven.
- De erkenning van fokprogramma's gericht op het terugdringen van TSE-gevoeligheid van schapen. Scrapie is een besmettelijke hersenziekte bij schapen. Stamboek- en fokkerijorganisaties die een programma willen opzetten om TSE-gevoeligheid (scrapie) bij schapen terug te dringen, kunnen hiervoor een erkenning aanvragen bij RVO.nl. Eenmaal erkend moet een organisatie jaarlijks rapporteren. Momenteel zijn er 22 erkende organisaties die jaarlijks rapporteren. De laatste jaren zijn er geen nieuwe erkenningen meer aangevraagd. De verplichtingen met betrekking tot het terugdringen van TSE-gevoeligheid betreft in zijn geheel implementatie van Europese regelgeving.
- De maatregelen die een houder moet treffen bij een besmetting met bepaalde dierziekten.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor bedrijven** als gevolg van deze regeling zijn **€ 32.504.700 per jaar**. De **inhoudelijke nalevingskosten** zijn **€ 6.758.000 per jaar**. De **administratieve lasten voor burgers** bedragen **€ 2.000 per jaar**

Deze lasten zijn voor het grootste gedeelte opgebouwd uit:

- De administratieve lasten voor het wijzigen van de bedrijfsstatus van varkenshouderijen: $€ 30 * 0,5 \text{ uur} * 206 = € 3.100$ per jaar.
- Inhoudelijke nalevingskosten met betrekking tot de inrichting van bedrijven van het type A,C en E: € 283.500 per jaar.
- De administratieve lasten met betrekking tot de levering van varkens:
 - Meldingen bij wijzigen relaties met andere varkensbedrijven: $€ 30 * 0,5 \text{ uur} * 60 \text{ meldingen} = € 900$ per jaar.
 - Aanvragen toestemming voor transport: $€ 30 * 5 \text{ minuten} * 90.625 \text{ aanvragen} = € 226.600$ per jaar.
 - Bewaren toestemming voor transport: $€ 30 * 2 \text{ minuten} * 90.625 = € 181.300$ per jaar.
- De administratieve lasten voor de monitoring van de ziekte van Aujeszky:
 - Type A, C, en E: $(€ 30 * 23 \text{ minuten} + € 57,50 + (12 * € 2,50)) * 12 * 201 \text{ bedrijven} = € 166.400$ per jaar.
 - Type B, D, en F: $((€ 30 * 45 \text{ minuten} + € 112,50 + (3 * € 2,50)) * (3 * 0,5 * 6.468 \text{ bedrijven}) + (€ 40,00 * 6.468 \text{ bedrijven}) + (€ 30 * 2 \text{ minuten} * 3 * 6.468 \text{ bedrijven})) = € 1.660.700$ per jaar.
- De administratieve lasten voor de monitoring van de Klassieke varkenspest:
 - Type A, C, en E: $(€ 30 * 22 \text{ minuten} + € 55,00 + (12 * € 12,50)) * 12 * 201 \text{ bedrijven} = € 361.800$ per jaar.
- De administratieve lasten voor pluimveebedrijven als gevolg van deze regeling bedragen € 10.569.600 per jaar. Deze lasten komen voor het grootste gedeelte voort uit:
 - Verschillende registratieverplichtingen. De hoogste lasten met betrekking tot registratie komen voort uit de registratie van de verplaatsing van gevogelte, namelijk € 882.400 per jaar. Dit zijn de lasten voor alle soorten pluimveehouders samen.
 - De monitoring van mycoplasma, niet-zoönotische salmonella en salmonella. De kosten voor alle pluimveehouders voor de monitoring van mycoplasma en niet-zoönotische salmonella bedragen circa € 5.511.700 per jaar en van salmonella € 3.902.900 per jaar.
- De administratieve lasten voor melkveehouders als gevolg van deze regeling zijn € 16.905.600 per jaar. Deze lasten komen voort uit:
 - Het verlenen van medewerking aan de bemonstering van boerderijmelk: $€ 80 \text{ per maand} * 17.610 \text{ bedrijven} = € 16.905.600$ per jaar.
- De inhoudelijke nalevingskosten voor ontvangers van boerderijmelk bedragen € 1.791.200 per jaar. Deze kosten bestaan uit:
 - De bemonstering van elke leverantie boerderijmelk: $(€ 30 * 69 + 44.000 \text{ laboratoriumkosten}) * 36 \text{ bedrijven} = € 1.658.500$. Daarnaast zijn er de kosten voor het naleven van de eisen aan de monstername € 4.500. De totale kosten van de bemonstering komen uit op € 1.663.000 per jaar.
 - Het hebben van een door COKZ goedgekeurd handboek over monstername en hoeveelheidsbepaling: $€ 5 * 36 \text{ bedrijven} = € 200$ per jaar.
 - Het vastleggen van het systeem van de uitvoering en beoordeling van de resultaten van de onderzoeken en het bekendmaken hiervan aan de betrokken melkveehouders: $€ 30 * 83 \text{ uur} * 36 \text{ bedrijven} = € 89.600$ per

jaar.

- De keuring van de rijdende melkontvangsten: $(€ 30 * 12 \text{ minuten} + € 350) * 36 \text{ bedrijven} = € 12.800 \text{ per jaar.}$
- Het bewaren van de gegevens waaruit de omrekeningsfactor wordt afgeleid en de weegcontroles: $€ 30 * 12,5 \text{ uur} * 36 \text{ bedrijven} = € 13.500 \text{ per jaar.}$
- Het borgen van de deskundigheid van diegene die de melk ontvangt en vervoert: $(€ 30 * 10 \text{ uur} + € 35) * 36 \text{ bedrijven} = € 12.100 \text{ per jaar.}$
- De inhoudelijke nalevingskosten voor diervoederbedrijven bedragen € 4.548.900 per jaar. Dit betreft met name de kosten voor het nemen van monsters en het doen van onderzoek op salmonella.
- De administratieve lasten voor land- en tuinbouwbedrijven voor de bestrijding van schadelijke organismen bedragen € 2.197.000 per jaar. De inhoudelijke nalevingskosten voor deze doelgroep bedragen € 134.400. De belangrijkste lasten komen voort uit:
 - Het 1x in de 3 jaar keuren van de gewasbeschermingsapparatuur. Dit kost ongeveer 3 uur en 250 euro per keer. Door het grote aantal bedrijven (19.183) bedragen de totale lasten € 2.174.100 per jaar.

4.3.10 Regeling 19 februari 2014 (tweekleppige weekdieren)

Bedrijven in deze sector moeten op basis van deze regeling van het ministerie van VWS, zijn geregistreerd bij de NVWA indien zij niet al een registratie hebben bij een andere organisatie¹¹. Voor wie dit eventueel geldt worden de huidige registraties van de product- en bedrijfsschappen echter overgenomen waardoor geen regeldruk ontstaat. Alleen wanneer nieuwe bedrijven worden opgericht die niet ook al een andere registratie behoeven, is aanvullende registratie noodzakelijk. De verwachting is echter dat dit op jaarbasis slechts incidenteel gebeurt en de regeldruk hiermee verwaarloosbaar is.

¹¹ Dit zijn: de Stichting Nationale en Internationale Wegvervoer Organisatie, de Vereniging Nederlandse Cateringorganisaties, het COKZ, voor gezondheidsinstellingen: het Ministerie van VWS, voor onderwijsinstellingen: het Ministerie van OCW, voor agrarische ondernemingen: het Ministerie van EZ.

5 Regeldruk per doelgroep

De verplichtingen uit de onderzochte regelgeving zijn, in navolging van de product-schappen waarvan de publieke taken zijn overgenomen, gericht op specifieke doelgroepen. Dit hoofdstuk beschrijft voor elk van deze doelgroepen met welke regeldruk zij te maken hebben. De totale regeldruk voor alle doelgroepen is gelijk aan de regeldruk zoals beschreven in hoofdstuk 4, maar is wel anders verdeeld.

Tabel 3. Regeldruk per doelgroep

Naam besluit/regeling	AL-bedrijf	NK-bedrijf	AL-Burger
Pluimvee	€ 26.815.000	€ 3.666.900	€ 0
Varkens, runderen, kalveren, schapen en geiten	€ 4.098.700	€ 283.500	€ 10.700
Zuivel	€ 17.786.200	€ 1.791.200	€ 0
Diervoeder	€ 1.500	€ 5.160.300	€ 0
Akker- en tuinbouw	€ 2.229.600	€ 227.600	€ 0
Wijn- en olijfolie	€ 90.900	€ 0	€ 0
Totaal	€ 51.021.900	€ 11.129.500	€ 10.700

5.1 Pluimvee

De pluimveesector bestaat uit bedrijven die gedomesticeerde vogels voor productie-doeleinden houden. De producten die uit deze dieren voortkomen zijn vlees, eieren en veren. In dit onderzoek is een nadere onderverdeling gemaakt van de doelgroep pluim-vee. De onderstaande tabel geeft deze onderverdeling weer. Houders van konijnen en nertsen zijn in dit onderzoek tot de doelgroep pluimvee gerekend, omdat zij voorheen onder het Productschap Pluimvee en Eieren vielen.

Tabel 4. Aantal bedrijven¹² per type

Type pluimveebedrijf	Aantal bedrijven	
Vleespluimveebedrijven		975
Vermeerderingsbedrijf ouderdieren	306	
Vleeskuikenbedrijven	576	
Vleeskalkoenbedrijven	41	
Vleeseendenbedrijven	52	
Opfokbedrijven		388
Opfok van leghennen	237	
Opfok van (groot) ouderdieren	151	
Broederijen		65
Legpluimveebedrijven		1.170
Houders van gevogelte		2.181
Bijzondere slachterijen		20
Konijnenbedrijven		73
Nertsbedrijven		160
Houders van vrije uitloop en scharrelkippen		106

Voor pluimveehouders geldt een breed scala aan verplichtingen. Ten eerste moeten pluimveehouders, net als alle houders van andere dieren, aangewezen diergeneesmid-delen melden in een register.

¹² De in dit onderzoek gehanteerde cijfers zijn zoveel mogelijk afkomstig van CBS Statline (Land-bouwtelling 2014 en Bedrijvendemografie 2014). Daar waar deze cijfers niet toereikend waren, hebben we andere bronnen gehanteerd. Deze bronnen zijn bij de betreffende doelgroep vermeld door middel van een voetnoot.

Ten tweede zijn pluimveehouders verplicht om registraties te voeren over het aantal dieren dat zij hebben en de verplaatsing van hun dieren. Dit betreft in zijn geheel de implementatie van Europese regelgeving. Ten derde moeten zij de aanwezigheid van niet-zoönotische salmonella en aviariaire influenza uitvoeren. Hiervoor moeten zij bloed laten afnemen en dit laten controleren door een laboratorium. Ten vierde gelden er voor andere dierziekten ook monitoringsverplichtingen. Deze verschillen echter per type pluimvee. Het gaat om de ziekten Newcastle Disease, mycoplasma en salmonella. Ten vijfde moeten pluimveehouders een administratie bijhouden over de monitoring van dierziekten. Ten zesde stellen diverse regelingen eisen aan de huisvesting, de bezettingsdichtheid, het strooisel, het stalklimaat en andere aspecten die het welzijn van pluimvee bepalen.

Voor bijzondere slachtpluimveehouderijen, konijnenhouderijen en nertsenhouderijen gelden op hoofdlijnen de volgende verplichtingen. Slachtpluimveehouderijen die een speciale vermelding willen gebruiken, zoals scharrelkip met uitloop, moeten aan bepaalde eisen voldoen omtrent de stallen die ze gebruiken en het voeder dat de dieren hebben gehad. Ook moeten zij onverpakte geslachte kippen gescheiden aanbieden en een administratie bijhouden van de aangevoerde en verkochte (delen van) geslachte kippen. Houders van konijnen en nertsen moeten diergegevens registreren en twee jaar bewaren. Daarnaast gelden er voornamelijk diverse huisvestingseisen.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor pluimveebedrijven** (inclusief konijnen- en nertsenhouders) zijn **€ 26.815.000**. De **inhoudelijke nalevingskosten** zijn **€ 3.666.900**. De hoogste lasten voor deze doelgroep zijn:

- De administratieve lasten voor bedrijven van de vaccinatie tegen NCD: € 11.042.300 per jaar.
- De administratieve lasten voor bedrijven voor de monitoring van mycoplasma, niet-zoönotische salmonella en salmonella: € 9.414.600 per jaar.
- De administratieve lasten voor bedrijven voor de monitoring van AI en NCD: € 3.475.400 per jaar.
- De administratieve lasten voor bedrijven voor de registraties van het aantal ouderdieren en kalkoenen, konijnen en nertsen: € 1.370.300 per jaar.
- De administratieve lasten voor bedrijven voor de registratie verplaatsing van gevogelte: € 882.400 per jaar.

5.2 Varkens, runderen en schapen

Binnen deze doelgroep vallen de bedrijven die te maken hadden met het voormalige Productschap Vee en Vlees (PVV). Het gaat hierbij om:

- Varkenshouderijen type A t/m RE;
- Rundveehouderijen;
- Schapenhouderijen;
- Geitenhouderijen;
- Fokkerijorganisaties.

In de onderstaande tabel is een overzicht opgenomen van het aantal bedrijven per type.

Tabel 5. Aantal bedrijven per type

Type veebedrijf	Aantal vestigingen	
Varkenshouderijen		9.907
Type A	133	
Type B	1.956	
Type C	63	
Type D	4.363	
Type E	5	
Type F	149	
Type RE	3.238	
Fokkerijorganisaties		61
Varkens	2	
Runderen	7	
Schapen	22	
Paarden	30	
Rundveehouderijen (Vleeskalveren en rundvee)		15.770
Schapenhouderijen ¹³		11.985
Geitenhouderijen		3.338

De hoogste lasten voor bedrijven in de veehouderij komen voort uit de verplichtingen met betrekking tot de monitoring van de ziekte van Aujeszky. De hoogte van de totale regeldruk komt vooral voort uit het grote aantal bedrijven dat aan deze verplichtingen moet voldoen. De eisen waar varkenshouderijen van het type A, C, en E aan moeten voldoen met betrekking tot de inrichting van hun bedrijf (toevoegstal, erfafscheiding, voorziening voor reiniging en ontsmetting van vervoermiddelen) resulteren in relatief hoge inhoudelijke nalevingskosten per bedrijf. Het aantal bedrijven dat hieraan moet voldoen is echter niet zo groot.

¹³ Van de in totaal 15.323 schapen- en geitenhouders moeten 9.457 bedrijven DGF-heffing betalen en hier aangifte voor doen. Dit betreft de bedrijven met >25 schapen en geiten.

Regeldruk

De totale administratieve lasten voor houders van varkens, runderen en schapen bedragen **€ 4.098.700 per jaar**. De inhoudelijke nalevingskosten bedragen **€ 283.500 per jaar**. De administratieve lasten voor fokkerijorganisaties (burgers) bedragen **€ 10.700 per jaar**.

De regeldruk voor bedrijven en burgers in de veehouderij is opgebouwd uit:

- De administratieve lasten voor burgers als gevolg van de verplichtingen met betrekking tot het aanvragen van erkenningen voor stamboeken, prestatie-onderzoek en fokwaardeschattingen: € 8.700 per jaar (zie sectie 4.2.2)
- De administratieve lasten voor bedrijven voor het doen van aangifte voor het Diergezondheidsfonds: € 144.300 per jaar (zie sectie 4.3.4)
- De administratieve lasten voor bedrijven voor het melden van aangewezen diergeneesmiddelen: € 50 * (6.669 varkenshouders + 15.770 rundveehouders) = € 1.122.000 (zie sectie 4.2.6)
- De administratieve lasten voor bedrijven als gevolg van het wijzigingen van een bedrijfsstatus en het melden van wijziging in relaties tussen bedrijven: € 4.000 per jaar (zie sectie 4.3.9)
- De inhoudelijke nalevingskosten voor bedrijven als gevolg van de eisen verbonden aan de bedrijfsstatus A, C en E: € 283.500 per jaar (zie sectie 4.3.9)
- De administratieve lasten voor bedrijven als gevolg van de monitoring van de ziekte van Aujeszky: € 1.899.500 (zie sectie 4.3.9)
- De administratieve lasten voor bedrijven als gevolg van de aanvraag van toestemming voor transport en het bewaren van deze toestemming: € 407.900 (zie sectie 4.3.9).

5.3 Zuivel

Deze doelgroep bestaat uit twee typen bedrijven: de melkveehouders en de ontvangers van melk. De melkveehouders houden melkveedieren voor de productie van melk. Het gaat hierbij vooral om koeien, maar ook schapen, geiten en paarden worden gehouden om hun melk. De ontvangers van melk zijn bedrijven die boerderijmelk kopen om die te verwerken in zuivelproducten, zoals zuivelranken, baby- en kindervoeding, kaas en desserts. Tabel 6 geeft een overzicht van het aantal vestigingen per type zuivelbedrijf.

Tabel 6. Aantal vestigingen per type zuivelbedrijf

Type zuivelbedrijf	Aantal vestigingen
Melkveehouders	17.610
Ontvangers/kopers van melk	36

De overgenomen regelgeving voor bedrijven die boerderijmelk kopen gaat voornamelijk over het bepalen van de hoeveelheid melk en het nemen van monsters van boerderijmelk om de samenstelling en de kwaliteit van de melk te bepalen (aspecten zoals vet- en eiwitgehalte, kiemgetal, celgetal, verontreinigingsgraad en vriespunt moeten worden bepaald). Hierover moet hij ook een administratie voeren. Wanneer de koper een rijdende melkontvangst gebruikt, gelden er specifieke eisen aan (het gebruik van) deze melkontvangst en moet een koper deze ten minste één keer per jaar laten keuren.

Voor melkveehouders geldt de algemene verplichting voor dierenhouders het gebruik van antibiotica te melden. In geval van besmetting is het verplicht vast te leggen welke

dieren ziek of gestorven zijn en moeten er maatregelen genomen worden. Ten slotte is de melkveehouder verplicht om mee te werken aan de bemonstering van de boerderijmelk door een koper van boerderijmelk.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor melkveehouders** zijn **€ 17.786.100**. Er gelden geen inhoudelijke nalevingskosten voor melkveehouders.

De administratieve lasten vallen uiteen in:

- De administratieve lasten voor het verlenen van medewerking aan de bemonstering van boerderijmelk: € 16.905.600 per jaar. Melkveehouders betalen deels mee aan deze onderzoeken. Per maand zijn de kosten geraamd op € 80 per melkveehouder.
- De administratieve lasten voor de melding van aangewezen diergeneesmiddelen in het register: € 880.500.

De **administratieve lasten voor ontvangers van boerderijmelk** bedragen **€ 100**. Dit zijn de kosten voor de registratie van nieuwe bedrijven bij COKZ. De ontvangers van boerderijmelk hebben ook te maken met **inhoudelijke nalevingskosten**, deze bedragen **€ 1.791.200**.

Deze lasten vallen uiteen in:

- De nalevingskosten voor het bemonsteren van elke leverantie boerderijmelk: € 1.663.000.
- De nalevingskosten voor het hebben van een door COKZ goedgekeurd handboek over monsternamen en hoeveelhedsbepaling: € 200.
- De nalevingskosten voor het vastleggen van het systeem van de uitvoering en beoordeling van de resultaten van de onderzoeken en het bekend maken hiervan aan de betrokken melkveehouders: € 89.600.
- De nalevingskosten voor de keuring van de rijdende melkontvangsten: € 12.800.
- De nalevingskosten voor het bewaren van de gegevens waaruit de omrekeningsfactor wordt afgeleid en de weegcontroles: € 13.500.
- De nalevingskosten om ervoor te zorgen dat diegene die de melk ontvangt en vervoert deskundig is: € 12.100.

5.4 Diervoeder

Deze doelgroep omvat alle bedrijven in de productieketen van diervoeders. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen gemedicineerd en niet-gemedicineerd voer. In onderstaande tabel zijn de doelgroepen en aantallen opgenomen waarmee in dit onderzoek is gerekend.

Tabel 7. Diervoederbedrijven

Doelgroep	Aantal bedrijven
Veevoederbedrijven (producenten)	110
Producenten van gemedicineerd voer	73
Producenten van voedermiddelen voor pluimvee	30
Producenten van voedermiddelen voor ander vee dan pluimvee	80

Vervaardigers van diervoeder met medicinale werking moeten ervoor zorgen dat het gemedicineerd voer tijdens het productieproces, de opslag en het transport niet in aanraking komt met ander (niet-gemedicineerd) voer. Voordat bedrijven gemedicineerd voer mogen vervaardigen of invoeren, moeten ze hiervoor een vergunning aanvragen.

De export van gemedicineerd voer mag alleen plaatsvinden na aanvraag van een certificaat.

Producenten en leveranciers van diervoeder zijn verplicht monsters te nemen van de voedermiddelen bij de aanvoer en van het mengvoeder en deze monsters te laten onderzoeken op aanwezigheid van salmonella. Monsters waarbij salmonella wordt geconstateerd moeten nader worden onderzocht.

Regeldruk

De **administratieve lasten voor diervoederbedrijven** zijn **€ 1.500**. De **inhoudelijke nalevingskosten** zijn **€ 5.160.300**.

De belangrijkste kosten zijn:

- De kosten van de bemonstering voor onderzoek op salmonella: € 2.778.400.
- De kosten voor nader onderzoek bij aanwezigheid van salmonella: € 1.587.300.
- De kosten voor het schoonmaken van vervoermiddelen als hierin producten zijn vervoerd die de medicinale werking van het voer schade kunnen toebrengen: € 285.400.
- Het vaststellen van een controleprogramma om te voldoen aan de maatregelen die gelden voor vervaardigers van gemedicineerd diervoeder: € 115.300.

5.5 Wijn

Voor wat betreft de wijnsector bevat de nieuwe regelgeving verplichtingen voor de volgende doelgroepen.

- Wijnproducenten en -handelaren;
- Handelaren in gearomatiseerde wijnen / olijfolie.

De verplichtingen voor bedrijven in de wijnsector zijn opgenomen in één regeling (Regeling wijn en olijfolie) en zijn al beschreven in sectie 4.3.1.

5.6 Akker- en tuinbouw

Binnen de akker- en tuinbouwsectoren worden de volgende soorten bedrijven onderscheiden:

- Akkerbouwbedrijven, inclusief:
 - Aardappeltelers;
 - Bietentelers;
 - Uientelers.
- Tuinbouwbedrijven, inclusief:
 - Boomkwekerijen of vaste plantentelers;
 - Glastuinbouwbedrijven;
 - Overige tuinbouwbedrijven.

De tabel hieronder toont het aantal vestigingen voor de verschillende soorten land- en tuinbouwbedrijven.

Tabel 8. Aantal vestigingen per type land- en tuinbouwbedrijf

Type land- en tuinbouwbedrijf	Aantal vestigingen	
Akkerbouwbedrijven		19.183
<i>Aardappelteler</i>	9.324	
<i>Bietenteler</i>	8.433	
<i>Uienteler</i>	3.588	
Tuinbouwbedrijven		14.940
<i>Boomkwekerijen of vaste plantentelers</i>	3.074	
<i>Glastuinbouwbedrijven</i>	4.415	
<i>Overige tuinbouwbedrijven</i>	7.451	

De verplichtingen die zijn overgenomen van de voormalige productschappen Akkerbouw en Tuinbouw gaan vooral over de bestrijding van schadelijke organismen en het gebruik van teeltmateriaal. Zo gelden er verplichtingen voor de bestrijding van ziekten, zoals *Phytophthora infestans* en de vergelingsziekte bij bieten. Daarnaast mogen landbouwbedrijven over het algemeen alleen goedgekeurd landbouwzaaizaad voor zaaidoeleinden gebruiken. Er gelden bepaalde uitzonderingen, waaraan extra administratieverplichtingen zijn verbonden. Daarnaast gelden eisen aan gg-telers en gg-vrije-telers of niet-gg-telers om te voorkomen dat het ene type gewas economische schade veroorzaakt bij een ander type gewas. In de tuinbouw geldt voor bedrijven die boomkwekerijgewassen en vaste planten telen of in het verkeer brengen de eis om een onderzoeksverklaring aardappelmoeheid te hebben. Daarnaast zijn glastuinbouwbedrijven verbonden aan de verplichting om aangifte te doen over hun gasverbruik. Ten slotte moeten land- en tuinbouwbedrijven de verpakking van een gewasbeschermingsmiddel na lediging reinigen en spuitapparatuur elke 3 jaar laten keuren.

Regeldruk

De **administratieve lasten** voor land- en tuinbouwbedrijven bedragen **€ 2.229.600 per jaar**. De **inhoudelijke nalevingskosten** bedragen **€ 227.600 per jaar**. De belangrijkste lasten zijn:

- De administratieve lasten voor bedrijven voor het keuren van gewasbeschermingsapparatuur: € 2.174.100.
- De administratieve lasten voor bedrijven voor het doen van CO₂-emissie aangifte (zie sectie 4.3.7): € 32.600.

6 Conclusies en aanbevelingen

6.1 Conclusies

De totale regeldruk als gevolg van de publieke taken die zijn overgenomen van de voormalige productschappen is € 62,2 miljoen voor bedrijven en circa € 10.700 voor burgers.

De onderstaande tabel toont de totale regeldruk voor burgers en bedrijven die voortkomt uit de regelgeving van de ministeries van EZ en VWS als gevolg van de overname van de publieke taken van de productschappen.

Tabel 9. Overzicht regeldruk

Regeldruk	Bedrijven	Burgers
Administratieve lasten	€ 51.021.900	€ 10.700
Inhoudelijke nalevingskosten	€ 11.129.500	€ 0
Totaal	€ 62.151.400	€ 10.700

De voornaamste administratieve lasten voor bedrijven komen voort uit de bemonstering van boerderijmelk, € 18,5 miljoen per jaar, en de vaccinatie NCD voor pluimvee¹⁴, € 11,0 miljoen per jaar. Bedrijven ondervinden de hoogste nalevingskosten voor de monsternamen en onderzoek naar salmonella bij diervoederbedrijven, € 4,5 miljoen per jaar. Deze verplichtingen moeten regelmatig worden uitgevoerd en brengen (onderzoeks)kosten met zich mee.

Voor burgers blijven de lasten beperkt tot een jaarlijkse administratieve last van € 10.700. Dit betreft voornamelijk de kosten verbonden aan erkenningen voor het bijhouden van stamboeken.

De regeldruk die ondernemers ondervinden door de onderzochte regelgeving, verschilt sterk per sector.

In de doelgroepen pluimvee- en zuivel is de regeldruk uit de door EZ en VWS overgenomen productschapsregelgeving het hoogst is. Dit oorzaak hiervan ligt niet in het aantal bedrijven dat actief is in deze sector maar in een aantal specifieke verplichtingen die hierboven zijn beschreven. Dit betekent dat ook de regeldruk per bedrijf in deze sector relatief hoog is.

De betrokken ondernemers ervaren de verplichtingen over het algemeen niet als belastend.

Ten eerste zijn de verplichtingen voor bedrijven niet nieuw, zij dienden deze op basis van de verordeningen van de productschappen ook al uit te voeren. Ten tweede zien bedrijven over het algemeen de noodzaak van de verplichtingen in en sluiten een aantal van de verplichtingen aan bij het beeld dat bedrijven hebben van een goede bedrijfsvoering. De verplichtingen betreffen namelijk vooral eisen met betrekking tot het welzijn en de gezondheid van dieren en gewassen. Daar waar bedrijven hebben aangegeven dat ze een bepaalde activiteit ook zouden uitvoeren als het niet wettelijk verplicht was, zijn de kosten hiervan als bedrijfseigen beschouwd en niet als regeldruk.

¹⁴ Deze kosten zijn opgenomen als administratieve lasten, omdat bedrijven een administratie moeten bijhouden met de uitslagen van deze onderzoeken en de vaccinatieverklaringen. Deze administratie wordt door controles van de overheid gecontroleerd.

Europese verplichtingen zijn de oorzaak van 86% van de totale regeldruk, de resterende 14% zijn het gevolg van nationale regelgeving.

Zoals weergegeven in de onderstaande tabel, komt circa 10% van de regeldruk direct voort uit de implementatie van Europese regelgeving. Het grootste gedeelte van de regeldruk, 76%, komt voort uit verplichtingen die deels een Europese en deels een nationale herkomst hebben. Ten slotte komt nog 14% van de regeldruk volledig voort uit volledig nationaal beleid.

Tabel 10. Europees voorgeschreven, nationale beleidsvrijheid of volledig nationaal

Categorie	Regeldruk	Percentage
A: Volledig Europees voorgeschreven	€ 6.457.100	10%
B: Europese verplichting met nationale beleidsvrijheid	€ 47.055.300	76%
C: Volledig nationaal	€ 8. 649.700	14%
Totaal	€ 62.162.100	100%

In onderstaande tabel is voor de drie genoemde categorieën een onderscheid gemaakt tussen AL en NK. In bijlage III is een tabel opgenomen waarin per besluit of regeling is aangegeven hoe de herkomst van de regelgeving is verdeeld.

Tabel 11. AL en NK naar herkomst

Categorie	AL-Bedrijf	AL-Burger	NK-bedrijf
A: Volledig Europees voorgeschreven	€ 5.842.000	€ 3.700	€ 611.400
B: Europese verplichting met nationale beleidsvrijheid	€ 40.837.900	€ 5.500	€ 6.211.900
C: Volledig nationaal	€ 4.342.00	€ 1.500	€ 4.306.200
Totaal	51.021.900	10.700	11.129.500

Naar mate regelgeving meer Europees is geregeld, is het complexer om deze regeldruk te reduceren. Omdat de meeste regeldruk wel een basis kent in de Europese regelgeving dient bij het zoeken naar mogelijkheden om de regeldruk te verminderen, vooral te worden gekeken naar de nationale koppen. Dit is het deel van deze verplichtingen waarin Nederland nadere eisen stelt en dus meer regelt dan strikt noodzakelijk op grond van de Europese regels. Deze nadere eisen kan Nederland zelf aanpassen. Ook kan worden gekeken naar de manier waarop de regelgeving door de Nederlandse overheid wordt uitgevoerd. Ook zonder direct nadere eisen te stellen kan de uitvoering wel zodanig complex of kostbaar zijn dat hierdoor hoge regeldruk ontstaat voor ondernemers.

6.2 Aanbevelingen

Deze paragraaf geeft een overzicht van de aanbevelingen die voortkomen uit de interviews met bedrijven. De aanbevelingen zijn onderverdeeld in quick wins en verbetermogelijkheden. De quick wins kunnen op vrij eenvoudige wijze en op korte termijn worden ingevoerd. Voor de verbetermogelijkheden zijn vaak aanpassingen nodig in de regelgeving of ze vereisen een substantiële verandering in de manier van werken, waardoor deze alleen op de langere termijn kunnen worden gerealiseerd.

6.2.1 Quick wins

Ontwikkel digitale formulieren.

Het invullen en versturen van een digitaal formulier kost een bedrijf veel minder tijd dan wanneer hij/zij dit formulier moet uitprinten en per post moet versturen. Bovendien kunnen digitale formulieren al vooraf ingevuld worden met gegevens die bij de overheid bekend zijn. Vervolgens hoeft een bedrijf voor het merendeel alleen het formulier te controleren. Digitale formulieren kunnen bijvoorbeeld ontwikkeld worden voor de jaarlijkse rapportage voor stamboekorganisaties of voor het melden van de geplande bewerkingen van wijn.

Maak formulieren zo eenvoudig en duidelijk mogelijk.

Makkelijk leesbare en heldere formulieren verminderen niet alleen de tijd die het kost om een formulier in te dienen, maar ook het aantal fouten dat mensen maken bij het invullen van een formulier. RVO.nl werkt op dit moment al aan het vereenvoudigen en verduidelijken van standaardformulieren. Hier bestaat ook duidelijk behoefte aan bij bedrijven.

Communiceer helder met bedrijven over de veranderingen die plaatsvinden.

Bedrijven geven aan dat ze wel geïnformeerd zijn over de opheffing van de productschappen en de overname van de publieke taken door de ministeries van EZ en VWS, maar dat het voor hen niet altijd duidelijk is wat de gevolgen hiervan zijn en bij wie zij nu terecht kunnen met vragen. Bedrijven hebben behoefte aan meer communicatie en duidelijkheid vanuit de overheid hierover.

Communicatie is ook van belang om de angst bij bedrijven weg te nemen dat door de opheffing van de productschappen de kloof tussen degene die de regels opstelt en de praktijk te groot wordt.

Heldere communicatie resulteert niet direct in lagere lasten voor bedrijven, maar verkleint wel de kloof tussen overheid en bedrijfsleven. Uiteindelijk kan dit ook leiden tot minder regeldruk doordat bedrijven minder tijd kwijt zijn aan discussies met de overheid. Met name bij vergunningverlening en toezicht kan dit veel indirecte tijdsbesteding besparen.

6.2.2 Verbetermogelijkheden

Verlaag (risicogestuurd) de frequentie van rapportageverplichtingen.

Bedrijven moeten vaak verantwoording afleggen over de manier waarop zij voldaan hebben aan bepaalde wet- en regelgeving door op een vaste termijn een rapportage op te stellen over hun beleid en werkzaamheden. Door het verlagen van de frequentie waarop bedrijven deze rapportages in moeten dienen, verminderen de lasten voor bedrijven. Een voorbeeld van een situatie waarop dit toegepast zou kunnen worden is de jaarlijkse rapportageverplichting voor erkende stamboekorganisaties.

Wellicht kan de verplichting om een rapportage in te dienen ook gekoppeld worden aan het nalevingsgedrag van een bedrijf, waarbij voor bedrijven die de wettelijke vereisten

minder goed naleven, een hogere frequentie geldt dan bij bedrijven die aantoonbaar voldoen aan wet- en regelgeving.

Voorkom het dubbel registreren.

Dubbele registraties leiden tot frustratie bij bedrijven. Als voorbeeld wordt de verplichte aan- en afvoermelding bij het transport van dieren genoemd. Bedrijven ervaren het als een dubbele registratie dat zij zowel moeten melden dat dieren binnenkomen bij het bedrijf als moeten aangeven dat dieren worden afgevoerd. Een mogelijkheid om deze registratielast te verminderen is door alle bedrijven alleen te laten aangeven wanneer dieren binnenkomen of af worden gevoerd en niet beide. Een aandachtspunt hierbij is wel dat bij uitbraken van dierziektes beide registraties noodzakelijk zijn. Bij de uitwerking van deze aanbeveling dient dan ook te worden gekeken naar sectoren die minder gevoelig zijn voor dierziektes. Een andere manier om deze last te beperken is het ontwikkelen van IT-oplossingen waardoor in één handeling de registratie voor beide partijen kan worden uitgevoerd.

Verlaag de toezichtfrequentie voor gecertificeerde bedrijven.

Bedrijven die aangesloten zijn bij een privaat kwaliteitssysteem hebben vanuit dit kwaliteitssysteem regelmatig te maken met controles. De NVWA en andere toezichthouders kunnen deze bedrijven daarom misschien minder vaak bezoeken. Belangrijk hierbij is wel dat wordt vastgesteld in welke mate de kwaliteitssystemen borgen dat de regelgeving wordt nageleefd.

Codificeer de praktijk.

Als bepaalde ontheffingen 'standaard' worden aangevraagd, neem ze dan op als uitzondering op de verbodsbepaling in de regelgeving. Op deze manier hoeft de betrokken doelgroep niet steeds dezelfde ontheffing in te dienen. Een voorbeeld is de ontheffing die veel bedrijven in de gemeente Opperdoes structureel aanvragen én krijgen voor het verbod om meer dan 1 keer per 3 jaar aardappelen te planten.

In het onderstaande kader staan nog enkele verbetermogelijkheden benoemd, die van toepassing zijn op een specifieke doelgroep of een specifiek deel van de regelgeving.

Pluimveesector

- Verlaag de toezichtlasten voor bijzondere slachtpluimveehouderijssystemen. Scharreipluimveebedrijven geven aan dat ze te maken hebben met hoge toezichtlasten, omdat bij elk koppel wordt gecontroleerd of aan alle gestelde eisen is voldaan. Deze lasten komen bovenop de inhoudelijke nalevingskosten voor eisen aan bijvoorbeeld stallen of de hoeveelheid graan voor kippen. Verschillende bedrijven geven aan dat ze vanwege de hoge lasten er over denken om te stoppen met scharreipluimvee.

Aangifte DGF

- Baseer de voorlopige aanslag op beschikbare gegevens en schrap de aangifte. RVO.nl zou bedrijven direct de voorlopige aanslag kunnen toesturen zonder dat bedrijven eerst aangifte hoeven te doen. De aantallen dieren waarop de heffing is gebaseerd kan RVO.nl herleiden uit de registraties, waarvoor bedrijven zelf de gegevens aanleveren. Het indienen van de aangifte lijkt daarom een overbodige stap. Er moet echter eerst onderzocht worden of het overslaan van aangifte is toegestaan vanuit de belastingwetgeving.

- Biedt de mogelijkheid om een factuur direct te voldoen bij aangifte. Op dit moment moet een bedrijf voor de diergezondheidsheffing eerst de aangifte indienen en deze vervolgens goedkeuren. De factuur volgt pas maanden later. Het zou voor een bedrijf makkelijker zijn en minder tijd kosten als men bij de aangifte voor de diergezondheidsheffing, meteen kan overgaan tot betaling via bijvoorbeeld iDeal.

Erkenningen stamboeken, prestatieonderzoek en fokwaardeschattingen

- Vereenvoudig het aanvragen van een erkenning voor organisaties met een stamboek voor nutrassen. De regelgeving met betrekking tot de erkenning voor stamboeken is vooral gericht op hobbyrassen. Organisaties met stamboeken voor nutrassen die erkend willen worden, kunnen lastig aan de gestelde voorwaarden voldoen. Het zou helpen als er voor nutrassen uitzonderingen mogelijk waren.

Bijlagen bij rapportage:

Nulmeting regeldruk

I	Projectbegeleiding en uitvoering	42
II	Structuur van het standaard kostenmodel	43
III	Overzicht regeldruk	44
IV	Overzicht van de verplichtingen	45

I Projectbegeleiding en uitvoering

Het project 'Regeldrukmeting voormalige productschappen' is begeleid door begeleidingscommissie. De onderstaande tabel geeft een overzicht van de leden van deze begeleidingscommissie.

Tabel 12. Begeleidingscommissie

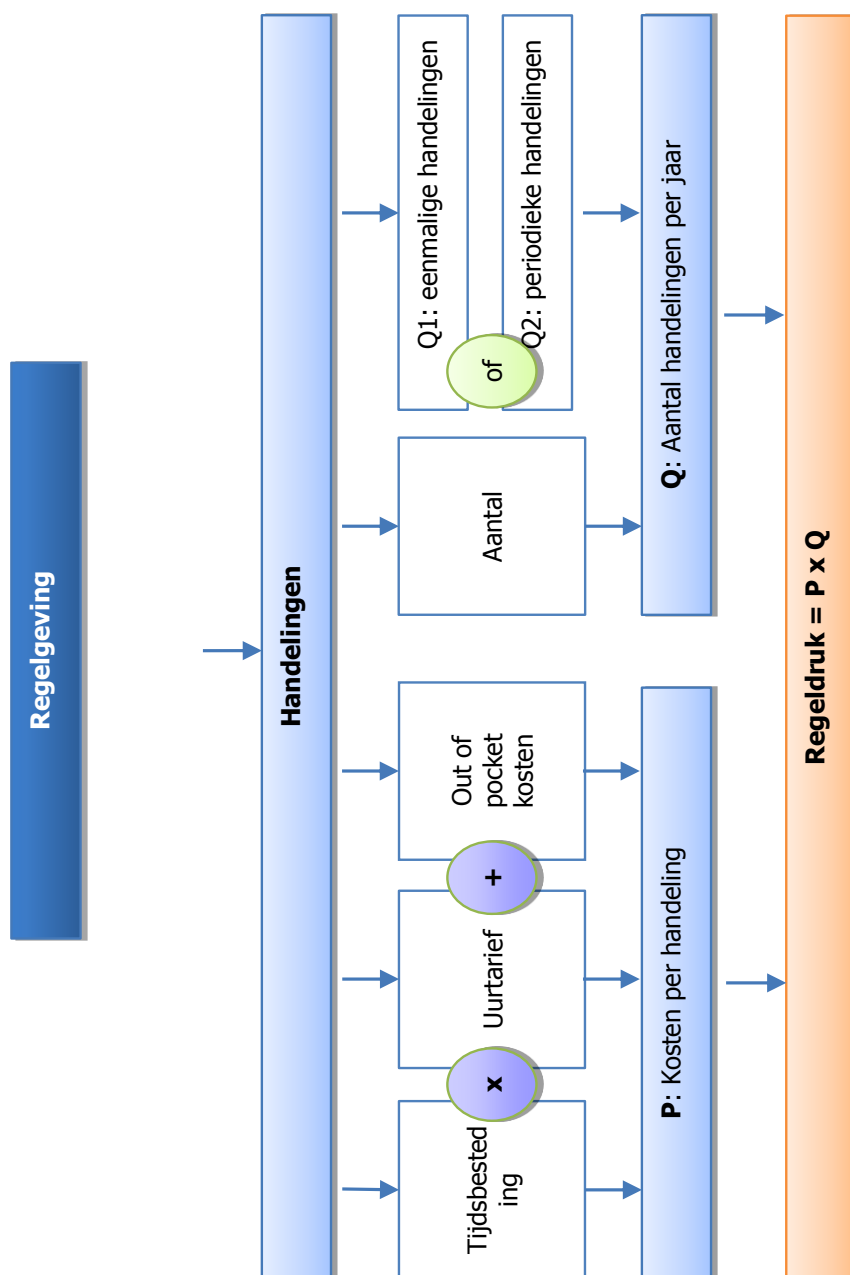
Organisatie	Deelnemers
Ministerie van Economische Zaken	Renske Rosenboom (opdrachtgever)
	Maya Bharos
	Henk van der Velde
Rijksdienst voor Ondernemend Nederland	Peter van Dijk
Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit	Jelle Raap
Actal	Paulien Officier

Het project is uitgevoerd door Sira Consulting. De onderstaande tabel geeft een overzicht van de samenstelling en rolverdeling van het projectteam.

Tabel 13. Projectteam Sira Consulting

Projectteam	Medewerker Sira Consulting
Projectverantwoordelijke	Peter Bex
Kwaliteitsbewaking	Joland van der Heijden
Projectleider	Patrick van der Poll
Projectondersteuning	Stefan Prij
	Dijana Marinkovic
	Carla Buil
	Steffie Janssen
	Eva van Dongen

II Structuur van het standaard kostenmodel

Figuur 2. Structuur van het SKM en de berekening van de administratieve lasten en overige kosten

III Overzicht regeldruk

Tabel 14. Totaaloverzicht regeldruk

Wet- en regelgeving	A	B	C	A	B	C	A	B	C	Totaal
	AL-bedrijven			AL-Burger			NK- Bedrijven			
Besluit van 30 juni 2014 (dieren en dierlijke producten)	€ 0	€ 0	€ 0	€ 1.700	€ 5.500	€ 1.500	€ 0	€ 0	€ 0	€ 8.700
Besluit van 8 december 2014 (wijziging besluit houders van dieren en welzijnsregels)	€ 0	€ 0	€ 1.410.700	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 629.300	€ 2.040.000
Besluit van 10 december 2014 (huisvestingsregels nertsen)	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 2.400.000	€ 2.400.000
Besluit van 17 december (wijziging van diverse besluiten)	€ 0	€ 0	€ 2.111.600	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 2.111.600
Regeling van 5 juni 2014 (wijn en olijfolie)	€ 90.900	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 90.900
Regeling van 5 juni 2014 (bestrijding schadelijke organismen en bruin- en ringrot)	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 93.200	€ 93.200
Regeling van 5 juni 2014 (wijziging diverse regelingen)	€ 1.500	€ 14.517.700	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 611.400	€ 0	€ 0	€ 15.130.600
Regeling van 9 december (uitvoeringsregeling diergezondheidsheffing)	€ 0	€ 0	€ 177.400	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 177.400
Regeling van 19 november 2014 (bijzondere slachtpluimveehouderijsystemen)	€ 0	€ 0	€ 174.800	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 637.600	€ 812.400
Regeling van 8 december 2014 (kostenverevening reductie CO2-emissies glastuinbouw)	€ 0	€ 0	€ 32.600	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 0	€ 32.600
Regeling van 10 december (wijziging van diverse regeling)	€ 5.749.600	€ 26.320.200	€ 434.900	€ 2.000	€ 0	€ 0	€ 0	€ 6.211.900	€ 546.100	€ 39.455.900
Totaal	€ 5.842.000	€ 40.837.900	€ 4.342.000	€ 3.700	€ 5.500	€ 1.500	€ 611.400	€ 6.211.900	€ 4.306.200	€ 62.162.100

IV Overzicht van de verplichtingen

In dit overzicht is per besluit en regeling uiteengezet welke verplichtingen gelden voor bedrijven en burgers die mogelijk regeldruk veroorzaken. Bij elke verplichting is opgenomen uit welk artikel de verplichting voortkomt en voor welke doelgroep(en) de verplichting geldt.

Voor de berekeningen van de regeldruk zijn in het gebruikte SKM verplichtingen samengevoegd of juist nader uitgesplitst om tot een goede kwantificering te komen.

1 Besluit van 14 april 2014 (wijziging van diverse besluiten)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
7.6, lid 1	De houder van een vergunning voor vervaardiging van diervoeder met medicinale werking draagt er zorg voor dat dit diervoeder wordt bereid in bedrijfsruimtes en met technische installaties die voldoen aan regels die hieraan bij ministeriële regeling worden gesteld en die door een krachtens artikel 10.2 van de wet aangewezen toezichthouder vooraf zijn gecontroleerd	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.8	Een aanvraag om een vergunning voor vervaardiging van diervoeder met medicinale werking wordt ingediend bij Onze Minister	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.9, lid 1	Een aanvraag om een vergunning voor invoer van diervoeder met medicinale werking wordt ingediend bij Onze Minister	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.10, lid 2	Onze Minister verstrekt op aanvraag van een fabrikant of exporteur van een diervoeder met medicinale werking een verklaring (betreft een begeleidend certificaat voor diervoeders met medicinale werking voor het handelsverkeer)	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
3	Wijn en gearomatiseerde wijn die in voorverpakkingen zijn verpakt, worden slechts in de handel gebracht indien zij zijn verpakt in de nominale hoeveelheden vermeld in punt 1 van die bijlage. Er gelden een aantal uitzonderingen/specifieke gevallen: Het eerste lid is niet van toepassing op voorverpakkingen die in belastingvrije winkels worden verkocht voor consumptie buiten de Europese Unie. Bij twee of meer individuele voorverpakkingen die samen een meervoudige verpakking vormen, zijn de in het eerste lid bedoelde nominale hoeveelheden van toepassing op elke individuele voorverpakking. Indien een voorverpakking bestaat uit twee	Wijnhandelaar/-producent

of meer individuele verpakkingen die niet voor individuele verkoop zijn bestemd, zijn de in het eerste lid bedoelde nominale hoeveelheden van toepassing op de voorverpakking.

2 Besluit van 30 juni 2014 (dieren en dierlijke producten)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
3, lid 1	Onze Minister erkent op aanvraag een organisatie voor het bijhouden of instellen van één of meer stamboeken of registers voor runderen, buffels, varkens, schapen en geiten of paardachtigen indien is voldaan aan de Europese erkenningsvoorwaarden.	Fokkerijorganisaties
3 lid 2	Onze Minister erkent op aanvraag een organisatie voor het reglementeren van prestatieonderzoek op runderen, buffels, varkens, schapen en geiten.	Fokkerijorganisaties
3 lid 3	Onze Minister erkent op aanvraag een organisatie voor het reglementeren van fokwaardeschattingen en de publicatie van de geschatte waarden op runderen, buffels, varkens, schapen en geiten.	Fokkerijorganisaties
4 lid 1 en 2	Drie bovengenoemde erkende organisaties moeten jaarlijks voor 1 juni aan Onze Minister rapporteren over de activiteiten waarvoor de erkenning is verleend. Voor rapportage moeten zij gebruikmaken van een vastgesteld formulier (verkrijgbaar via www.rvo.nl).	Fokkerijorganisaties
4, lid 3	Een organisatie meldt omstandigheden die ertoe leiden dat niet langer is voldaan aan de betreffende erkenningsvoorwaarden of dat onvoldoende bedoelde voorschriften worden nageleefd, zo spoedig mogelijk aan Onze Minister.	Fokkerijorganisaties

3 Besluit van 8 december 2014 (wijzing besluit houders van dieren en welzijnsregels)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
2.65c	De houder van ouderdieren registreert dagelijks voor elke stal: a. het aantal binnengebrachte ouderdieren, onderscheiden naar geslacht; b. het aantal ouderdieren dat niet-levend wordt afgevoerd; c. het resterend aantal ouderdieren in het koppel dat levend wordt afgevoerd, onderscheiden naar geslacht.	Houder van ouderdieren
2.65c	De houder bewaart de gegevens drie jaar.	Houder van ouderdieren
2.65d	Een ouderdier beschikt ten minste over: a. 1.300 cm ² vloeroppervlakte per ouderdier, waaron-	Houder van ouderdieren

	der het legnest, waarbij de oppervlakte van in de stal aangebrachte plateaus die zich ten minste 35 cm boven de vloeroppervlakte bevinden mogen worden meegerekend en waarvan ten minste 300 cm² per ouderdier is bedekt met strooisel; (een ouderdier van een koppel waarvan de hennen een eindgewicht van ten hoogste 2,4 kg bereiken beschikt over ten minste 1.200 cm² bruikbare oppervlakte per ouderdier. Dit ouderdier beschikt permanent over luzerne, snijmaissilage of daarmee vergelijkbaar ruwvoer). b. een hoogte van 70 cm boven de vloeroppervlakte; c. een zitstok met een lengte van ten minste 7 cm per ouderdier, met een vrije ruimte van ten minste 10 cm onder de zitstok en ten minste 35 cm daarboven; d. een voerbak waarvan de lengte van de voor ouderdieren toegankelijke kant per ouderdier ten minste 12,5 cm bedraagt of, indien het een ronde voerbak betreft, een per ouderdier toegankelijke plek van ten minste 5 cm. Ouderdieren die in een kooi worden gehouden beschikken over een totale vloeroppervlakte van ten minste 2.850 cm². Deze oppervlakte is horizontaal en is dicht of bestaat uit roosters van hout of kunststof, niet zijnde draadroosters.	
2.65e	Een dier dat wordt opgefokt om te worden gehouden als ouderdier beschikt over een vloeroppervlakte van ten minste 666 cm ² per dier.	Opfokbedrijven ouderdieren
2.65f	Ouderdieren moeten ten minste tweemaal per dag worden gecontroleerd. Hetzelfde geldt voor de apparatuur die noodzakelijk is voor de gezondheid en het welzijn van ouderdieren en de kwaliteit van het strooisel.	Houder van ouderdieren
2.76c	De houder van vleeskalkoenen of ouderdieren registreert per koppel: a. het aantal binnengebrachte vleeskalkoenen of ouderdieren; b. het aantal vleeskalkoenen of ouderdieren dat vanwege een natuurlijke oorzaak is gestorven of is gedood, per dag; c. het totale levend gewicht van de vleeskalkoenen of ouderdieren bij aflevering aan het slachthuis, binnen twee weken na die aflevering. De houder van vleeskalkoenen registreert ten hoogste een maand na aflevering van een koppel het uitvalpercentage van mannelijke en van vrouwelijke vleeskalkoenen en de oorzaak van de sterfte, indien dat percentage hoger is dan: a. 5% bij een koppel vrouwelijke dieren; b. 9% bij een koppel mannelijke dieren.	Houder van vleeskalkoenen of ouderdieren
2.76c, lid 3	De houder bewaart de gegevens drie jaar.	Houder van vleeskalkoenen en ouderdieren
2.76d	Dit artikel legt specifieke eisen op over de bezettings-	Houder van

	dichtheid: 1. Vleeskalkoenen worden zodanig gehouden dat de bezettingsdichtheid niet hoger is dan: § 58 kg/m² voor mannelijke dieren; § 48 kg/m² voor vrouwelijke dieren. 2. Dieren die worden opgefokt om te worden gehouden als ouderdier worden zodanig gehouden dat de bezettingsdichtheid niet hoger is dan: § 56 kg/m² voor mannelijke dieren; § 49 kg/m² voor vrouwelijke dieren. 3. Ouderdieren worden zodanig gehouden dat de bezettingsdichtheid niet hoger is dan: § 46 kg/m² voor mannelijke dieren; § 29 kg/m² voor vrouwelijke dieren. 4. Indien in een stal verrijkingselementen zijn aangebracht die door de vleeskalkoenen kunnen worden aangeraakt en die geschikt zijn om ten minste 10% van die dieren in de stal tegelijkertijd afleiding te bieden, draagt de bezettingsdichtheid voor vleeskalkoenen, in afwijking van het eerste lid: § 59 kg/m² voor mannelijke dieren; § b. 49 kg/m² voor vrouwelijke dieren.	vleeskalkoenen en ouderdieren
2.76e	De houder voorziet de stalvloer die niet is gelegen onder de voedsel- of watervoorziening van strooisel. Aan dit strooisel zijn eisen verbonden.	Houder van vleeskalkoenen en ouderdieren
2.76f, lid 1	Indien vleeskalkoenen en ouderdieren worden gehouden in een ruimte die mechanisch wordt geventileerd bedraagt de luchtverversingscapaciteit ten minste 4 m ³ per kg levend gewicht per uur.	Houder van vleeskalkoenen en ouderdieren
2.76f, lid 2	Een koppel vleeskalkoenen of dieren die worden opgefokt om te worden gehouden als ouderdier worden de eerste vijf dagen na aankomst in een ruimte gehouden waar de temperatuur op dierhoogte 35 tot 39° Celsius bedraagt.	Houder van vleeskalkoenen en ouderdieren
2.76g	Vleeskalkoenen en ouderdieren worden gehouden in een ruimte waar een aaneengesloten rustperiode wordt gehanteerd van ten minste acht uur per etmaal, waarin die ruimte niet of nauwelijks kunstmatig wordt verlicht. De lichtintensiteit bedraagt op dierhoogte ten minste 20 Lux, tenzij een lagere lichtsterkte tijdelijk noodzakelijk is om letsel als gevolg van pikkerij te voorkomen.	Houder van vleeskalkoenen en ouderdieren
2.76h	Tijdens vervoer dat op Nederlands grondgebied begint en eindigt, worden vleeskalkoenen die zwaarder zijn dan 7 kg vervoerd in containers	Houder van vleeskalkoenen
2.76i	Vleeskalkoenen en ouderdieren moeten ten minste tweemaal per dag worden gecontroleerd. Hetzelfde geldt voor de apparatuur die noodzakelijk is voor de gezondheid en het welzijn van vleeskalkoenen en ouderdieren en de kwaliteit van het strooisel.	Houder van vleeskalkoenen en ouderdieren
2.76l	De houder van konijnen registreert zich bij Onze Minis-	Konijnenhouder

		ter en verstrekt daarbij de volgende gegevens: a. naam, adres en woonplaats van de houder; b. voor zover de houder een natuurlijk persoon is, de geboortedatum en het geslacht van de houder; c. voor zover de houder een rechtspersoon betreft, de datum van oprichting en het inschrijfnummer van de houder bij de kamer van Koophandel; d. adres en locatie van het bedrijf waar de dieren worden gehouden; e. de gehouden diersoort. Houder geeft wijziging van de gegevens binnen twee weken na het ontstaan van de wijziging door.	
2.76m		De houder van gespeende konijnen, voedsters, fokrammen of opfokkonijnen registreert maandelijks de volgende gegevens: a. het aantal levend geboren konijnen; b. het aantal konijnen dat gespeend is; c. de aantallen gespeende konijnen, voedsters, fokrammen en opfokkonijnen die op het bedrijf zijn aangevoerd; d. de aantallen gespeende konijnen, voedsters, fokrammen en opfokkonijnen die levend worden afgevoerd; e. de uitvalpercentages; f. de uitkomst van de consultatie, de maatregelen, en de uitkomst van de evaluatie (bedoeld in artikel 2.81) De houder bewaart de gegevens drie jaar	Konijnenhouder
2.76n, lid 1		De houder van konijnen berekent maandelijks het uitvalpercentage voor gespeende konijnen, voedsters en opfokkonijnen	Konijnenhouder
2.76n, lid 2 en 3		Indien het uitvalpercentage van gespeende konijnen, voedsters of opfokkonijnen hoger is dan 10%, consulteert de houder een dierenarts met als doel dat percentage te verlagen. Naar aanleiding van de consultatie, neemt de houder maatregelen.	Konijnenhouder
2.76n, lid 4		Indien het uitvalpercentage gedurende een jaar hoger is dan 10%, evalueert de houder met een dierenarts de werking van de maatregelen en past die maatregelen aan, indien nodig.	Konijnenhouder
2.76o, lid 1-6		Specifieke eisen worden gesteld aan de kooien van voedsters, opfokkonijnen, fokrammen en gespeende konijnen: 1. Een voedster beschikt over een kooi met ten minste: a. een vloeroppervlakte van 4.500 cm² per voedster, waaronder: 1°. een van nestmateriaal voorziene nestruimte van ten minste 700 cm² die verbonden is met de kooi, en 2°. een horizontaal plateau met een oppervlakte van ten minste 900 cm² en een breedte van ten minste 20 cm; b. een vrije hoogte van 60 cm boven een vloeroppervlakte van 950 cm²; c. een doorgang van de bodem naar het plateau met een breedte van 25 cm.	Konijnenhouder

	2. Een konijn dat wordt opgefokt tot voedster of fokram beschikt over een kooi met ten minste: a. een vloeroppervlakte van 2.000 cm² per dier; b. een hoogte van 40 cm boven 80% van de vloeroppervlakte. 3. Een fokram beschikt over een kooi met ten minste: a. een vloeroppervlakte van 4.000 cm² per dier; b. een hoogte van 60 cm. 4. Een gespeend konijn wordt gehouden in een groep die bestaat uit ten minste twee konijnen en beschikt over een kooi met ten minste: a. een vloeroppervlakte, waarbij de oppervlakte van een in de kooi aangebracht plateau van ten minste 10 cm breed kan worden meegerekend, van: 1°. 700 cm² per dier, indien de groep bestaat uit minder dan vijf dieren; 2°. 600 cm² per dier, indien de groep bestaat uit vijf of meer dieren; b. een hoogte van 40 cm boven 80% van de vloeroppervlakte indien in de kooi geen plateau is aangebracht, of een vrije hoogte van 40 cm boven 20% van de vloeroppervlakte indien in de kooi een plateau is aangebracht. 5. Indien in een kooi een plateau is aangebracht, bedraagt de afstand tussen de vloeroppervlakte en het plateau en tussen het plateau en de bovenkant van de kooi ten minste 25 cm. 6. Indien de vloeroppervlakte uit gaas bestaat: a. heeft de bovenliggende draad een diameter van ten minste 2,4 mm; b. bedraagt de afstand tussen het middelpunt van de bovenliggende draden ten minste 10 mm en ten hoogste 16 mm; c. plaatst de houder in een kooi als bedoeld in het eerste en derde lid een mat van ten minste 900 cm² van plastic of van materiaal met vergelijkbare eigenschappen als plastic.	
2.76o, lid 7	Konijnen beschikken permanent over ruwvoer of knaagmateriaal dat voorziet in hun knaagbehoefte.	Konijnenhouder
2.76q	Konijnen worden gehouden in een ruimte waar een dag- en nachtritme wordt gehanteerd waarbij het ten minste acht uur licht is en ten minste acht uur donker, in beide gevallen ten minste vier uur aaneengesloten. In een ruimte bestemd voor voedsters en fokrammen wordt na een periode van licht een schemerperiode gehanteerd van ten minste een uur en bedraagt de lichtintensiteit op dierhoogte ten minste 20 Lux gedurende ten minste acht uur per dag.	Konijnenhouder
2.76r	Konijnen worden ten minste tweemaal per dag gecontroleerd. Hetzelfde geldt voor de apparatuur die noodzakelijk is voor de voer- en watervoorzieningen van konijnen.	Konijnenhouder
2.76u	De houder van nertsen registreert de volgende gegevens: a. het aantal fokdieren dat op het bedrijf aanwezig was op 1 mei, 1 juli en 1 augustus; b. het aantal pups dat op het bedrijf aanwezig was op 1 juli en 1 augustus;	Nertsenhouder

	c. het aantal opgroeiende nertsen dat op het bedrijf aanwezig was op 1 augustus; d. het aantal nertsen dat in januari of februari op het bedrijf aanwezig was en stereotiep gedrag vertoont of een kale staartpunt van ten minste 1 cm heeft; e. de handelingen die zijn verricht om stereotiep gedrag of kale staartpunten te voorkomen of te verminderen. De houder bewaart de gegevens drie jaar.	
2.76v	De houder van nertsen controleert dagelijks de kwaliteit van het strooisel.	Nertsenhouder
2.76w	De houder van nertsen beschikt over een actieplan waarin staat vermeld welke maatregelen worden getroffen om stereotiep gedrag en kale staartpunten bij nertsen te voorkomen of te verminderen	Nertsenhouder

4 Besluit van 10 december 2014 (huisvestingsregels nertsen)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
2.76u, lid 1 en 2	Degene die nertsen houdt, meldt zich binnen vier weken na inwerkingtreding van dit besluit, of binnen vier weken nadat hij nertsen is gaan houden, bij Onze Minister. De houder verstrekt de volgende gegevens: a. naam, adres en woonplaats van de houder; b. het nummer van de inschrijving in het handelsregister, of, indien de houder een natuurlijk persoon is, het registratienummer; c. het adres waar de nertsen op het tijdstip van melding worden gehouden.	Nertsenhouder
2.76v, lid 1-3	Een leefruimte bestaat uit één of meer compartimenten, waaraan in ieder geval een nestbox is gekoppeld. De leefruimte bestaat ten minste uit één compartiment met een afmeting van ten minste 85 cm lengte, 30 cm breedte en 45 cm hoogte.	Nertsenhouder
2.76, lid 1, 7-9	De compartimenten zijn horizontaal, verticaal of horizontaal en verticaal gecombineerd met elkaar geschakeld. Elk compartiment heeft ten minste een vloeroppervlakte van 1700 cm² en een hoogte van 40 cm. Het vloeroppervlak van de leefruimte wordt bepaald door de som van de vloeroppervlakten van de onderscheidenlijke compartimenten, ongeacht of de compartimenten horizontaal of verticaal zijn geschakeld.	Nertsenhouder
2.76v, lid 4-6	Elk fokdier beschikt over een nestbox. De nestbox heeft een afmeting van ten minste 20 cm lengte, 20 cm breedte en 15 cm hoogte.	Nertsenhouder

	De nestbox is permanent voorzien van voldoende strooisel, dat droog is en bestaat uit stro, houtkrullen, zaagsel of ander materiaal met vergelijkbare eigenschappen.	
2.76w	In een leefruimte worden maximaal twee fokdieren zonder pups of twee opgroeiende nertsen gehouden. In afwijking van het eerste lid: a. is per extra nerts tenminste 850 cm² extra vloeroppervlak beschikbaar bij meer dan twee fokdieren of opgroeiende nertsen; b. is tot 1 augustus van enig jaar ten minste een vloeroppervlakte van 2550 cm² beschikbaar, indien in een leefruimte één fokdier met maximaal drie pups worden gehouden; c. is tot 1 juli van enig jaar ten minste een vloeroppervlakte van 2550 cm² beschikbaar en tussen 1 juli en 1 augustus van enig jaar ten minste twee compartimenten, indien in een leefruimte één fokdier met meer dan drie pups wordt gehouden, of d. is vanaf 1 augustus van enig jaar een vloeroppervlakte van 2550 cm² voor twee dieren en 850 cm² extra voor elke nerts beschikbaar, indien in een leefruimte één fokdier met één of meer pups wordt gehouden. 3. Vanaf 1 augustus van enig jaar is per viertal nertsen of een gedeelte daarvan een vloeroppervlakte van de nestbox van 400 cm² beschikbaar. Voor elk dier extra in de leefruimte is 100 cm² extra vloeroppervlakte van de nestbox beschikbaar.	Nertsenhouders
2.76x	In iedere leefruimte is tenminste één verrijkingsobject aanwezig. Van 1 augustus tot 1 maart van het daaropvolgende jaar is per drie of minder nertsen ten minste één verrijkingsobject aanwezig. Als het verrijkingsobject een plateau is, is de afstand tussen het plateau en de bovenzijde van het compartiment ten minste 12,5 cm, de afstand tussen het plateau en de bodem ten minste 25 cm en is de oppervlakte ten minste 450 cm². Als het verrijkingsobject een cilinder is, heeft die een lengte van ten minste 15 cm en een diameter van ten minste 12 cm.	Nertsenhouders

5 Besluit van 17 december (zoönosen)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
3	De exploitant van een levensmiddelenbedrijf die on-	Exploitant van een

derzoek doet naar de aanwezigheid van zoönosen of zoönoseverwekkers	levensmiddelenbedrijf
a. houdt de resultaten van het onderzoek bij; b. bewaart de onderzoeksgegevens en de relevante isolaten gedurende twee jaar, en c. stelt de onderzoeksresultaten of relevante isolaten desgevraagd ter beschikking aan Onze Minister.	

6 Besluit van 17 december (wijziging van diverse besluiten)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
5.8, lid 1	Een dierenarts moet het voorschrijven van de aflevering of toepassing van aangewezen dierengeneesmiddelen in een register melden.	Dierenartsen
5.9, lid 1	Een dierenarts stelt in overleg met de houder van dieren het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan op ¹⁵ .	Dierenartsen
5.9, lid 2	Een dierenarts handelt overeenkomstig het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan, tenzij een diergeneeskundige noodzaak vereist dat hiervan wordt afgeweken.	Dierenartsen
1.27, lid 1	Een houder van dieren die bij ministeriële regeling aan te wijzen diergeneesmiddelen ontvangt, meldt deze dierengeneesmiddelen in een register.	Houder van dieren
1.28, lid 1	Een houder van dieren zorgt ervoor dat een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan worden opgesteld	Houder van dieren
1.28, lid 2	Een houder van dieren handelt overeenkomstig het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan dat in overleg met hem is opgesteld, tenzij een diergeneeskundige noodzaak vereist dat hiervan wordt afgeweken.	Houder van dieren

7 Besluit van 8 september 2014 (dranken)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
II	Het is verplicht om bij het tappen met overdruk uitsluitend koolzuur en stikstof of een mengsel daarvan te gebruiken.	Eigenaar van een bar

8 Regeling van 5 juni 2014 (wijn en olijfolie)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
2.1	Wijnbouwproducten moeten worden bereid, getransporteerd en in de handel gebracht overeenkomstig com-	Wijnhandelaar/-producent

¹⁵ De verplichtingen met betrekking tot het opstellen van een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan maken ook onderdeel uit van de UDD-regelgeving en waren daarmee al opgenomen in de Rijksregelgeving. De lasten voor deze verplichtingen zijn daarom niet meegenomen in deze nulmeting.

	munautaire verordeningen	
2.2	Gearomatiseerde dranken moeten in de handel worden gebracht overeenkomstig verordening (EEG) nr. 1601/91.	Handelaar in gearomatiseerde wijnen / olijfolie
2.3	Olijfolie moet in de handel worden gebracht overeenkomstig verordening EU 1308/2013	Handelaar in gearomatiseerde wijnen / olijfolie
4	Indien in Nederland het vervoer van wijnbouwproducten begint, wordt het begeleidend document en de kopieën daarvan, door de wijnhandelaar opgemaakt en afgegeven. Hiervoor kan de handelaar een referentienummer opvragen bij RVO.nl	Wijnhandelaar/-producent
5.1	De hoeveelheid alcohol in draf en wijnmoer na persing is ten minste 5 procent	Wijnhandelaar/-producent
5.2	Verrijken en ontzuren mag in verschillende fasen worden uitgevoerd	Wijnhandelaar/-producent
5.3	bovengrens van het totale alcoholvolumegehalte bij verrijking is: a.12 procent voor rode wijn; b.13,5 procent voor rode wijn met een oorsprongsbenaming; c.13 procent voor witte, rosé en mousserende wijn met een oorsprongsbenaming	Wijnhandelaar/-producent
6	Degene die zich in zijn bedrijf regelmatig bezighoudt met verzoeten van wijn verstrekt de opgave (bijlage ID, 5 van verordening (EG) nr. 606/2009) per kwartaal aan RVO. Degene die dit regelmatig doet, verstrekt de opgave elk kwartaal. Degene die dit niet regelmatig doet, volgt hiervoor de werkwijze in bijlage 1D onderdeel 5 van verordening (EG) nr. 606/2009.	Wijnhandelaar/-producent
7	Degene die het alcoholvolumegehalte van wijnbouwproducten verhoogt, meldt deze bewerkingen telkens overeenkomstig de communautaire verordeningen schriftelijk aan bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland. Als de bewerking wegens onvoorziene omstandigheden niet op het gemelde moment plaatsvindt, moet degene de bewerking opnieuw melden. Melding voor meerdere bewerkingen kan ook voorafgaand aan RVO.nl gedaan worden.	Wijnhandelaar/-producent
8	Degene die wijnbouwproducten aanzuurt of ontzuurt meldt deze bewerkingen op de tweede dag na de eerste bewerking in een wijnoogstjaar overeenkomstig de communautaire verordeningen schriftelijk aan bij de RVO.nl.	Wijnhandelaar/-producent
9	De wijnhandelaar of de wijnproducent houdt in het register aantekening van de hoeveelheid product, welke hij voor eigen gebruik aan zijn voorraad onttrekt (incl.	Wijnhandelaar/-producent

	datum waarop dit is geschied) en vermeldt door een ongeluk veroorzaakte veranderingen van de hoeveelheid producten binnen 14 dagen na constatering apart in het register (incl. reden hiervoor).	
10	De wijnhandelaar of de wijnproducent meldt een overschrijding van de maximumpercentages voor verlies of van de toleranties binnen 14 dagen na constatering bij RVO.nl. Maximumpercentages: 1 procent voor verlies als gevolg van verdamping tijdens de opslag; 3,5 procent voor verlies als gevolg van diverse behandelingen; 3,5 procent voor verlies als gevolg van een verandering van categorie van het product	Wijnhandelaar/-producent
11.1 en 11.2	Producenten van voor wijnbereiding bestemde druiven dienen de oogstopgave in bij RVO.nl. Dit geldt niet voor: a. producenten die hun gehele druivenoogst zelf tot wijn verwerken of die dat voor hun rekening laten doen; b. Producenten die lid zijn van een wijnbereidingscoöperatie of aangesloten zijn bij een groepering en die hun volledige oogst in de vorm van druiven of most bij deze wijnbereidingscoöperatie, respectievelijk groepering afleveren.	Wijnhandelaar/-producent
11.3 en 11.5	Producenten van wijn dienen jaarlijks uiterlijk op 10 december bij RVO de opgave in van de wijn die ze hebben geproduceerd van de oogst van het lopende wijn-oogstjaar. De opgave moet schriftelijk gebeuren dmv vastgesteld formulier, dat op aanvraag verkrijgbaar is bij RVO.nl.	Wijnhandelaar/-producent
11.4 en 11.5	Producenten van druivenmost en wijn dienen de opgave van hun voorraden druivenmost en wijn in bij RVO.nl. De opgave moet schriftelijk gebeuren dmv vastgesteld formulier, dat op aanvraag verkrijgbaar is bij RVO.nl.	Wijnhandelaar/-producent
12	Bij de etikettering en presentatie van wijnbouwproducten mag de term 'wijn' worden gebruikt indien: a.deze term vergezeld gaat van de naam van een vrucht in samengestelde benamingen om producten, verkregen door vergisting van andere vruchten dan druiven, in de handel te brengen, of b.deze term onderdeel is van een samengestelde benaming.	Wijnhandelaar/-producent
13.2	Aanvragen voor codenummers worden ingediend bij RVO.nl	Wijnhandelaar/-producent
14	In geval van directe export van wijn naar derde landen mogen op het etiket aanduidingen worden aangebracht die afwijken van de etiketteringsvoorschriften, mits die aanduidingen zijn vereist in de wetgeving van het land van bestemming.	Wijnhandelaar/-producent

15.1	Aanvragen voor certificering van cépagewijnen worden ingediend bij RVO.nl.	Wijnhandelaar/-producent
15.2	Na certificering mag op het etiket worden vermeld: 'cépagewijn' aangevuld met het druivenras, oogstjaar en 'Nederland'.	Wijnhandelaar/-producent
16	Een aanvraag tot registratie, een verzoek tot wijziging of een verzoek tot annulering van een oorsprongsbenaming of geografische aanduiding wordt ingediend bij RVO.nl.	Wijnhandelaar/-producent
17	Belanghebbenden kunnen bedenkingen tegen de bescherming kenbaar maken door middel van toezending van een gemotiveerde verklaring aan RVO.nl. Dit moet gebeuren binnen twee maanden na de datum van bekendmaking door de minister van de nationale aanvraag tot registratie in de Staatscourant of binnen vier weken na de datum van bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie bij een document afkomstig uit een andere lidstaat.	Wijnhandelaar/-producent

9 Regeling van 5 juni 2014 (bestrijding schadelijke organismen en bruin- en ringrot)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
6	Na 15 april van een jaar worden niet-uitgeplante aardappelen of afval van aardappelen, tenzij bestemd om te worden uitgeplant, zodanig afgedekt dat stengels met blad niet boven deze afdekking kunnen voorkomen.	Aardappelteler
8.3	Degene die een terrein of perceel in gebruik heeft neemt maatregelen ter bestrijding van een aantasting van Phytophthora	Aardappelteler
9.2	Degene die een terrein of perceel in gebruik heeft neemt maatregelen ter bestrijding van aardappelopslag.	Aardappelteler
11.2 en 11.3	Aardappelen worden niet geteeld met gebruikmaking van pootaardappelen die gesneden zijn, tenzij pootaardappelen bestemd zijn voor de teelt van consumptieaardappelen of zetmeelaardappelen. Deze bepaling geldt niet als op een bedrijf goedgekeurde pootaardappelen worden geteeld.	Aardappelteler
13	Een eigenaar of houder van planten van suikerbieten of voederbieten geteeld voor zaadwinning in de provincie Noord-Holland of Friesland waarop zich bladluizen bevinden, bestrijdt deze op zodanige wijze dat dit geen gevaar oplevert voor de gezondheid van de suikerbieten en voederbieten in de omgeving.	Bietenteler

10 Regeling van 5 juni 2014 (wijziging diverse regelingen)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
---------	--------------	---------------

86,1	De houder laat door een dierenarts of dierenartsassistent paraveterinair bloed afnemen bij dieren.	Houders van gevogelte
86,1	De houder laat het bloed onderzoeken op de aanwezigheid van antistoffen tegen Aviaire Influenza door een bevoegd laboratorium	Houders van gevogelte
86,4	Het bloed wordt uiterlijk de werkdag na de dag dat het is afgenomen aangeleverd bij het laboratorium	Houders van gevogelte
86,5	Bij de aanlevering van bloed moeten bepaalde gegevens aangeleverd worden.	Houders van gevogelte
87,1	Bij vleeskuikens, parelhoenders, loopvogels of kwartels wordt jaarlijks bloed afgenomen van ten minste 30 dieren met een leeftijd van ten minste vier weken	Houders van vleeskuikens, parelhoenders, loopvogels of kwartels
87,2	Bij vleeseenden of ganzen wordt jaarlijks bloed afgenomen van tenminste 40 dieren met een leeftijd van tenminste vier weken	Houders van vleeseenden of ganzen
88,1 en 88,2	Bij vleeskalkoenen wordt bij elke ronde bloed afgenomen van ten minste 30 hanen met een leeftijd van 18 weken Als een houder alleen vleeskalkoenhennen houdt wordt tenminste van 30 hennen met een leeftijd van ten minste 13 weken bloed afgenomen.	Houders van vleeskalkoenen
89,1	Bij vermeerderingsdieren wordt jaarlijks bloed afgenomen van ten minste 30 dieren met een leeftijd van ten minste 45 weken.	Houders van vermeerderingsdieren
89,2	Bij dieren die opgefokt worden tot vermeerderingsdier wordt per koppel bloed afgenomen van ten minste 30 dieren met een leeftijd van ten minste 15 weken.	Opfokbedrijven vermeerderingsdieren
90,1	Bij leghennen wordt jaarlijks bloed afgenomen van ten minste 30 dieren met een leeftijd van ten minste 45 weken.	Houders van leghennen
90,2	Bij dieren die opgefokt worden tot leghen wordt per koppel bloed afgenomen van ten minste 30 dieren met een leeftijd van ten minste 8 weken	Opfokbedrijven leghennen.
91	In afwijking op artikel 87 t/m 90 moet bij dieren die gehouden worden op een bedrijf waar onder meer dieren worden gehouden in vrije uitloop ieder kwartaal bloed worden afgenomen, bij tenminste 30 dieren, ongeacht de leeftijd van de dieren	Houders van vrij uitloopegevogelte.
92	Indien de dieren gehouden worden in meerdere stallen wordt bij dieren uit elke stal	Houders van gevogelte

	bloed afgenomen met een minimum van 5 per stal.	
94	Een houder bewaart de uitslag van het onderzoek 2 jaar.	Houders van gevogelte
94b.1	De houder van vermeerderingsdieren van de soort kip of kalkoen, leghennen van de soort kip, vleeskuikens of vleeskalkoenen, die worden gehouden voor de fokkerij, de productie van vlees of eieren zorgt ervoor dat dieren gevaccineerd zijn tegen Newcastle disease. Vaccinatie moet plaatsvinden 3-18 dagen na het uitkomen of gelijk na plaatsing op het bedrijf. Vaccinatie hoeft niet als de dieren voor aanlevering al gevaccineerd zijn bij het vorige bedrijf.	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen.
94b.3	Na de vaccinatie vult de houder een vaccinatieverklaring in via een middel dat door de minister is aangeleverd. Hierop vult hij verplicht in: - gegevens over de houder - gegevens over de dierenarts - gegevens ter identificatie van de dieren - de aard van de vaccinatie en het vaccin - dagtekening - handtekening van de houder en de dierenarts	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen.
94e.1	De houder laat bloed afnemen bij de dieren door een dierenarts of een dierenartsassistent paraveterinair.	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen.
94e.1	De houder laat het bloed onderzoeken op de werking van de vaccinatie in een laboratorium dat daarvoor is aangewezen.	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen.
94e.4	Het bloed wordt uiterlijk de werkdag na de dag dat het is afgenomen aangeleverd bij het laboratorium	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen.
94e.5	Bij aanlevering worden gegevens ter identificatie van de houder, de dieren en de dierenarts aangeleverd.	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen.
94f	Bij vermeerderingsdieren of dieren die opgefokt worden tot vermeerderingsdieren wordt bloed afgenomen van ten minste 30 dieren per stal. Het moment van monsternamen hangt af van het moment van uitkomen van de dieren en het moment van vaccinatie.	Houders van vermeerderingsdieren.
94g	Bij leghennen of dieren die tot legghen worden opgefokt wordt bloed afgenomen van ten minste 30 dieren per stal. Het moment	Houders van leghennen.

	van monsternamen hangt af van het moment van uitkomen en het moment van vaccinatie.	
94H	Bij vleeskuikens wordt bloed afgenomen van ten minste 30 dieren per koppel, waaronder ten minste 5 per stal. Het moment van monsternamen hangt af van het moment van uitkomen en het moment van vaccinatie.	Houders van vleeskuikens
94i	Bij vleeskalkoenen wordt bloed afgenomen van ten minste 30 dieren per koppel waaronder ten minste 5 dieren per stal. Het moment van monsternamen hangt af van het moment van uitkomen en het moment van verplaatsing naar een ander bedrijf.	Houders van vleeskalkoenen
94k	Wanneer uit het bloedonderzoek blijkt dat een bepaalde drempelwaarde niet wordt gehaald laat de houder zijn dieren door een dierenarts vaccineren.	Houders van vermeerderingsdieren en leghennen
94k.1	Bij het niet behalen van de drempelwaarde worden de dieren binnen vier weken na de vaccinatie onderzocht.	Houders van vermeerderingsdieren en leghennen
94k.2	Indien blijkt dat een koppel niet gevacineerd is laat de houder het eerstvolgende koppel binnen 40 tot 42 weken bloed afnemen en onderzoeken	Houders van vermeerderingsdieren en leghennen
94k.3	De houder stuurt uiterlijk twee weken na de vaccinatie een kopie van de vaccinatieverklaring aan de gezondheidsdienst voor dieren	Houders van vermeerderingsdieren en leghennen
94l.1	Wanneer uit het bloedonderzoek blijkt dat een bepaalde drempelwaarde niet wordt gehaald maakt de houder in overleg met de dierenarts een analyse van de mogelijke oorzaken.	Houders van vleeskuikens
94l.1	Wanneer uit het bloedonderzoek blijkt dat een bepaalde drempelwaarde niet wordt gehaald maakt de houder in overleg met de dierenarts een plan van aanpak.	Houders van vleeskuikens
94l.2	Het plan van aanpak wordt uitgevoerd bij de eerste twee koppels vleeskuikens.	Houders van vleeskuikens
94l.3	Wanneer uit onderzoek blijkt dat de drempelwaarde bij het tweede koppel nog steeds niet gehaald wordt herziene de houder het plan van aanpak .	Houders van vleeskuikens
94l.4	Het herziene plan van aanpak wordt uitgevoerd bij de eerstvolgende zes koppels.	Houders van vleeskuikens
94l.6	De houder stuurt een kopie van het plan van aanpak of het herziene plan van aanpak naar de Gezondheidsdienst voor dieren.	Houders van vleeskuikens

94m.1	Wanneer uit het bloedonderzoek blijkt dat een bepaalde drempelwaarde niet behaald wordt laat de houder de eerstvolgende twee koppels vleeskalkoenen die op het bedrijf worden gevaccineerd door een dierenarts vaccineren	Houders van vleeskalkoenen
94m.3	De houder stuurt uiterlijk twee weken na de vaccinatie een kopie van de vaccinatieverklaring aan de gezondheidsdienst voor dieren	Houders van vleeskalkoenen
94o	Een koppel dieren dat binnen 28 dagen na het uitkomen wordt verplaatst moet ten minste zeven dagen voor verplaatsing gevaccineerd worden d.m.v. een spray / aerosol	Houders van gevogelte
94p	Een houder moet van een koppel vermeerderingsdieren, leghennen of dieren die opgefokt worden tot vermeerderingsdier of leggen kunnen aantonen dat de dieren zijn onderzocht en dat de drempelwaarde behaald is, voordat hij ze mag verplaatsen.	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen
94q	Een houder moet van een koppel vleeskuikens of vleeskalkoenen dat wordt verplaatst na 70 dagen na het uitkomen kunnen aantonen dat het koppel onderzocht is en de drempelwaarde behaald is.	Houders van vleeskuikens en -kalkoenen
94r.1	Een houder bewaart de vaccinatieverklaring twee jaar	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen
94r.2	Een houder van vermeerderingsdieren, leghennen of dieren die worden opgefokt tot vermeerderingsdier of leggen zorgt dat een kopie van de vaccinatieverklaring en de resultaten van het onderzoek overgedragen wordt aan een andere houder als hij de dieren hieraan overdraagt.	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen
94r.3	Een houder bewaart het plan van aanpak en herziene plan van aanpak gedurende de periode dat er verplichtingen uit de plannen van aanpak nog gelden	Houders van vermeerderingsdieren, leghennen, vleeskuikens en vleeskalkoenen
7.1.1	Lokalen waarin voormengsels voor diervoeder met medicinale werking of diervoeders met medicinale werking worden opgeslagen, bewaard of vervaardigd zijn zodanig ingericht dat verschillende producten niet onbedoeld met elkaar in contact kunnen komen of verwisseld kunnen worden.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.1.2	De lokalen, bedoeld in het eerste lid, zijn zodanig ingericht dat opslagruimtes voor voormengsels voor diervoeder met medici-	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren

	nale werking of diervoeders met medicinale werking niet toegankelijk zijn voor het publiek.	
7.2a	Installaties die worden gebruikt functioneren zo dat het voormengsel tot een homogeen en stabiel product wordt vermengd.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.2b	Installaties die worden gebruikt functioneren zo dat verslepen van stoffen die bestemd zijn om in het betreffende diervoeder met medicinale werking verwerkt te worden, zo veel mogelijk wordt voorkomen	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.2c	Installaties die worden gebruikt functioneren zo dat een nauwkeurige dosering en weging mogelijk is.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.3a	Het voormengels wordt toegevoegd aan het diervoeder zo dicht mogelijk voor of in de molen, maar na de hamermolen. Hier mag van worden afgeweken als dezelfde kwaliteit gewaarborgd kan worden door het op een andere manier toe te voegen.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.4a	Voormengels worden op zodanige wijze opgeslagen dat een goede kwaliteit van de producten gewaarborgd wordt.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
	Voormengels worden op zodanige wijze opgeslagen dat de producten geïdentificeerd kunnen worden	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
	Voormengels worden op zodanige wijze opgeslagen dat verwisseling van de producten vermeden wordt	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.5	Wanneer in een transportmiddel producten zijn vervoerd die de medicinale werking van het gemedicineerd voer schade kunnen toebrengen als zij hiermee in contact komen, dan moet het transportmiddel op gepaste wijze schoongemaakt worden tussen het vervoer van de twee type producten door.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.6	Een vervaardiger neemt passende maatregelen om een optimale bedrijfshygiëne te verzekeren en ongewenste wisselwerking tussen diergeneesmiddelen te voorkomen.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.7.1	Een vervaardiger stelt een controleprogramma vast met als doel om aan de artikelen 7.2 t/m 7.6 te voldoen.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.7.1	Een vervaardiger voert het controleprogramma uit.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.7.3	De resultaten van controles worden gedu-	Bedrijven die diervoeder met

	rende twee jaar bewaard.	medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.8	De verpakking van diervoeder vermeldt: 1) de vermelding "diervoeder met medicinale werking" 2) de diersoort 3) de uiterste gebruiksdatum 4) het netto gewicht 5) gegevens over de vervaardiger 6) nummer van de vergunning 7) concentratie en farmaceutische vorm van het geneesmiddel 8) de vermelding "wachtijd zie recept" 9) de vermelding "op recept van dierenarts"	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.9.1	Een vergunning voor vervaardiging of invoer van gemedicineerd voer wordt ingediend bij de Minister. Dit gebeurt via een formulier dat de minister beschikbaar heeft gesteld.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.9.2	Een aanvraag bevat een beschrijving van het proces van vervaardiging van het diervoeder met gemedicineerde werking.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7,10	Een aanvraag om een exportverklaring kan worden ingediend bij de minister via een vastgesteld formulier	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7,11	Diervoeder met medicinale werking wordt uitsluitend geleverd aan ondernemers op recept van de dierenarts.	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.12.1	Het recept voor diervoeder met medicinale werking is voorzien van de datum van dagtekening van het recept en moet voldoen aan een bepaald format.	Dierenarts
7.12.1	Het recept voor diervoeder met medicinale werking bestaat uit een origineel en drie afschriften (de vervaardiger van diervoeder ontvangt het origineel en 1 afschrift, de dierenarts houdt 1 afschrift en de dierhouder krijgt het derde afschrift).	Dierenarts
7.12.4	Het bedrijf overlegt bij aflevering het afschrift met de dierhouder	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren
7.12.7	De dierenarts controleert bij het uitschrijven van het recept of het diervoeder met medicinale werking niet dezelfde coccidiostatica als werkzame stof bevat als die zijn verwerkt in niet-medicinale diervoeder	Dierenarts
7.13.1	Een vervaardiger van medicinaal diervoeder voert een administratie van iedere transactie met diervoeders met medicinale werking. De administratie bevat het recept, bewijzen	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren

	voor de transactie (facturen etc.) met ten- minste de volgende gegevens: - aard en hoeveelheid afgeleverd voeder - aard en hoeveelheid die op het bedrijf opgeslagen zijn - aard en hoeveelheid voormengsels die bij de bereiding zijn gebruikt - naam en adres ontvanger - naam en adres dierenarts	
7.13.4	De administratie en bescheiden worden gedurende drie jaar bewaard	Bedrijven die diervoeder met medicinale werking vervaardigen/invoeren/uitvoeren

11 Regeling van 9 december (uitvoeringsregeling diergezondheidsheffing)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
4.2 en 4.3	De heffingsplichtige die niet binnen vier maanden na afloop van het tijdvak waarover de diergezondheidsheffing wordt geheven, is uitgenodigd tot het doen van aangifte, verzoekt de inspecteur om een uitnodiging tot het doen van aangifte. Dit verzoek moet gebeuren binnen 2 weken naar het verstrijken van van de vier maanden periode	Pluimvee- en schapenhouders (voor houders van varkens en runderen wordt de heffing voor het DGF momenteel nog betaald uit de reserves van het product-schap)
6	Heffingsplichtige doet aangifte via de elektronische weg door het toezenden van aangiftebiljet aan de inspecteur (incl. gevraagde bescheiden).	Pluimvee- en schapenhouders (voor houders van varkens en runderen wordt de heffing voor het DGF momenteel nog betaald uit de reserves van het product-schap)

12 Regeling van 11 november (fokkerij)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
2, 3 en 4.1	De volgende voorwaarden zijn verbonden aan een erkenning voor het reglementeren van prestatieonderzoek of het reglementeren van fokwaarde-schattingen en de publicatie van de geschatte waarden (naast de erkenningsvoorwaarde in het fokkerijbesluit, artikel 3a dat de betrokken organisatie de toepasselijke Europese regelgeving in acht neemt, o.a. over het uitvoeren	Fokkerijorganisaties

van prestatieonderzoek en fokwaardeschattingen):

- a. de organisatie passende voorschriften heeft vastgesteld over de wijze waarop het prestatieonderzoek dan wel de fokwaardeschattingen en de publicatie van de geschatte waarden worden verricht, de waarnemingen of de te verzamelen gegevens die daarvoor nodig zijn en over de wijze waarop de kwaliteit van de gegevens wordt gewaarborgd;
- b. voor zover de aanvrager niet beschikt over een erkenning:
 - i. de organisatie rechtspersoonlijkheid bezit naar Nederlands recht;
 - ii. in de statuten van de organisatie of het huishoudelijk reglement dat in overeenstemming met de statuten is goedgekeurd is bepaald dat tussen leden of aangesloten niet mag worden gediscrimineerd;
 - iii. de organisatie aantoont dat zij doeltreffend functioneert;
 - iv. de organisatie een organisatie is van verenigde veefokkers of een fokkerijorganisatie.

De vierde voorwaarde is dat, bij betrokkenheid van meerdere organisaties, tussen die organisaties overeenstemming moet bestaan over de gestelde voorschriften. Dat geldt niet alleen voor reeds erkende organisaties, maar ook voor organisaties die dergelijke voorschriften ten behoeve van een erkenningsaanvraag hebben opgesteld.

Een aanvraag moet gedaan worden dmv middel dat door minister beschikbaar is gesteld.

13 Regeling van 19 november 2014 (bijzondere slacht-pluimveehouderijsystemen)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
2.31	Ter aanduiding van het houderijsysteem bij de etikettering worden de volgende vermeldingen gebruikt (voor in Nederland gehouden en geslachte kippen): a. 'Scharrel ... binnengehouden'; b. 'Scharrel ... met uitloop'; c. 'Boerenscharrel met uitloop' of 'Hoeve ... met uitloop', of d. 'Boerenscharrel met vrije uitloop' of 'Hoeve ... met vrije uitloop', en de overeenkomstige aanduidingen in de andere talen van de Gemeenschap.	Houders van (boeren)scharrelkippen en (vrije-) uitloopkippen
2.32	Eisen aan stallen van kippen: a. op het grondoppervlak dat de kippen ter beschikking staat worden ten hoogste twaalf dieren per vierkante meter gehouden (maar gedurende de eerste drie levensweken van de kippen ten hoogste vijftien dieren per vierkante meter grondoppervlak worden gehouden); b. het voor de kippen beschikbare grondoppervlak is	Houders van (boeren)scharrelkippen en (vrije-) uitloopkippen

	geheel bedekt met losse blanke houtsnippers, houtkrullen, los stro, los gehakseld stro of ander strooimateriaal; c. de voor de kippen bestemde ruimte is zodanig ingericht dat bij een buitensterkte van 1.200 lux minimaal 10 lux aan daglicht beschikbaar is, de totale hoeveelheid licht gemeten op ooghoogte van de dierenoverdag te allen tijde minimaal twintig lux is op ten minste tachtig procent van het oppervlak, een intermitterend verlichtingsschema met perioden korter dan acht uur niet wordt toegepast, geen kunstlicht wordt toegepast gedurende een aaneengesloten periode van acht uur vallende in de avond en in de nacht en het kunstlicht niet afkomstig is van laag frequente TL-verlichting.	
2.33, lid 1	Met ingang van de derde levensweek wordt minimaal twee gram graan per kip per dag toegediend door het dagelijks strooien op het voor de kippen beschikbare grondoppervlak.	Houders van (boeren)scharrelkippen en (vrije-) uitloopkippen
2.33, lid 2	Met ingang van de tweede levensweek wordt per mestperiode minimaal één stro-, hooi, of luzernebaal verstrekt per duizend kippen, waarbij de balen gelijkmatig over de ruimte worden verdeeld.	Houders van (boeren)scharrelkippen en (vrije-) uitloopkippen
2.34	Gedurende de mestperiode wordt voeder verstrekt waarin het minimumgehalte aan graan en graanbijproducten 70% bedraagt en waaraan geen dierlijke producten, met uitzondering van melkproducten, zijn toegevoegd.	Houders van (boeren)scharrelkippen en (vrije-) uitloopkippen
2.35	Voorwaarden bij de vermeldingen. Bij gebruik van de vermeldingen, genoemd in artikel 2.31, onderdelen b, c en d: a. hebben de kippen ten minste van het einde van de ochtendschemering tot het begin van de avondschemering of ten minste tien uur per dag toegang tot een uitloopruijnt in de vrije lucht; b. hebben de toegangsluiken tot de uitloop een minimale lengte per luik van zestig centimeter en een minimale hoogte van dertig centimeter en zijn zij gelijkelijk verdeeld over de kant van de stal waar zich de uitloop bevindt, en c. hebben de kippen toegang tot de uitloop vanaf uiterlijk de 28e levensdag. Bij gebruik van de vermelding, genoemd in artikel 2.31, onderdeel b, mag de bezettingsdichtheid in de stal worden verhoogd tot dertien kippen per vierkante meter.	Houders van (boeren)scharrelkippen en (vrije-) uitloopkippen
2.36a	Bij verkoop van geslachte kippen aan particulieren worden onverpakte geslachte kippen gescheiden aangeboden	Slachterijen die scharrelvlees en vlees van (vrije-) uitloopkippen verkopen

2.36b	De verkoper houdt een administratie bij waarin tenminste is opgenomen: 1 het aantal stuks en het nettogewicht van de aan- gevoerde kippen; 2 het aantal stuks en het nettogewicht van de ver- kochte geslachte kippen; 3 het aantal delen, het soort delen en het nettoge- wicht van de verkochte delen van geslachte kippen.	Slachterijen die schar- relvlees en vlees van (vrije-) uitlooppkippen verköpen
-------	---	---

14 Regeling van 8 december 2014 (kostenverevening re- ductie CO2-emissies glastuinbouw)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
2.2 (en 2.4)	Degene die een inrichting drijft meldt zich voor regi- stratie aan bij de minister. Behalve voor inrichtingen die zijn ingeschreven op grond van artikel 2:1 van Verordening PT CO2 sec- torsysteem glastuinbouw 2011.	Glastuinbouwbedrijven
2.3	Bij beëindiging laat degene die de inrichting dreef zich uit het register uitschrijven	Glastuinbouwbedrijven
3.1 (en 3.3)	Degene die een inrichting regime A (bedrijf dat in een kalenderjaar 305 ton CO2 of meer emitteert) drijft dient over het voorafgaande kalenderjaar vóór 1 juli bij de minister een emissieaangifte in. Berekening van CO2-jaarvracht over 2014 moet ge- beuren overeenkomstig de in bijlage 1 opgenomen berekeningsmethode en over 2015 en volgende jaren overeenkomstig de in bijlage 2 opgenomen bereke- ningsmethode.	Glastuinbouwbedrijven
3.2 (en 3.3)	Degene die een inrichting regime B (bedrijf dat in een kalenderjaar minder dan 305 ton CO2 emitteert) drijft dient eenmalig op het moment dat de inrichting een kalenderjaar in werking is een emissieaangifte in over dat kalenderjaar. Berekening is hetzelfde als voor regime A	Glastuinbouwbedrijven
3.5	Degene met een inrichting bewaart de gegevens en uitgevoerde berekeningen die ten grondslag liggen aan de CO2-jaarvracht en de facturen en andere schriftelijke afleveringsbewijzen van gas, elektriciteit en warmte gedurende tenminste 5 jaar na indiening	Glastuinbouwbedrijven

15 Regeling van 10 december 2014 (teelt)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
2	1. Landbouwzaaizaad wordt slechts voor zaaidoe- linden gebruikt indien het is goedgekeurd (over- eenkomstig artikel 35, 42, 48 of 53 van de Regeling verhandeling teeltmateriaal). 2. Dit geldt niet voor het gebruik van landbouw- zaaizaad door degene die het heeft geteeld, met	Landbouwzaaizadenteler

	uitzondering van lijnzaad van vezelvlas. 3. Dit geldt ook niet voor het gebruik van lijnzaad van vezelvlas, dat een vlasteler heeft geoogst van, en uitzaait op, cultuurgrond waarvan hij de eigenaar is of die hij voor langer dan een jaar zonder onderbreking in gebruik heeft.	
3	De opslag en bewerking van landbouwzaaizaad dat niet is goedgekeurd en dat wordt gebruikt overeenkomstig artikel 2, tweede of derde lid, wordt zodanig ingericht dat geen vermenging van partijen zaaizaad van verschillende landbouwers plaatsvindt.	Landbouwzaaizadenteler
4	Degene die landbouwzaaizaad (dat niet is goedgekeurd en wordt gebruikt overeenkomstig artikel 2, tweede of derde lid) bewerkt, houdt een dagelijkse administratie bij waaruit voor elke aangevoerde, voorhanden of in voorraad zijnde, of teruggeleverde partij landbouwzaaizaad blijkt: a. de naam van de opdrachtgever; b. het aantal verpakkingseenheden; c. het gewicht; d. het vochtgehalte; e. de hoeveelheid uitval, indien het een bewerkte partij betreft. De administratie moet gedurende ten minste vijf jaren in chronologische volgorde bewaard worden.	Landbouwzaaizadenteler
5	Degene die landbouwzaaizaden gebruikt, opslaat, bewerkt, of in de handel brengt mededeling van: a. de voorraad landbouwzaaizaden opgeslagen bij een ondernemer of bij derden, gespecificeerd naar soort, ras en generatie; b. de hoeveelheid uit Nederland uitgevoerde of in Nederland ingevoerde landbouwzaaizaden, gespecificeerd naar soort, ras en generatie; c. de opslag en de in- of verkoop van landbouwzaaizaden.	Landbouwzaaizadenteler
6.1 (art. 7 bevat isolatieafstanden)	De ggo-teler meldt tijdig schriftelijk aan telers waarvan de percelen binnen de afstanden (zie hieronder) van de te telen gg-gewassen liggen, welke gg-gewassen hij voornemens is te gaan telen. Dit moet gebeuren voor 31 januari van het jaar waarin de ggo-teler van plan is de gg-gewassen te telen. Isolatieafstanden: a. tav niet-ggo telers: 3 meter voor aardappelen, 1,5 meter voor suikerbieten en 25 meter voor maïs; b. tav ggo-vrije telers: 10 meter voor aardappelen, 3 meter voor suikerbieten en 250 meter voor maïs.	Ggo-teler
6.2	De ggo-vrije teler of de niet-ggo teler die een melding heeft ontvangen en die voornemens is dezelfde	Ggo-teler

	de plantensoort te gaan telen, meldt dit schriftelijk binnen twee weken na ontvangst van de melding aan de ggo-teler.	
8	De ggo-teler, niet-ggo teler en ggo-vrije teler nemen maatregelen om de producten van gg-gewassen en niet gg-gewassen tijdens teelt, bewerking, verwerking, transport en opslag strikt te scheiden. De maatregelen betreffen tijdens de teelt in het bijzonder: a. het bestrijden van aardappelopslag; b. het bestrijden van suikerbietenschieters; c. het bestrijden van suikerbietenopslag.	Landbouwgewassenteler
9	Degene die landbouwgewassen teelt bestrijdt de wilde haverplanten die voorkomen op in zijn gebruik zijnde landbouwgrond effectief voordat het zaad begint uit te vallen. In de provincies Utrecht, Zuid-Holland, Gelderland, Noord-Brabant, Zeeland en Limburg uiterlijk vóór 1 juli. In de provincies Groningen, Friesland, Drenthe, Flevoland, Overijssel en Noord-Holland uiterlijk vóór 15 juli van het lopende kalenderjaar.	Landbouwgewassenteler

16 Regeling van 10 december (wijziging van diverse regeling)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
4a, lid 1-3	Aardappelen worden uitsluitend geteeld met gebruikmaking van goedgekeurde pootaardappelen. Deze verplichting geldt niet als: 1) het pootaardappelen voor eigen gebruik betreft die: a. worden gebruikt ten behoeve van de teelt van zetmeelaardappelen; b. behoren tot in bijlage 9 genoemde aardappelrasen; en c. afkomstig zijn van en geteeld worden op een terrein of perceel dat is gelegen in een in bijlage 10 aangegeven gebied. 2) indien binnen dezelfde onderneming in het voorgaande jaar geen goedgekeurde pootaardappelen zijn geteeld en het pootaardappelen voor eigen gebruik betreft die: a. worden gebruikt ten behoeve van de teelt van consumptieaardappelen, b. voldoen aan de eisen voor klasse C als bedoeld in artikel 61 van de Regeling verhandeling teeltmateriaal; en c. afkomstig zijn van een terrein of perceel, gelegen binnen een straal van 25 kilometer vanaf het vestigingsadres van de teler en die geteeld worden op een terrein of perceel, gelegen binnen een straal van 50 kilometer vanaf het vestigingsadres van de teler.	Aardappelenteler
4a, lid 4	Aardappelteler moet het certificaat of de schriftelijke verklaring voor de pootaardappelen bewaren tot de maand mei, volgend op het jaar waarin de pootaardappelen voor de teelt van aardappelen zijn gebruikt	Aardappelenteler
4b, lid	Alleen op een terrein waarvoor een onderzoeksverklaring AM	Boomkwekerij- of

1 en 3	is afgegeven kunnen boomkwekerijgewassen en vaste planten worden geteeld (ook het gebruikte teeltmateriaal moet afkomstig zijn van dat terrein). (De andere optie is op een terrein of perceel waarop de laatste twaalf jaar geen aardappelen of andere vermelde waardplanten zijn geteeld). Deze verklaring moet gedurende 12 maanden nadat de planten op het terrein of perceel zijn geoogst bewaard worden.	vaste plantenteler
4.b, lid 2 en 3	Alleen teeltmateriaal afkomstig van en geteeld op een terrein of perceel waarvoor een onderzoeksverklaring AM is afgegeven mag in verkeer worden gebracht. (De andere optie is weer dat het teeltmateriaal afkomstig is van een terrein of perceel waarop de laatste twaalf jaar geen aardappelen of andere vermelde waardplanten zijn geteeld). Deze verklaring moet gedurende 12 maanden nadat de planten op het terrein of perceel zijn geoogst bewaard worden.	Boomkwekerij- of vaste plantenteler
14a	Tenzij een uienteler op niet-uitgeplante uien of afval van uien een afdekking heeft aangebracht of zodanige maatregelen heeft getroffen zodat deze uien geen bron kunnen zijn voor het verspreiden van valse meeldauw en koprot, is het verboden dat er na 15 april van enig jaar niet-uitgeplante uien of afval van uien aanwezig zijn.	Uienteler
14b	Tenzij een uienteler zodanige maatregelen heeft getroffen zodat niet-uitgeplante uien of afval van uien geen bron kunnen zijn voor het verspreiden van valse meeldauw en koprot, mag hij zich niet ontdoen van deze uien.	Uienteler
14d	Een uienteler moet beschikken over een beoordelingsrapport over het te gebruiken dan wel gebruikte uitgangsmateriaal, afgegeven door een keuringsinstelling, waaruit blijkt dat geen valse meeldauw is geconstateerd. Als hij niet beschikt over dit rapport dan is het verboden uien vanuit plantuien te telen. Het beoordelingsrapport moet gedurende twee jaar na afgifte bewaard worden.	Uienteler
14e, lid 3	Bij constatering van knolcyperus kan de minister, in aanvulling op het teeltverbod, maatregelen opleggen mbt teelt, oogst, transport, opslag, schonen en bewaring van het geoogste product, het vernietigen en het ongeschikt maken voor gebruik als voortkwekingsmateriaal, alsmede opslag, bewaring, transport en vernietiging van afvalstromen, zoals grond- en gewasresten.	Land- en tuinbouwbedrijven
14f, lid 1	Degene aan wie een teeltverbod is opgelegd is verplicht de knolcyperus te verwijderen en te vernietigen voordat aan de knolcyperus vier of meer bladeren zichtbaar zijn of zich ondergrondse knollen hebben ontwikkeld	Land- en tuinbouwbedrijven
14f, lid 2	Degene aan wie een teeltverbod is opgelegd en degene die werktuigen heeft gebruikt op het terrein of perceel of gedeelte daarvan waar het teeltverbod betrekking op heeft, is verplicht direct na dit gebruik de werktuigen zodanig vrij te maken van aanhangende grond en van planten, dat geen verspreiding van knolcyperus kan plaatsvinden.	Land- en tuinbouwbedrijven

14g	Bij wijzigingen mbt de eigendom of het gebruik van het terrein of perceel of gedeelte daarvan waar het teeltverbod betrekking op moet degene aan wie een teeltverbod is opgelegd het teeltverbod en de maatregelen onverwijld aan de nieuwe eigenaar of gebruiker melden en de wijziging onverwijld aan de minister te melden.	Land- en tuinbouwbedrijven
5.10 en 5.12	De regeling geeft aan in welke gevallen de dierenarts de aflevering en toepassing van diergeneesmiddelen moet melden in een register. De melding moet dierenarts binnen twee weken na de dag waarop hij het diergeneesmiddel heeft afgeleverd of toegepast doen. Bij kalkoen moet de melding gebeuren binnen twee weken na afvoer van de dieren van de locatie waar de dieren worden gehouden.	Dierenarts
5.11	Bij de melding moet de dierenarts de volgende gegevens verstrekken: a. de naam van de dierenarts en het nummer waaronder hij is opgenomen in het register; b. de naam en het adres van de houder van dieren aan wie het diergeneesmiddel is afgeleverd of bij wiens dieren het diergeneesmiddel is toegepast en het UBN, dat aan hem is toegekend; c. de datum van aflevering of toepassing van het diergeneesmiddel; d. de naam en het registratienummer van het diergeneesmiddel; e. de EAN-code van het diergeneesmiddel; f. de afgeleverde of toegepaste hoeveelheid van het diergeneesmiddel; g. de diersoort, diercategorie, subcategorie en leeftijdscategorie, ten behoeve waarvan het diergeneesmiddel is afgeleverd of waarbij het diergeneesmiddel is toegepast. Als de melding wordt gedaan ten aanzien van een diergeneesmiddel dat bij kippen of kalkoenen wordt toegepast, worden per koppel tevens de volgende gegevens verstrekt: a. het registratienummer;; b. de aanduiding van de stal waarin het koppel wordt gehouden; c. de indruk van de gezondheidssituatie van de dieren; d. de klinische diagnose.	Dierenarts
5.14	Het bedrijfsgezondheidsplan ¹⁶ moet door de dierenarts en de houder ondertekend worden en bevat de volgende onderdelen: a. de naam van de dierenarts die het plan heeft opgesteld en het nummer waaronder hij is opgenomen in het register;; b. de naam van de houder voor wie het plan wordt opgesteld; c. het UBN van de houder; d. de datum van opstellen van het plan; e. de diersoort en diercategorie; f. een analyse van de diergezondheidssituatie van de dieren	Houder van de- ren

¹⁶ De verplichtingen met betrekking tot het opstellen van een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan maken ook onderdeel uit van de UDD-regelgeving en waren daarmee al opgenomen in de Rijksregelgeving. De lasten voor deze verplichtingen zijn daarom niet meegenomen in deze nulmeting.

	en de inzet van diergeneesmiddelen bij deze dieren; g. een overzicht van maatregelen die worden getroffen ter verbetering van de diergezondheidssituatie van de dieren, waaronder in ieder geval maatregelen gericht op vermindering van de toepassing van antimicrobiële middelen bij de dieren, aan welke maatregelen een uitvoeringstermijn wordt verbonden.	
5.15	Aanvullende eisen bedrijfsgezondheidsplan kippen en kalkoenen 1) registratienummer 2. De analyse omvat de volgende onderdelen: a. bedrijfshygiëne, reiniging en ontsmetting; b. voer; c. drinkwater; d. klimaat; e. technische resultaten van de dieren, waaronder uitval, voederconversie en groei; f. strooisel; g. aangevoerde dieren; h. hakdermatitis; i. voetzoollaesies; j. bezettingsdichtheid; k. uitladen.	Houders van kippen en kalkoenen
5.16	Aanvullende eisen bedrijfsgezondheidsplan kalveren: De analyse bevat de volgende onderdelen: a. verteringsproblemen; b. luchtwegaandoeningen; c. uitval.	Houders van kalveren
5.17	Het bedrijfsbehandelplan bevat: a. de naam van de dierenarts die het plan heeft opgesteld en het nummer waaronder hij is opgenomen in het register; b. de naam van de houder voor wie het plan wordt opgesteld; c. het UBN van de houder; d. de datum van opstellen van het plan; e. een overzicht dat specifiek is voor een bedrijf, waarin aandoeningen en ziektes zijn opgenomen die voorkomen of waarvan het aannemelijk is dat deze voor kunnen komen bij de dieren en waarbij is weergegeven op welke wijze de aandoeningen en ziektes worden behandeld.	Houders van kalveren
5.18	Aanvullende eisen bedrijfsbehandelplan kippen en kalkoenen: 1. het registratienummer 2. het overzicht omvat: a. vaccinatieschema's; b. afspraken over het beoordelen van de effectiviteit van een behandeling. 3. het overzicht omvat per behandeling van een ziekte of aandoening de volgende onderdelen: a. naam en registratienummer van het diergeneesmiddel; b. de noodzaak tot het uitvoeren van een bacteriologisch onderzoek of gevoeligheidsbepaling. 4. In afwijking van het derde lid kunnen de gegevens, genoemd in het derde lid, onderdeel a, worden vervangen door de werkzame stof, mits de gegevens, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, in een bijlage bij het plan, bedoeld in het derde lid, worden opgenomen.	Houders van kippen en kalkoenen
5.19	Aanvullende eisen bedrijfsbehandelplan runderen: het overzicht omvat: a. naam en registratienummer van het diergeneesmiddel; b. dosering; c. toedieningswijze; d. toedieningsfrequentie; e. behandelduur; f. wachttijden.	Houders van runderen
5.20	Aanvullende eisen bedrijfsbehandelplan kalveren: het overzicht omvat een behandeling met maximaal vier in	Houders van kalveren

	voorkeursvolgorde weergegeven werkzame stoffen van ten minste de volgende ziektes of aandoeningen: a. diarree; b. luchtweginfectie; c. gewrichtsontsteking; d. nav elontsteking; e. oorontsteking; f. ectoparasieten.	
5.21	Aanvullende eisen bedrijfsbehandelplan varkens: 1. het overzicht omvat: a. per behandeling van een ziekte of aandoening: 1°. naam en registratienummer van het diergeneesmiddel; 2°. dosering; 3°. behandelduur; 4°. wachttijden. b. vaccinatieschema's. 2. In afwijking van het eerste lid kunnen de gegevens, genoemd in het eerste lid, onderdeel a, worden vervangen door de werkzame stof, mits de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, in een bijlage bij het plan, bedoeld in het eerste lid, worden opgenomen.	Houders van varkens
5.22	De dierenarts die het bedrijfsgezondheidsplan en het bedrijfsbehandelplan heeft opgesteld, evalueert deze plannen jaarlijks in overleg met de houder en past de plannen, indien nodig, aan. De dierenarts maakt een verslag van de evaluatie.	Dierenarts en houder van dieren
Bijlage 9, onderdeel 6	"Het bedrijfsgezondheidsplan bevat, in aanvulling op het bepaalde in artikel 5.14, van de Regeling diergeneeskundigen: a. een reductiedoelstelling voor het gebruik van antimicrobiële middelen die gekoppeld is aan de maatregelen; b. een beschrijving van de voorziening voor noodzakelijke vervanging van de dierenarts."	Houders van dieren
2.25a, lid 1	Een broederij registreert het aantal ingelegde broedeieren binnen vijf werkdagen na afloop van de betreffende kalendermaand: a. in een databank die door de minister is aangewezen, of b. bij de minister, voor zover voor de registratie van die gegevens geen databank is aangewezen	Broederijen
2.25a, lid 2 en 3	Een broederij meldt jaarlijks voor 1 oktober de capaciteit en de benutting van de broedmachines voor legpluimvee, vleeskuikens of gemengde productievormen. Deze melding is niet nodig indien de gegevens ten opzichte van de vorige melding niet zijn gewijzigd.	Broederijen
2.37	Een ontvanger van boerderijmelk meldt zich ter registratie aan bij Stichting COKZ onder vermelding van naam, adres, vestigingsplaats, contactpersoon, telefoonnummer, e-mailadres en de hoeveelheid op jaarbasis ontvangen boerderijmelk naar soort boerderijmelk in het afgelopen kalenderjaar.	Ontvangers van boerderijmelk
2.38	Een ontvanger van boerderijmelk ontvangt uitsluitend boerderijmelk die is bewaard in een deugdelijke melkkoeltank die is voorzien van een intermitterend roerwerk dat telkens, met een onderbreking van ten hoogste een half uur, de inhoud van de tank tenminste twee minuten roert en waarvan het op	Ontvangers van boerderijmelk

	adequate wijze functioneren wordt geborgd door middel van een tankwacht voorzien van een visueel waarneembare alarmfunctie.	
2.39, lid 1	Een ontvanger van boerderijmelk zorgt ervoor dat van elke leverantie boerderijmelk een representatief monster wordt genomen door een ter zake kundig persoon die beschikt over een verklaring van deskundigheid van Stichting COKZ.	Ontvangers van boerderijmelk
2.39, lid 2	Een melkveehouder verleent op verzoek van de ontvanger van boerderijmelk medewerking aan de bemonstering van de boerderijmelk.	Melkveehouders
2.39, lid 3	Een ontvanger van boerderijmelk neemt ten aanzien van het nemen, transporteren en bewaren van monsters boerderijmelk de volgende bepalingen in acht: a. de monsterneming heeft plaats uit de melkkoeltank waarin de boerderijmelk wordt bewaard. Voor het te nemen monstervolume worden de aanwijzingen van het melkcontrolestation opgevolgd; b. de monsters zijn duidelijk gekenmerkt; c. de naam van de monsternemer, de herkomst van het monster en de datum en het tijdstip van de bemonstering worden ordelijk geregistreerd; d. voorafgaand aan de monsterneming verifieert de monsternemer de tankwacht op het adequaat functioneren van het roerwerk; wanneer het roerwerk niet aantoonbaar goed heeft gefunctioneerd, wordt de melk voorafgaand aan de monsterneming twee minuten geroerd; e. er worden uitsluitend monsterflessen gebruikt die door het melkcontrolestation ter beschikking worden gesteld; f. een monsterfles en de sluiting daarvan, die gebruikt wordt voor de monsterneming uit de melkkoeltank is schoon, droog en inwendig nagenoeg vrij van kweekbare kiemen; na spoelen van de monsterfles met 5 ml gesteriliseerde melk is het kiemgetal van die melk ten hoogste 10 kiemen per ml; g. de lege monsterflessen worden na ontvangst door de ontvanger van boerderijmelk ordelijk bewaard in een speciaal daarvoor bestemde, niet voor onbevoegden toegankelijke, koele, droge en schone ruimte; h. de monsters boerderijmelk worden nadat ze zijn genomen direct gekoeld en bereiken uiterlijk na één uur een temperatuur van ten minste 0,0 °C en ten hoogste 4,0 °C; i. de monsters worden zo snel mogelijk nadat zij zijn genomen geplaatst in een speciaal daarvoor bestemde, niet voor onbevoegden toegankelijke, schone en gekoelde ruimte; j. de monsters boerderijmelk worden bewaard bij een temperatuur van ten minste 0,0 °C en ten hoogste 4,0 °C totdat de monsters in onderzoek worden genomen.	Ontvangers van boerderijmelk
2.40	Een ontvanger van boerderijmelk stelt van iedere leverantie van boerderijmelk de hoeveelheid boerderijmelk vast met een vloeistofmeetinstallatie voor melk.	Ontvangers van boerderijmelk
2.41	Indien een ontvanger van boerderijmelk een melkveehouder uitbetaalt op basis van het vetgehalte of het eiwitgehalte,	Ontvangers van boerderijmelk

	wordt dit gehalte per leverantie bepaald. De bepaling van het vetgehalte geschiedt overeenkomstig referentiemethode NEN-EN-ISO 1211:2010 en die van het eiwitgehalte overeenkomstig NEN-EN-ISO 1211:2010 of een andere gevalideerde methode. Monsters boerderijmelk die bestemd zijn voor de bepaling van vetgehalte of eiwitgehalte worden bewaard bij ten minste 0,0 °C en ten hoogste 8,0 °C en worden binnen 96 uur na de monsterneming in onderzoek genomen.	
2.42	Iedere leverantie van boerderijmelk moet onderzocht worden op de aanwezigheid van melkvreemde bacteriegroeiremmen- de stoffen. Bewaar monsters bij een temperatuur van ten hoogste 8,0 °C en onderzoek ze binnen 96 uur na de monsterneming. Gedurende een periode van ten hoogste 24 uur kan de temperatuur ten hoogste 20 °C bedragen. Het onderzoek bestaat uit een screeningsmethode, een bevestigingsmethode en een test ter nadere kwalificering van de groeiremming. Indien ook in de bevestigingsproef sprake is van groeirem- ming, wordt een test uitgevoerd ter nadere kwalificering van de aard en mate van de groeiremming. Als bij de test ter nadere kwalificering een groeiremming wordt vastgesteld die groter is dan 0,0037 IE per ml penicil- line en een test op β-lactam antibiotica positief is, wordt het resultaat als positief gekwalificeerd en met een P aangeduid. Als de test op β-lactam antibiotica negatief is, wordt het resultaat als positief gekwalificeerd en met een O aangeduid. Bij een positief resultaat wordt ten minste 2 ml van het be- treffende monsterrestant tot ten minste drie maanden na de datum van monsterneming bij -20 °C of lager bewaard. Dit monsterrestant wordt voorzien van een adequate identifica- tie.	Ontvangers van boerderijmelk
2.43	Aanvullende bepalingen over de monsternaming van boerde- rijmelk (kiemgetal). 1. De bepaling van het kiemgetal van een leverantie boerde- rijmelk door de ontvanger van boerderijmelk geschiedt over- eenkomstig referentiemethode NEN-EN-ISO 4833-1:2013. In bepaalde gevallen kan een andere gevalideerde methode gebruikt worden. 2. Het kiemgetal wordt uitgedrukt in kolonievormende een- heden per ml. Voor kiemgetallen boven 999.000 per ml wordt 999.000 per ml vermeld als uitslag. 3. Monsters boerderijmelk die bestemd zijn voor de bepaling van het kiemgetal worden binnen 36 uur na de monsterne- ming in onderzoek genomen.	Ontvangers van boerderijmelk
2.44	Aanvullende bepalingen over de monsternaming van boerde- rijmelk (celgetal koemelk). 1. De bepaling van het kiemgetal van een leverantie boerde- rijmelk door de ontvanger van boerderijmelk geschiedt over- eenkomstig referentiemethode NEN-EN-ISO 13366-1:2008. In bepaalde gevallen kan een andere gevalideerde methode	Ontvangers van boerderijmelk

	gebruikt worden. 2. Het celgetal wordt uitgedrukt in cellen per ml. Voor celgetallen boven 9.999.000 per ml wordt 9.999.000 per ml vermeld als uitslag.	
2.45	Aanvullende bepalingen over de monstername van boerderijmelk (celgetal geitenmelk). 1. De bepaling van het kiemgetal van een leverantie boerderijmelk door de ontvanger van boerderijmelk geschiedt overeenkomstig referentiemethode NEN-EN-ISO 13366-1:2008. In bepaalde gevallen kan een andere gevalideerde methode gebruikt worden. 2. Het celgetal wordt uitgedrukt in cellen per ml. Voor celgetallen boven 9.999.000 per ml wordt 9.999.000 per ml vermeld als uitslag.	Ontvangers van boerderijmelk
2.46	Aanvullende bepalingen over de monstername van boerderijmelk (celgetal koemelk). 1. De bepaling van de verontreinigingsgraad van een leverantie boerderijmelk door een ontvanger van boerderijmelk geschiedt met een methode die berust op het filtreren van ten minste 22 en ten hoogste 28 ml melk met een temperatuur van ten minste 35 °C en ten hoogste 39 °C bij een drukverschil van ten minste 25 kPa en ten hoogste 30 kPa. 2. De verontreinigingsgraad wordt vastgesteld na droging van het filter, waarbij een gradatiecijfer wordt toegekend op grond van vergelijking met een periodiek door Stichting COKZ verstrekte grensstandaard. Indien de door een monster veroorzaakte verontreinigingsgraad van het filter groter is dan die van de grensstandaard wordt een gradatiecijfer II toegekend. In andere gevallen wordt een gradatiecijfer I toegekend.	Ontvangers van boerderijmelk
2.47	Aanvullende bepalingen over de monstername van boerderijmelk (vriespunt). 1. De bepaling van het vriespunt van een leverantie boerderijmelk door de ontvanger van boerderijmelk geschiedt overeenkomstig referentiemethode NEN-EN-ISO 5764:2009. 2. Een andere gevalideerde methode waarmee geen wezenlijke afwijkingen worden verkregen van de uitslagen overeenkomstig de referentiemethode, genoemd in het eerste lid, kan worden gebruikt indien: a. de herhaalbaarheid van de meting kleiner is dan 0,004 °C; b. de standaardafwijking van de verschillen ten opzichte van de resultaten met de referentiemethode kleiner is dan 0,004 °C. 3. Het vriespunt wordt uitgedrukt in °C.	Ontvangers van boerderijmelk
2.48	Aanvullende bepalingen over de monstername van boerderijmelk (boterzuurbacteriën): 1. Het onderzoek van een leverantie boerderijmelk op de aanwezigheid van sporen van boterzuurbacteriën door de ontvanger van boerderijmelk geschiedt overeenkomstig een methode die berust op het doseren van 0,1 ml van de te onderzoeken melk in een testbuis met paraffine en het toevoegen van een medium met gesteriliseerde melk, glucose en melkzuur met een pH van ten minste 5,42 en ten hoogste	Ontvangers van boerderijmelk

	5,48. Vervolgens wordt nagegaan of na bebroeding gedurende ten minste 92 en ten hoogste 100 uur zonder luchttoetreding gasvorming is opgetreden in de testbuis. 2. Gasvorming in de testbuis wordt aangeduid met een +, indien geen sprake is van gasvorming wordt dit aangeduid met een -.	
2.49	Aanvullende bepalingen over de monsternamen van boerderijmelk (zuurtegraad vet): 1. De bepaling van de zuurtegraad van het vet van een leverantie boerderijmelk door de ontvanger van boerderijmelk geschiedt overeenkomstig een referentiemethode die berust op het doseren van ten minste 29 ml en ten hoogste 33 ml van de te onderzoeken melk in een vetafscheidingsbuis en het mengen met een oplossing die natriumpolyfosfaat en een oppervlakteactieve stof bevat. Het mengsel wordt verwarmd in een kokendwaterbad om het vet vrij te maken. Een afgemeten hoeveelheid van het vet wordt opgelost in een organisch oplosmiddel en vervolgens getitreerd. 2. Een andere gevalideerde methode waarmee geen wezenlijke afwijkingen worden verkregen van de uitslagen overeenkomstig de referentiemethode, genoemd in het eerste lid, kan worden gebruikt indien: a. de herhaalbaarheid van de meting bij een zuurtegraad van ten hoogste 1,5 mmol per 100 g vet kleiner is dan 0,15 mmol per 100 g vet; b. de beoordeling plaatsvindt op basis van het rekenkundig gemiddelde van ten minste n meetresultaten, waarbij $n > (de\ herhaalbaarheid\ van\ de\ meting / 0,07)^2$. 3. De zuurtegraad van het vet wordt uitgedrukt in mmol per 100 g vet.	Ontvangers van boerderijmelk
2.50	Aanvullende bepalingen over de monsternamen van boerderijmelk (chloroformgehalte): 1. De bepaling van het chloroformgehalte van een leverantie boerderijmelk door de ontvanger van boerderijmelk geschiedt met een methode die berust op het verwarmen van een hoeveelheid monster in een afgesloten flesje met een septum. Aansluitend wordt een deel van de bovenstaande gasfase in een gaschromatograaf geïnjecteerd. Na scheiding van de gehalogeneerde koolwaterstoffen vindt detectie plaats middels een EC-detector en wordt het chloroformgehalte met behulp van een kalibratiecurve gekwantificeerd. Het gemeten gehalte wordt vervolgens gecombineerd met het overeenkomstig artikel 2.35 vastgestelde vetgehalte van het monster. 2. Het chloroformgehalte wordt uitgedrukt in milligram chloroform per kilogram vet. 3. Bij een vetgehalte van 4,5% en een chloroformgehalte van 0,2 mg per kg vet is de herhaalbaarheid van de meting kleiner dan 0,02 mg per kg vet.	Ontvangers van boerderijmelk
2.51	Monsters boerderijmelk bestemd voor de onderzoeken, bedoeld in de artikelen 2.44 tot en met 2.50, worden in afwijking van het bepaalde in artikel 2.39, onderdelen h en j: a. bewaard bij ten minste 0,0 °C en ten hoogste 8,0 °C en binnen 36 uur na monsterneming in onderzoek genomen of b. bewaard bij ten minste 0,0 °C en ten hoogste 4,0 °C en	Ontvangers van boerderijmelk

	binnen 96 uur na monsterneming in onderzoek genomen.	
2.52	Eisen aan melkcontrolestation: Een ontvanger van boerderijmelk draagt er zorg voor dat de onderzoeken worden verricht door een melkcontrolestation dat beschikt over een ter zake deskundige leiding en over een voor het te verrichten onderzoek voldoende outillage en dat voor alle in dit kader relevante onderzoeksmethoden geaccrediteerd is volgens NEN-EN-ISO/IEC 17025:2005. Een melkcontrolestation beschikt over een gedocumenteerd en adequaat functionerend systeem	Ontvangers van boerderijmelk
2.52, lid 3	De uitslagen van het onderzoek naar samenstelling en kwaliteit worden door het melkcontrolestation vastgelegd op een toegankelijke en overzichtelijke wijze en gedurende ten minste een jaar bewaard.	Ontvangers van boerderijmelk
2.53, lid 1	De ontvanger van boerderijmelk beschikt over een door Stichting COKZ goedgekeurd handboek waarin wordt beschreven op welke wijze aan de voorschriften inzake monsternamen (art 2.39) en hoeveelheidsbepaling (art. 2.40) wordt voldaan.	Ontvangers van boerderijmelk
2.53, lid 2	De ontvanger van boerderijmelk legt het systeem van de uitvoering en beoordeling van de resultaten van de onderzoeken vast en maakt dit bekend aan de betrokken melkveehouders.	Ontvangers van boerderijmelk
2.54	De ontvanger van boerderijmelk beschikt over een administratie waarin per melkveehouder wordt vastgelegd: a. de hoeveelheid ontvangen boerderijmelk; b. de samenstelling en de kwaliteit van de ontvangen boerderijmelk. Hij moet de gegevens op overzichtelijke wijze administreren en ten minste 1 jaar bewaren.	Ontvangers van boerderijmelk
2.55, lid 2	De ontvanger van boerderijmelk beschikt over een handboek waarin wordt beschreven op welke wijze het gestelde in de artikelen 2.56 tot en met 2.59 wordt gerealiseerd, beheerst en geborgd	Ontvangers van boerderijmelk
2.56, lid 1	Rijdende melkontvangsten: a. zijn voorzien van een ruimte waarin de monsters diepgekoelde boerderijmelk kunnen worden gekoeld en bewaard op een temperatuur van ten minste 0,0 °C en ten hoogste 4,0 °C en b. hebben een ontvangstcapaciteit van ten minste 900 liter.	Ontvangers van boerderijmelk
2.56, lid 2	Essentiële wijzigingen in de vloeistofmeetinstallatie voor melk van een rijdende melkontvangst worden geadministreerd.	Ontvangers van boerderijmelk
2.57	De vloeistofmeetinstallatie voor melk van een rijdende melkontvangst moet ten minste één keer per jaar gekeurd worden door een aangewezen instelling of een erkende keurder. Als bij een keuring wordt geconstateerd dat de vloeistofmeetinstallatie voor melk niet voldoet dan moet de rijdende melkontvangst binnen acht weken aan een herkeuring onderworpen worden. Als de installatie wel voldoet wordt hij binnen een periode van zes maanden opnieuw voor keuring aangeboden. Indien	Ontvangers van boerderijmelk

	de installatie bij de herkeuring niet blijkt te voldoen, wordt de rijdende melkontvangst pas weer gebruikt nadat door een aangewezen instelling of een erkende keurder is vastgesteld dat de vloeistofmeetinstallatie voor melk voldoet aan die eisen. De ontvanger van boerderijmelk meldt de afkeuring bij herkeuring onverwijld aan Stichting COKZ.	
2,57, lid 4	De resultaten van het keuren moet de ontvanger van boerderijmelk registreren en gedurende een jaar bewaren.	Ontvangers van boerderijmelk
2.58, lid 1-3	De vaststelling en de notering van het volume van elke melkleverantie vinden plaats in liters. In de data-apparatuur op een rijdende melkontvangst kan het volume van de geleverde boerderijmelk worden omgerekend van liters naar kilogrammen melk. Daar zijn voorwaarden aan verbonden en geldt een omrekeningsfactor voor.	Ontvangers van boerderijmelk
2.58, lid 4	De gegevens waaruit de omrekeningsfactor wordt afgeleid, worden gedurende ten minste één jaar op het bedrijf van een ontvanger van boerderijmelk bewaard onder vermelding van de datum van bepaling van de omrekeningsfactor en de gemiddelde temperatuur van de melk bij aankomst op de zuivelfabriek.	Ontvangers van boerderijmelk
2.58, lid 5	Indien de omrekeningsfactor wederom kleiner is dan 1,028 of groter is dan 1,035, wordt de rijdende melkontvangst binnen 10 werkdagen na de tweede weegcontrole voor een keuring bij de erkende keurder aangeboden en meldt de ontvanger van boerderijmelk dit binnen één week na aanbieding aan Stichting COKZ.	Ontvangers van boerderijmelk
2.58, lid 6	Een gewijzigde rijdende melkontvangst wordt door de ontvanger van boerderijmelk direct aan een weegcontrole onderworpen	Ontvangers van boerderijmelk
2.59	Diegene die belast is met het ontvangen en vervoeren van boerderijmelk door middel van een rijdende melkontvangst, is terzake kundig en voert de te verrichten handelingen uit overeenkomstig een door de ontvanger van boerderijmelk opgestelde en door Stichting COKZ goedgekeurde instructie.	Ontvangers van boerderijmelk
8.13, lid 2 en 3	Na de lediging van de verpakking van een gewasbeschermingsmiddel moet een gebruiker deze verpakking met hiervoor geschikte reinigingsapparatuur reinigen. In het geval een gewasbeschermingsmiddel wordt toegepast door middel van spuitapparatuur en de gebruiker beschikt niet over hiervoor geschikte reinigingsapparatuur, dient de verpakking onverwijld na de lediging ervan enkele malen te worden omgespoeld met schoon leidingwater, waarna het spoelwater vervolgens in de vloeistoftank van de spuitapparatuur wordt gedeponeerd.	Landbouwgewas-senteler
8.14	Gewasbeschermingsapparatuur moet elke drie jaar gekeurd worden. Een keuringsbewijs voor laagvolume spuitapparatuur heeft echter een geldigheid van zes jaren na de datum van afgifte.	Landbouwgewas-senteler

3.3	Dit artikel geeft aan in welke gevallen een melding moet worden gedaan: Van de ontvangst van antimicrobiële diergeneesmiddelen wordt een melding gedaan ten behoeve van toepassing bij: a. kippen of kalkoenen indien de houder van deze dieren 250 of meer kippen of kalkoenen houdt ten behoeve van de productie van vlees, consumptie-eieren of broedeieren; b. runderen, indien de houder van deze dieren 5 of meer runderen houdt ten behoeve van de productie van melk of vlees; c. kalveren, indien de houder van deze dieren 5 of meer kalveren houdt ten behoeve van de productie van vlees; d. varkens, indien de houder van deze dieren 5 of meer varkens houdt ten behoeve van de productie van vlees.	Houders van kippen, kalkoenen, runderen, kalveren en varkens
3.4	De volgende gegevens moeten worden verstrekt: a. de naam, het adres en de woonplaats van de houder; b. het UBN, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Regeling identificatie en registratie van dieren, van de houder; c. de diersoort, diercategorie, subcategorie en leeftijdscategorie van de gehouden dieren; d. het gemiddeld aantal dieren per diersoort, diercategorie, subcategorie en leeftijdscategorie dat per dag werd gehouden. Indien de melding wordt gedaan ten aanzien van een diergeneesmiddel dat bij kippen of kalkoenen wordt toegepast, worden tevens de volgende gegevens verstrekt: a. het registratienummer, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Regeling identificatie en registratie van dieren; b. de geboortedatum van het koppel waarbij het diergeneesmiddel is toegepast; c. het nummer van de stal waarin het koppel wordt gehouden; d. het aantal kuikens dat is opgezet in de stal waarin het koppel wordt gehouden.	Houders van kippen, kalkoenen, runderen, kalveren en varkens
3.5, lid 1	De houder van kippen, kalkoenen of kalveren en de houder van kalveren een systeem toepast waarbij de kalveren tegelijk worden aangevoerd, opgefokt en afgevoerd, doet de melding van het besluit na afvoer van ieder koppel dieren.	Houders van kippen, kalkoenen en kalveren
3.5, LID 2	De houder van runderen, varkens of kalveren en de houder van kalveren een systeem toepast waarbij kalveren van verschillende leeftijden worden gehouden die niet op hetzelfde moment worden afgevoerd, doet de melding jaarlijks.	Houders van runderen, kalveren en varkens
3.6	Een bedrijfsgezondheidsplan en een bedrijfsbehandelplan als bedoeld in artikel 1.28, eerste lid, van het besluit, worden opgesteld wanneer een houder van dieren: a. 250 of meer kippen of kalkoenen houdt ten behoeve van de productie van vlees, consumptie-eieren of broedeieren; b. 5 of meer runderen houdt ten behoeve van de productie van melk of vlees; c. 5 of meer kalveren houdt ten behoeve van de productie van vlees; d. 5 of meer varkens houdt ten behoeve van de productie van vlees. Een houder van dieren als bedoeld in het eerste lid, laat per diersoort één bedrijfsgezondheidsplan en één bedrijfsbehandelplan opstellen.	Houders van kippen, kalkoenen, runderen, kalveren en varkens

3.7	De houder bewaart de plannen, samen met het verslag, 5 jaar op zijn bedrijf.	Houders van kippen, kalkoenen, runderen, kalveren en varkens
7.1	Om de registratie te verkrijgen doet de houder van legkippen de melding, bedoeld in artikel 2 van de Regeling identificatie en registratie van dieren, met dien verstande dat hij daarbij de gegevens verstrekt ten behoeve van opname in het gecomputeriseerde gegevensbestand, bedoeld in artikel 2, vierde lid, van de Regeling identificatie en registratie van dieren.	Houders van legkippen
7a.1	Een broederij registreert het aantal uitgekomen kuikens dat daadwerkelijk bestemd is om te worden gebruikt: a. in een databank, of b. bij de minister, voor zover voor de registratie van die gegevens geen aanwijzing als bedoeld in onderdeel a heeft plaatsgevonden. In afwijking van het tweede lid wordt de registratie, bij ontvangst op een vermeerderingsbedrijf van kippen die worden gebruikt als moederdier, gedaan door de ontvanger van die kuikens.	Broederijen
4 lid 3	Van iedere wijziging van de bedrijfsgegevens (bedoeld in artikel 2, zevende lid) doet de houder van ge vogelte binnen 30 dagen na deze wijziging onder vermelding van het registratienummer van de betrokken inrichting.	Houders van ge vogelte
38dd	Een houder van ge vogelte registreert iedere verplaatsing van ge vogelte van of naar een inrichting waar hij ge vogelte houdt. Daarbij verstrekt hij de volgende gegevens: a. het aan de houder toegekende UBN, bedoeld in artikel 3, eerste lid, b. het registratienummer, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de inrichting van herkomst en bestemming; c. het nummer of de aanduiding van de stal van herkomst en bestemming, voor zover het een locatie betreft die in Nederland is gelegen; d. het land van herkomst of bestemming, voor zover dit buiten Nederland is gelegen; e. het type verplaatsing; f. de datum van verplaatsing; g. het registratienummer, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de locatie waar de ouderdieren van het ge vogelte zijn gehouden; h. het aantal verplaatste dieren per geslacht; i. de geboortedatum van de verplaatste dieren; j. de soort ge vogelte; k. de categorie ge vogelte die wordt gehouden; l. het doel waarvoor het ge vogelte wordt gehouden; m. het ras; n. het houderijsysteem; o. de datum van het begin van de nieuwe productieperiode, voor zover het ge vogelte meer dan één productieperiode	Houders van ge vogelte

	wordt ingezet.	
38ee en 38ff	Registratie moet gebeuren in een databank, of als die niet is aangewezen, in een ander middel dat de minister beschikbaar heeft gesteld. De gegevens moeten geregistreerd zijn binnen 5 dagen na de verplaatsing	Houders van ge vogelte
4 lid 3	Van iedere wijziging van de bedrijfsgegevens (bedoeld in artikel 2, zevende lid) doet de houder van ge vogelte binnen 30 dagen na deze wijziging onder vermelding van het registratienummer van de betrokken inrichting.	Houders van ge vogelte
38dd	Een houder van ge vogelte registreert iedere verplaatsing van ge vogelte van of naar een inrichting waar hij ge vogelte houdt. Daarbij verstrekt hij de volgende gegevens: a. het aan de houder toegekende UBN, bedoeld in artikel 3, eerste lid, b. het registratienummer, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de inrichting van herkomst en bestemming; c. het nummer of de aanduiding van de stal van herkomst en bestemming, voor zover het een locatie betreft die in Nederland is gelegen; d. het land van herkomst of bestemming, voor zover dit buiten Nederland is gelegen; e. het type verplaatsing; f. de datum van verplaatsing; g. het registratienummer, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de locatie waar de ouderdieren van het ge vogelte zijn gehouden; h. het aantal verplaatste dieren per geslacht; i. de geboortedatum van de verplaatste dieren; j. de soort ge vogelte; k. de categorie ge vogelte die wordt gehouden; l. het doel waarvoor het ge vogelte wordt gehouden; m. het ras; n. het houderijsysteem; o. de datum van het begin van de nieuwe productieperiode, voor zover het ge vogelte meer dan één productieperiode wordt ingezet.	Houders van ge vogelte
38ee en 38ff	Registratie moet gebeuren in een databank, of als die niet is aangewezen, in een ander middel dat de minister beschikbaar heeft gesteld. De gegevens moeten geregistreerd zijn binnen 5 dagen na de verplaatsing	Houders van ge vogelte
29b, lid 2	Het A-bedrijf is een fokkerijbedrijf. Om aangewezen te worden als A-bedrijf gelden de volgende voorwaarden: a. vrouwelijke varkens worden gehouden voor het produceren van biggen; b. indien het bedrijf beschikt over een toevoegstal, voldoen inrichting en gebruik aan de in bijlage 24 opgenomen eisen; c. een dierenarts neemt eenmaal per maand monsters van de aanwezige varkens tbv serologisch onderzoek door een erkend laboratorium als het gaat om de ziekte van Aujeszky	Varkenshouderijen: A-bedrijf

	en door het Centraal veterinaire Instituut als het gaat om klassieke varkenspest; d. op het bedrijf is een douche aanwezig, die is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de ingang van het varkenshouderijbedrijf, waarvan bezoekers van het varkenshouderijbedrijf voorafgaand aan het betreden van de stallen gebruik maken; e. het bedrijf is voorzien van een erfafscheiding waardoor het betreden van het varkenshouderijbedrijf zonder de medewerking van de varkenshouder niet mogelijk is; f. op het bedrijf is een voorziening voor reiniging en ontsmetting van vervoermiddelen aanwezig.	
29b, lid 3	De varkenshouder stelt de uitslag van het serologisch onderzoek beschikbaar aan de minister	Varkenshouderijen: A-bedrijf
29b, lid 4 en 5	Als het A-bedrijf varkens levert aan een cluster (van max 3 bedrijven) dan moet zij dit melden aan de minister (= RVO), waarbij wordt opgegeven de samenstelling van het cluster en de verdeling van het aantal afvoeradressen onder de C-bedrijven. De samenstelling van een cluster en de verdeling van het aantal afvoeradressen kan 1 keer per jaar worden gewijzigd. Deze wijziging moet voorafgaand gemeld worden.	Varkenshouderijen: A-bedrijf
29b, lid 6 en 7	Als het A-bedrijf varkens levert aan een E-bedrijf, dan moet zij dit melden aan de minister (= RVO). Een vaste relatie tussen deze bedrijven kan 1 keer per jaar worden gewijzigd. Deze wijziging moet voorafgaand gemeld worden.	Varkenshouderijen: A-bedrijf
29c	Het B-bedrijf is een vermeerderingsbedrijf dat vrouwelijke varkens houdt voor de productie van biggen. Om aangewezen te worden als B-bedrijf moet een bedrijf een aanvraag indienen.	Varkenshouderijen: B-bedrijf
29d	Het C-bedrijf is een fokkerij, dat biggen opfokt tot geslachtsrijpe varkens. Om aangewezen te worden als C-bedrijf moet een bedrijf een aanvraag indienen. Het moet ook voldoen aan de voorwaarden in artikel 29b, lid 2c-f: c. een dierenarts neemt eenmaal per maand monsters van de aanwezige varkens tbv serologisch onderzoek door een erkend laboratorium als het gaat om de ziekte van Aujeszky en door het Centraal veterinaire Instituut als het gaat om klassieke varkenspest; d. op het bedrijf is een douche aanwezig, die is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de ingang van het varkenshouderijbedrijf, waarvan bezoekers van het varkenshouderijbedrijf voorafgaand aan het betreden van de stallen gebruik maken; e. het bedrijf is voorzien van een erfafscheiding waardoor het betreden van het varkenshouderijbedrijf zonder de medewerking van de varkenshouder niet mogelijk is; f. op het bedrijf is een voorziening voor reiniging en ontsmetting van vervoermiddelen aanwezig.	Varkenshouderijen: C-bedrijf
29e, lid 1	Een E-bedrijf is een fokkerijbedrijf dat speenbiggen opfokt van één A-bedrijf, waarmee een vaste relatie is aangegaan. Ook dit bedrijf moet aan de voorwaarden in artikel 29b, lid 2c-f:	Varkenshouderijen: E-bedrijf

	c. een dierenarts neemt eenmaal per maand monsters van de aanwezige varkens tbv serologisch onderzoek door een erkend laboratorium als het gaat om de ziekte van Aujeszky en door het Centraal veterinair Instituut als het gaat om klassieke varkenspest; d. op het bedrijf is een douche aanwezig, die is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de ingang van het varkenshouderijbedrijf, waarvan bezoekers van het varkenshouderijbedrijf voorafgaand aan het betreden van de stallen gebruik maken; e. het bedrijf is voorzien van een erfafscheiding waardoor het betreden van het varkenshouderijbedrijf zonder de medewerking van de varkenshouder niet mogelijk is; f. op het bedrijf is een voorziening voor reiniging en ontsmetting van vervoermiddelen aanwezig.	
29e, lid 2 en 3	Als het E-bedrijf varkens levert aan een cluster van maximaal drie C-bedrijven dan dient dit te worden gemeld. Deze samenstelling van het cluster en de verdeling van het aantal afvoeradressen kan 1 keer per 12 maanden gewijzigd worden en moet voorafgaand aan de toepassing gemeld worden.	Varkenshouderijen: E-bedrijf
29f	Een F-bedrijf is een vermeerderingsbedrijf dat speenvarkens houdt, uitsluitend afkomstig van één B-bedrijf waarmee een vaste relatie is aangegaan.	Varkenshouderijen: F-bedrijf
29g	Voor een locatie waar 4 varkens of minder worden gehouden kan de varkenshouder en RE-status aanvragen. (vaak hobbymatig)	Varkenshouderijen: RE-bedrijf
29h	Een varkenshouderijbedrijf of een locatie waar minder dan 5 varkens worden gehouden waarvoor geen aanvraag voor een status bij de minister is ingediend, heeft de status D-bedrijf.	Varkenshouderijen: D-bedrijf
40c, lid 1	Vervoer naar een A-bedrijf van vrouwelijke varkens is toegestaan wanneer: a. ten minste vijf weken voorafgaand aan de week van aanvoer geen varkens op het betreffende A-bedrijf zijn aangevoerd; b. varkens na aanvoer in een toevoegstal van het betreffende A-bedrijf zijn gehouden totdat uit het serologisch onderzoek van monsters blijkt dat in het bloed van de aangevoerde varkens geen antilichamen tegen klassieke varkenspest en gB-antilichamen tegen de ziekte van Aujeszky zijn aangetroffen, of c. binnen zes weken na aanvoer geen varkens worden afgevoerd anders dan rechtstreeks naar een slachthuis dan wel via een verzamelcentrum indien er geen toevoegstal op het betreffende A-bedrijf aanwezig is of als geen gebruik is gemaakt van de toevoegstal van het betreffende A-bedrijf	Varkenshouderijen: A-bedrijf
40c lid 2	Een A-bedrijf kan eenmaal per twaalf maanden wijzigen van bedrijf als leverancier voor zowel zijn vrouwelijke als mannelijke varkens. Deze wijziging moet hij melden.	Varkenshouderijen: A-bedrijf
40e, lid 1	Vervoer naar een B-Bedrijf van vrouwelijke varkens is toegestaan van slechts 1 bedrijf. De voorwaarde is dat ten minste vijf weken voorafgaand aan de week van aanvoer geen var-	Varkenshouderijen: B-bedrijf

	kens op het betreffende B-bedrijf zijn aangevoerd	
40e, lid 2	Een B-bedrijf kan eenmaal per twaalf maanden wijzigen van bedrijf als leverancier voor zowel zijn vrouwelijke als mannelijke varkens. Deze wijziging moet hij melden.	Varkenshouderijen: A-bedrijf
40l, lid 2	Voor het vervoer van varkens moeten varkenshouders toestemming aanvragen uiterlijk vijf werkdagen voor de week van het voorgenomen transport bij RVO. De toestemming is alleen geldig in de week van het voorgenomen transport.	Varkenshouderijen
40l, lid 3	De toestemming moeten de varkenshouders die de aanvraag hebben gedaan en de ontvanger van de varkens tot 2 jaren bewaren.	Varkenshouderijen
40n	Het verbod op het bijladen van varkens geldt niet ingeval het betrekking heeft op het bijladen op één vervoermiddel van varkens voor het vervoer naar een slachthuis, rechtstreeks of via een blokperiode voor slachtvarkens op een verzamelcentrum. Voor het bijladen geldt dat: a. het vervoermiddel waarop de varkens worden bijgeladen, niet op het bedrijf wordt gebracht waarop de bij te laden varkens zich bevinden; b.in het betrokken vervoermiddel door middel van een toegankelijk overzicht vanaf het moment van bijladen wordt bijgehouden van welke bedrijven de varkens afkomstig zijn, welk overzicht gedurende zes maanden na de dag waarop het bijladen heeft plaatsgevonden, op het bedrijf of de onderneming van de vervoerder wordt bewaard.	Transportbedrijven
82a	Een houder van varkens laat iedere viermaandelijke periode die loopt van januari tot en met april, van mei tot en met augustus en van september tot en met december, ten minste 8 milliliter bloed afnemen bij drie varkens die: a. ten minste 25 kg zwaar zijn, of b.de zwaarste dieren zijn. Als het aantal gehouden varkens, uitgezonderd zogende biggen, gedurende de periode minder dan 31 bedraagt, is het niet nodig om de monitoring uit te voeren	Varkenshouderijen
82b	De houder laat het bloed in een laboratorium onderzoeken op de aanwezigheid van antistoffen tegen het Aujeszky-virus of het Aujeszky-vaccin. De monsters worden uiterlijk op de werkdag na de dag dat ze zijn genomen aangeleverd bij het laboratorium. Bij aanlevering van de monsters worden in ieder geval de volgende gegevens aangegeven: a. gegevens ter identificatie van de houder van de dieren, van degene die het monster heeft genomen en van de dieren die zijn bemonsterd; b. gegevens omtrent de monsters; c.de dagtekening; d.de handtekening van de inzender van de monsters.	Varkenshouderijen
82c	De houder bewaart de uitslag van het onderzoek en de gegevens gedurende twee jaar en registreert de uitslag bij de minister.	Varkenshouderijen

94a	De eigenaar of exploitant van een slachthuis laat steekproefsgewijs aan de slachtlijn bloedmonsters nemen en staat deze af ten behoeve van de monitoring van endemische leukose bij runderen. Deze monsters moeten onderzocht worden in een laboratorium.	Slachterijen
94a, lid 5	De eigenaar of exploitant van een slachthuis houdt een administratie bij van de bemonstering	Slachterijen
94b	De houder van runderen staat toe dat steekproefsgewijs een monster van de tankmelk door een daartoe aangewezen laboratorium wordt onderzocht ten behoeve van de monitoring van endemische leukose bij runderen.	Melkveehouders
94t en u	De houder van kippen of kalkoenen moet de aanwezigheid van mycoplasmosen monitoren. Het proces ziet er als volgt uit: De houder laat door een dierenarts of een dierenartsassistent paraveterinair bij die dieren ten minste 1 milliliter bloed afnemen. Bovendien laat de houder van kippen of kalkoenen door een dierenarts of een dierenartsassistent paraveterinair per stal 24 tracheaswabmonsters nemen in het geval van tegen <i>Mycoplasma synoviae</i> gevaccineerde kippen en kalkoenen of kippen en kalkoenen afkomstig van een bedrijf waar tegen <i>Mycoplasma synoviae</i> is gevaccineerd. De houder moet de afgenomen monster door een erkend laboratorium laten onderzoeken: bij kippen of kalkoenen op de aanwezigheid van antistoffen tegen <i>Mycoplasma gallisepticum</i> en <i>Mycoplasma synoviae</i> en de tracheaswabmonsters op de aanwezigheid van <i>Mycoplasma synoviae</i>; bij kalkoenen die worden gehouden als vermeerderingsdier op de aanwezigheid van antistoffen tegen <i>Mycoplasma meleagridis</i>. De monsters worden uiterlijk op de werkdag na de dag dat het monster is genomen aangeleverd bij het laboratorium. Bij aanlevering moeten de volgende gegevens aangeleverd: a. gegevens ter identificatie van de houder van de dieren, de dierenarts of een dierenartsassistent paraveterinair die het monster heeft genomen en de dieren waarbij het monster is genomen; b. gegevens omtrent de monsters; c. de dagtekening; d. de naam en handtekening van de inzender van de monsters.	Houders van kippen en kalkoenen
94w	De houder bewaart de resultaten van het onderzoek gedurende een periode van twee jaar.	Houders van kippen en kalkoenen
94y	De houder van bedrijfsmatig gehouden kippen, kalkoenen, parelhoenders, kwartels, fazanten, patrijzen en eenden moet de aanwezigheid van niet-zoönotische salmonellose monitoren. Het proces ziet er als volgt uit: De houder laat door een dierenarts of een dierenartsassistent paraveterinair bij die dieren ten minste 1 milliliter bloed afnemen.	Houders van kippen, kalkoenen, parelhoenders, kwartels, fazanten, patrijzen en eenden

	De houder laat in een laboratorium de bloedmonsters: a. van kalkoenen onderzoeken op de aanwezigheid van <i>Salmonella arizonae</i>; b. van kippen, kalkoenen, parelhoenders, kwartels, fazanten, patrijzen en eenden onderzoeken op de aanwezigheid van antistoffen tegen <i>Salmonella Gallinarum</i> en <i>Salmonella Pullorum</i>. Het bloed wordt uiterlijk op de werkdag na de dag dat het bloed is afgenomen aangeleverd bij het laboratorium. Bij aanlevering van het bloed moetende volgende gegevens worden aangeleverd: a. gegevens ter identificatie van de houder van de dieren, de dierenarts of een dierenartsassistent paraveterinair die het bloed heeft afgenomen en de dieren waarbij het bloed is afgenomen; b. gegevens omtrent de bloedmonsters; c. de dagtekening; d. de naam en handtekening van de inzender van de bloedmonsters.	
94z	Dit artikel geeft aan bij hoeveel en welke dieren en wanneer de monsters moeten worden afgenomen: Het bloed wordt afgenomen bij dieren die zich verspreid over de stal bevinden, waarbij ook dieren worden meegenomen die vanwege ziekte zijn afgezonderd. De houder laat per stal aan het begin van de productieperiode, voordat broedeieren worden afgeleverd, bloed afnemen bij 1% van het aantal dieren, maar bij ten minste 30 dieren en ten hoogste 60 dieren.	Houders van kippen, kalkoenen, parelhoenders, kwartels, fazanten, patrijzen en eenden
94ab	De houder bewaart de resultaten van het onderzoek, gedurende een periode van twee jaar	Houders van kippen, kalkoenen, parelhoenders, kwartels, fazanten, patrijzen en eenden
98b	De houder van kippen die worden opgefokt tot vermeerderingsdier laat die dieren bemonsteren: a. in de eerste 3 levensdagen; b. op een leeftijd van 4 weken, enz. 2 weken voor de overgang naar de legfase of verplaatsing naar een bedrijf waar ze als vermeerderingsdier worden gehouden. De houder laat de monsters onderzoeken op de aanwezigheid van: a. <i>Salmonella enteritidis</i>; b. <i>Salmonella typhimurium</i>; c. <i>Salmonella hadar</i>; d. <i>Salmonella infantis</i>, en e. <i>Salmonella virchow</i>. De houder laat kippen die worden opgefokt tot vermeerderingsdier voor de productie van vleeskuikens onderzoeken op de aanwezigheid van <i>Salmonella java</i>.	Opfokbedrijven vermeerderingsdieren
98c	De houder van kippen die worden opgefokt tot legghen laat die dieren bemonsteren: a. in de eerste 3 levensdagen, enz. 2 weken voor de overgang naar de legfase of verplaatsing naar een bedrijf waar ze als legghen worden gehouden. De houder laat de monsters onderzoeken op de aanwezigheid van <i>Salmonella enteritidis</i> of <i>Salmonella typhimurium</i>.	Opfokbedrijven legghennen

98d, lid 1	Exploitant van een levensmiddelenbedrijf laat eendagskui-kens bemonsteren bij de plaatsing van die dieren op het bedrijf en onderzoeken.	Exploitant van levensmiddelen-bedrijf (diervoeder)
98d, lid 2	De exploitant van een levensmiddelenbedrijf laat leghennen in de 3 weken voorafgaand aan het moment waarop die dieren worden geslacht bemonsteren en onderzoeken	Exploitant van levensmiddelen-bedrijf (diervoeder)
98e, lid 1 en 2	De houder van eendagskui-kens, als bedoeld in de artikelen 98b, lid 1a, 98c, lid 1a, en 98d, lid 1, neemt bij de aanvoer van eendagskui-kens per vrachtwagen of aanhanger 40 mestmonsters, waarbij de monsters verspreid over die vrachtwagen of aanhanger worden genomen uit de onderste kratten, containers of dozen. De houder voegt de monsters samen tot een verzamelmonster.	Pluimveebedrij-ven die eendags-kui-kens ontvangen
98e, lid 3	De houder van kippen als bedoeld in de artikelen 98b, lid 1 b en c, neemt per koppel verspreid over de stal: a. 150 mon-sters van blindedarmmest, dan wel, voor zover dat niet of onvoldoende aanwezig is, mest van de cloaca, en voegt steeds 25 van die monsters samen tot een verzamelmonster, of b. 5 monsters	Opfokbedrijven vermeerderings-dieren
98e, lid 4	De houder van kippen als bedoeld in artikel 98c, lid 1b neemt per koppel verspreid over de stal 2 monsters en laat die monsters door een laboratorium samenvoegen tot een ver-zamelmonster.	Opfokbedrijven leghennen
98f	De houder laat de monsters onderzoeken in een laboratorium en verzendt de monsters uiterlijk op de werkdag na de dag dat ze zijn genomen aan het laboratorium. Bij aanlevering van de monsters worden in ieder geval de volgende gege-vens aangeleverd: a. gegevens ter identificatie van de hou-der van de dieren, als naam, adres, en UBN, dan wel een door de minister toegekend registratienummer als bedoeld in artikel 3 van de Regeling identificatie en registratie van die-ren; b. gegevens ter identificatie van degene die het monster heeft genomen en ter identificatie van de dieren die zijn bemonsterd; b. gegevens omtrent de monsters; c. de dagte-kening; d. de naam en handtekening van de inzender van de monsters.	Opfokbedrijven vermeerderings-dieren en leg-hennen, houders van vleeskui-kens
98g	De exploitant van een levensmiddelenbedrijf laat de bemon-stering uitvoeren door een dierenarts of een dierenartsassis-tent paraveterinair. De exploitant van een levensmiddelenbedrijf laat de mon-sters onderzoeken op de aanwezigheid van: a. Salmonella enteritidis; b. Salmonella typhimurium; c. Salmonella hadar; d. Salmonella infantis; e. Salmonella virchow, en f. Salmo-nella java.	Exploitant van levensmiddelen-bedrijf (diervoeder)
98h, lid 1-3	De houder bewaart de uitslag van het onderzoek gedurende twee jaar en registreert die uitslag: a. in een databank, of b. bij de minister, voor zover voor de registratie van die gege-vens geen aanwijzing heeft plaatsgevonden. Indien blijkt dat	Exploitant van levensmiddelen-bedrijf (diervoeder)

	gegevens als bedoeld in het eerste en tweede lid, niet juist of volledig zijn verstrekt de houder de gecorrigeerde gegevens.	
98h, lid 4	Geconstateerde aanwezigheid van de serotypes enteritidis, typhimurium, hadar, infantis, virchow en java wordt onverwijld door de houder van kalkoenen en kippen aan de betrokken afnemer doorgegeven.	Houders van kippen en kalkoenen
98k	De producent van mengvoeders voor pluimvee bemonstert voedermiddelen bij de aanvoer per productielocatie, indien de jaarproductie van die locatie: a. ten hoogste 4.000 ton bedraagt: ten minste eenmaal per kwartaal; b. ten hoogste 8.000 ton bedraagt: ten minste tweemaal per kwartaal; c. ten hoogste 10.000 ton bedraagt: ten minste driemaal per kwartaal; d. ten hoogste 20.000 ton bedraagt: ten minste vijfmaal per kwartaal; e. ten hoogste 30.000 ton bedraagt: ten minste achtmaal per kwartaal; f. ten hoogste 40.000 ton bedraagt: ten minste tienmaal per kwartaal; g. meer dan 40.000 ton bedraagt: ten minste 13 maal per kwartaal. Een monster als bedoeld in het eerste lid weegt ten minste 60 gram.	Producent/leverancier van diervoeders
98l	Dit artikel geeft aan hoeveel procent van het af te leveren mengvoer van 24 ton bemonsterd moeten worden. Het gaat om het mengvoer voor: a. vermeerderingsdieren die worden gehouden als grootouderdier of overgrootouderdier: ten minste 50%; b. kippen of kalkoenen die worden opgefokt tot andere vermeerderingsdieren dan bedoeld in onderdeel a: ten minste 20%; c. kippen of kalkoenen die worden gehouden als vermeerderingsdier: ten minste 10%; d. vleeskuikens, leghennen en dieren die worden opgefokt tot leghen: ten minste 5%; e. vleeskalkoenen: ten minste 1 op de 30.	Producent/leverancier van diervoeders
98l, lid 2	De leverancier van voedermiddelen die aan pluimveehouders worden geleverd, bemonstert van de af te leveren partijen voedermiddelen van 24 ton ten minste 1 op de 30 partijen.	Producent/leverancier van diervoeders
98, lid 4	de producent van mengvoeders en de leverancier van voedermiddelen voor pluimvee ten minste elke zes maanden op kritische punten in het productieproces of het logistieke proces	Producent/leverancier van diervoeders
98m	De producent van mengvoeders die bestemd zijn voor ander vee dan pluimvee neemt uit de productiestroom per productielocatie waarvan de jaarproductie: a. ten hoogste 4.000 ton bedraagt: ten minste twee monsters per kwartaal;	Producent/leverancier van diervoeders

	b. ten hoogste 6.000 ton bedraagt: ten minste drie monsters per kwartaal; c. ten hoogste 8.000 ton bedraagt: ten minste vier monsters per kwartaal; d. ten hoogste 10.000 ton bedraagt: ten minste vijf monsters per kwartaal; e. ten hoogste 20.000 ton bedraagt: ten minste tien monsters per kwartaal; f. ten hoogste 30.000 ton bedraagt: ten minste 15 monsters per kwartaal; g. ten hoogste 40.000 ton bedraagt: ten minste 20 monsters per kwartaal; h. meer dan 40.000 ton bedraagt: ten minste 25 monsters per kwartaal. Ten minste 50% van de monsters worden genomen van mengvoeders. Een monster, weegt ten minste 60 gram.	
98n	De producent en de leverancier van voedermiddelen die bestemd zijn voor ander vee dan pluimvee nemen per product per toeleverancier een monster van ten minste 60 gram per kwartaal. De producent en de leverancier kunnen ten aanzien van een partij voedermiddelen schriftelijk overeenkomen dat de bemonstering door de producent of de leverancier plaatsvindt. Bij seizoensgebonden of incidentele producten start de bemonstering, bedoeld in het eerste lid, bij de eerste lading. Deze bemonstering is niet nodig bij bepaalde zuurtegraden van de voedermiddelen	Producent/leverancier van diervoeders
98o	De producent en de leverancier laten de monsters onderzoeken in een laboratorium. De producent en de leverancier laten monsters waarbij, na onderzoek als bedoeld in het eerste lid, de aanwezigheid van Salmonella is geconstateerd nader onderzoeken op de volgende serotypes: a. Salmonella enteritidis; b. Salmonella typhimurium; c. Salmonella hadar; d. Salmonella infantis; e. Salmonella virchow, en f. Salmonella java.	Producent/leverancier van diervoeders
98p, lid 1	De producent en de leverancier bewaren de uitslag van het onderzoek, bedoeld in artikel 98o, gedurende een periode van twee jaar.	Producent/leverancier van diervoeders
98p, lid 2	Geconstateerde aanwezigheid van de serotypes wordt onverwijld door de producent of de leverancier aan de NVWA en de betrokken pluimveehouder doorgegeven	Producent/leverancier van diervoeders
99	De minister verleent op aanvraag een erkenning voor fokprogramma's (gericht op het terugdringen van TSE-gevoeligheid van schapen) als ze zijn opgesteld door instellingen die zijn erkend voor het bijhouden van een stamboek voor schapen, of fokkerijorganisaties voor schapen die niet bij zo'n instelling zijn aangesloten Een aanvraag moet voor 1 juni worden ingediend, waarbij de volgende gegevens worden vermeld: a. de naam van de instelling of de organisatie, b. het aantal schapen dat bij het stamboek is geregistreerd	Instelling of groep schapenhouders

	of bij de organisatie is ingeschreven, onderscheiden naar geslacht en ras; c. het betreffende fokprogramma. De eisen voor erkenning zijn opgenomen in bijlage VII	
99b	Schapenhouders die deelnemen aan een erkend fokprogramma kunnen daarvoor een erkenning aanvragen bij de Minister van Economische Zaken als zij voldoen aan de criteria van dat fokprogramma. Bij een aanvraag als bedoeld in het eerste lid worden in ieder geval gegevens vermeld waaruit blijkt dat: a. alle schapen in de kudde het ARR/ARR genotype hebben, indien een erkenning als bedoeld in hoofdstuk C, deel 4, punt 1, onderdeel a, van de bijlage, bedoeld in het eerste lid, wordt aangevraagd; b. alle nakomelingen in het jaar voorafgaande aan de aanvraag zijn verwekt door vaderdieren met het ARR/ARR genotype, indien een erkenning als bedoeld in hoofdstuk C, deel 4, punt 1, onderdeel b, van de bijlage, bedoeld in het eerste lid, wordt aangevraagd.	Schapenhouders
98d	Organisaties en instellingen met een erkend fokprogramma moeten de Minister van Economische Zaken jaarlijks voor 1 februari berichten over de resultaten van de genotyperingen, de steekproeven waarmee de administratie van het fokprogramma wordt gecontroleerd en het aantal houders dat aan het fokprogramma deelneemt.	Instelling of groep schapenhouders
110a	Zodra een gebouw of terrein door het plaatsen van een kenmerk besmet of van besmetting verdacht is verklaard met klassieke varkenspest, mond- en klauwzeer, aviaire influenza, ziekte van Newcastle, Afrikaanse paardepest, of de in bijlage I van richtlijn nr. 92/119/EEG genoemde dierziekten, legt de houder van de zieke of verdachte dieren per voor de ziekte vatbare diersoort schriftelijk vast: a. het aantal dieren; b. het aantal gestorven dieren, en c. het aantal dieren dat verschijnselen van een besmettelijke dierziekte vertoont. Alle wijzigingen in de gegevens moeten zo spoedig mogelijk worden bijgewerkt.	Houders van dieren
110b	Indien de houder van een dier vermoedt dat het dier door aviaire influenza, de ziekte van Newcastle, Afrikaanse paardepest, of de in bijlage I van richtlijn nr. 92/119/EEG genoemde dierziekten is aangetast: a. treft hij, tot de minister de nodig geachte maatregelen neemt, dienstige maatregelen; b. draagt hij ervoor zorg dat het dier zijn verblijfplaats niet verlaat;	Houders van dieren
21d	De koper van boerderijmelk stelt de hoeveelheden melk en het vetgehalte vast overeenkomstig hoofdstuk 2, paragraaf 2.8, van de Regeling dierlijke producten, of op grond van een andere methodiek die naar het oordeel van de minister voldoende waarborgen biedt voor een nauwkeurige vaststelling.	Ontvangers van boerderijmelk

17 Regeling van 19 februari 2014 (tweekleppige weekdieren)

Artikel	Verplichting	Doelgroep(en)
7	Bedrijven in deze sector dienen te zijn geregistreerd bij de NVWA. Voor wie dit eventueel geldt worden de huidige registraties van de product- en bedrijfsschappen echter overgenomen waardoor geen regeldruk ontstaat (artikel 8.2). Alleen wanneer nieuwe bedrijven worden opgericht die niet ook al een andere registratie behoeven, is aanvullende registratie noodzakelijk. De verwachting is echter dat dit op jaarbasis slechts incidenteel zal zijn en de regeldruk hiermee verwaarloosbaar is.	Kwekers van tweekleppige weekdieren